

Concursul Național de Poezie, Epigrame și Calambururi

Romeo și Julieta

la Mizil

Ediția a II-a, 2008-2009

Liceul „Grigore Tocilescu” - Coordonatorul volumului: prof. Laurențiu Bădicioiu

Liceul Grigore Tocilescu mulțumește:

- ▶ Juriului, pentru efortul făcut în stabilirea ierarhiei concursului. Amintim membri: **conf.univ.dr. Daniel Cristea Enache, prof.univ.dr. Constantin Titus Vîjeu, prof.univ.ing. Corneliu Berbente, Corneliu Leu, Nicolae Dragoș, Emil Proșcan, Ion Busuioc**
- ▶ **Inspectoratului Școlar Județean**, domnului inspector școlar general, **Gheorghe Matei** și domnilor inspectori școlari generali adjuncți, **Gheorghe Borovină și Nicolae Angelescu**
- ▶ **CCD Prahova**, doamnei directoare, **Cristina Petre**, domnilor **Tudor Pătrașcu și Dumitru Oprea (Viorel)** pentru ajutorul oferit la apariția textelor acestui concurs
- ▶ **Primăriei Mizil**
- ▶ Sponsorilor concursului, mult mai numeroși ca anul trecut: **M.F.A, S.C. Carmistin, Mira Telecom, Asesoft Ploiești, Pensiunii „Gențiana Bucovina”, Stecopal Strat 2004 Curtea de Argeș**
- ▶ Domnului ministru **Sandu Gabriel**
- ▶ Domnului consilier prezidențial **Cătălin Avramescu**
- ▶ Domnului deputat **Adrian Năstase**
- ▶ Domnului director general **Dumitru Vârgă**
- ▶ Firmei **Web Incident**, domnului **Ana Ștefan Bogdan** pentru realizarea paginii concursului, www.romeojulietalamizil.ro
- ▶ **Societății Naționale „Spiru Haret”**, pentru promovarea concursului printre studenți
- ▶ Formației de muzică **Select**, domnilor **Marius (Monu) Oprea și Ion Bojină**

ZIUA

Nr. 2087 de vineri, 28 septembrie 2007

Corneliu Leu jurizează la Mizil

Liceul teoretic „Grigore Tocilescu” din Mizil organizează, în perioada 10 august - 10 octombrie, prima ediție a Concursului național de poezie, epigrame și calambururi "Romeo și Julieta la Mizil". Concursul răspunde dorinței tinerilor de a se face cunoscuți, de a-și publica gândurile și viziunea despre lumea cu care sunt contemporani. Evenimentul este un omagiu adus mizileanului George Ranetti, care, în urmă cu 100 de ani, publica parodia "Romeo și Julieta la Mizil". Proiectul cultural are ca scop stimularea și consacrarea potențialului artistic creativ al tinerilor, dar și descoperirea și atragerea în competiție a unui număr cât mai mare de tineri cu înclinații artistice.

Juriul este alcătuit din Emil Proșcan, primarul orașului Mizil, Gheorghe Matei, inspector școlar general, județul Prahova, scriitorul Corneliu Leu, scriitor și editor senior la revista "Albina Romanească", scriitorul și epigramistul Nicolae Dragoș, criticul literar Ion Bălu, profesor universitar, Titus Constantin-Vâjeu, scriitor și critic, și scriitorii Lucian Mănăilescu și Ion Busuioc.

JURNALUL NAȚIONAL

31 august 2007

Orașul în care s-au întâlnit Tanța și Costel este gazda primei ediții a Concursului național de poezie, epigrame și calambururi "Romeo și Julieta, la Mizil". Inițiativa îi aparține lui Laurentiu Bădicioiu, fost jurnalist, actual profesor la Liceul "Grigore Tocilescu" din localitatea sus-menționată.

Sub motoul "ridendo castigat mores" se vor întrece tineri talentați, ale caror aptitudini literare vor fi recompensate cu premii între 200 și 500 RON. Înscrierile se pot face până la data de 20 septembrie.

EVENIMENTUL ZILEI

5 Octombrie 2007

Liceul teoretic "Grigore Tocilescu" din Mizil organizează concursul național de poezie, epigrame și calambururi "Romeo și Julieta la Mizil", prima ediție, cu susținerea cotidianului *Evenimentul zilei*. Concursul are loc la 100 de ani de când George Ranetti, „mizileanul cu un rafinat simț al comediei cuvântului”, publica parodia Romeo și Julieta la Mizil. Vă invităm să citiți regulamentul concursului, scris de profesorul Laurențiu Bădicioiu, coordonator al acestui concurs, și veți înțelege de ce ne-a plăcut atât de mult încât am decis să susținem această campanie. Secțiunile concursului:

1. Poezie de dragoste

2. Urlați 5 minute la... Mizil! - epigrame și calambururi - Pentru această secțiune autorii sunt obligați să folosească în două dintre cele 3 epigrame sau calambururi cu care participă, cuvintele „Mizil”, „Ranetti”, „Julieta”, „Romeo”.

Premiile acordate: Marele Premiu „George Ranetti” – 500 RON Premiul „Grigore Tocilescu” – 300 RON, Premiul „Agatha Bacovia –200 RON

GÂNDUL

02 Februarie 2008

Un decan și o elevă au câștigat premiile „Romeo și Julieta la Mizil”

Concursul „Romeo și Julieta la Mizil” și-a desemnat câștigătorii. Participanții din 24 de județe ale țării, dar și de peste hotare – trei participanți din Canada – au creat epigrame, calambururi și poezii de dragoste. Câștigătorii celor două categorii au fost un profesor universitar și o elevă de 17 ani. Corneliu Berbente, fost decan al uneia din facultățile Politehnicii București, și actualul șef al catedrei de aeronave, dar și vestit epigramist, a impresionat juriul cu o scurtă epigramă referitoare la parlamentarii români.

La polul opus, premiul pentru poezie de dragoste a fost câștigat de Iulia Davidoiu, elevă de 17 ani, din Târgoviște. Concursul a fost organizat de către Laurențiu Bădicioiu, profesor la Liceul „Grigore Tocilescu” în cinstea scriitorului George Ranetti, autorul parodiei „Romeo și Julieta la Mizil”.(E.L.)

CRONICA ROMÂNĂ

Alexandru Mironov, editorial

12 Februarie 2008

[...] Să mai spunem că la Mizil, în incinta proaspătului **Centru de Documentare și Informare** al Liceului "Gr. Tocilescu" elevi și fosti elevi ai liceului și ai celorlalte școli din oraș au asistat la premiera celor mai buni poeți și epigramiști participanți la concursul "Romeo și Julieta la Mizil" (!), dar au fost implicați direct și într-o expunere a pericolelor care amenință Terra și civilizația noastră [...]. De remarcat, la Mizil, apariția a două reviste, "Dragoste la prima vedere" dar și "Fereastră" și extraordinara disponibilitate a profesorilor Victor Minea (directorul liceului) și Laurențiu Bădicioiu, sufletul simbiozei elev-profesor din localitatea mizileană.

SECȚIUNEA EPIGRAME

Abel Florian

Data nașterii: 27-11-1962

Urziceni, Ilfov

Repere în activitatea literară:

Trofeu CNE la **Revelionul caricaturiştilor**, Urziceni, 2008

Cât poate fiecare

Pentru o **JULIET** din suburbie,
Un vechi **Shakespeare** Tinta cea mai cea;
Pentru-n **ROMEO ROM, EO** prostie.
(Alfa **ROMEO**-i **MIZIL**ic sadea.)

Apropo de starea multor clădiri

ROMEO se ruga: "dă **MI ZIL**e, God,
Și post ca-n biblie și co**RA**NE **TI**n,
Că multe cără**MIZI** Le văd cum cad,
Când sub balconul **JULIET**EI vin!"

Întârzie!

Plângea Julieta sub gratii ostile:
"Stau tristă-n balcon, îl strig și mă rog.
Întârzie iarăși de douășpe zile!
Hai doică, pe-ascuns, la ...ginecolog!"

Arsa Emil

Data nașterii: 16.09.1965

Șiria, Arad

Romeo și Julieta-s la Mizil

Văzând că la Verona nu au pace,
Romeo și Julieta s-au mutat –
Stau în Mizil acum, și chiar le place,
Iar dom' Ranetti-i foarte încântat.

Romeo și Julieta redivivus

„Marele Will” a fost un tip fertil;
Eroii săi s-au mai născut o dată –
Romeo-i fotbalist, Julieta-i deputată,
Iar tatăl e Ranetti din Mizil.

Previziune

De-o să câștig acest concurs, ajung vedetă;
(Și o să-l câștig, căci am un pix abil) –
Mulțum fain' vouă, Romeo și Julietă
Și marelui Ranetti din Mizil!

Berbec Adrian

I. Da, te-ai dus tu, Julieta, și-ai lăsat iubirea aia
Care te-a făcut celebră cu Romeo la Sinaia.
Ai plecat după Ranetti, la Mizil dar el, beat și amețit,
A plecat din birt bând în continuare din sticla de spirt.
Și, când te-a văzut pe drum,
A gonit speriat spre gara veche și-a plecat
Cu un tren accelerat, de parc-ar fi fost sonat.
Din ce motiv, nimeni nu știe exact...
Însă ea rămase singură ca o amintire tristă
Pe peronul de la gară dând aiurea din batistă.

II. A fost odată un Romeo...

și o Julietă rea.

Iar de mândră ce era

Cu Bonnie și Clyde se certa

Că nu există dragoste mai mare

Decât a lor sub răsăritul de soare.

Ranetti îi tot împăca,

La Mizil îi tot chema,

Să termine o dată cu această ceartă plată.

Dar ea nu înțelegea...

Și așa rămas-a-n urmă

O poveste de metal

Și-un vechi cuplu banal.

III. Aceasta e o epigramă simplă despre ei,

Despre viața lui Romeo și viața Julietei,

Care trăiau la Mizil,

Internați într-un azil.

În fiecare zi el se ducea la ea

Țipând cate-o romanță de-i exploda urechea.

Săraca...

Doctorul Ranetti era și el pe-acolo

Și scria o rețetă pentru nebunie

Și o poezie cu titlul „Ți-o dau ție...”

Burdușel Gheorghe

Data nașterii: 14 iunie 1954

Șuşani, sat Uşurei, judVâlcea

Repere personale în activitatea literară:

Colaborez la revistele de epigramă:

„Epigrama”, a Uniunii Epigramiştilor

din România, „Ag pe ...rime” a

epigramiştilor argeşeni, „Cugetul” a

Cenacului Epigramiştilor Olteni, „Hohote” a

Clubului epigramiştilor gorjeni

Din dragoste

Pe-același drum făcând naveta,

Romeo și cu Julieta

La Mizil (cu-acceptul fetii)

Îl zămisliră pe ...Ranetti.

Iubire

La Mizil, uniți de soartă

Julieta și Romică

Gândeau iubirea ce-și poartă;

Ea prea mare, el prea mică.

Mizilic

După vot, ieși minunea
Ca iepurașul dintr-un plic;
Friptura-i promisiunea
Realitatea ... mizilic.

Chioreanu Georgian

Data nașterii: 30.12.1991
Brăiești, jud. Buzău

Alegeri Europarlamentare

Toți se pun în cap de listă
Fiecare se dă sfânt
Am urcat în Europa
Deși suntem la pământ.

Românul în U E
În U E ne-am integrat
Doar cu numele de fapt
Pentru că la buzunare
E aceeași "treabă mare".

Adevăr crud

În această lume sumbră
Încercând să ne-adaptăm
Ne-afundăm mai mult în umbră
Dar cică ne integrăm.

Unui alcoolic
După trei pahare
De la crășma Ispandril
Îți aduce fericirea
Doar oțetul de Mizil

Fetei moderne

Purtând hainele la modă
Între timp îi ofeream
Julietei puerile
Un costum de-al lui Adam.

Cocoloș Vlad

Data nașterii: 03.03.1992
Ploiești

Scandalul monden:

"Romeo și Julieta la Mizil?"
Ranetti, lasă toana!
Cred că ai vrea să te referi subtil
La... Vanghelie și Oana!

Un concurs cu... emoții:

La Mizil, oraș uitat de lume și de... investitori,
Cu concursul său de poezie, Ranetti face furori!
Precum un toreador la un rodeo,
Mi-aș încerca și eu norocul de artist,
Vorbind de... Julieta și Romeo.

Un dentist grăbit:

Dentistul, om nerăbdător,
Vrea să scoată măseaua uzată
Și-l întreabă pe pacient, în dată:
-Să chem anestezistul/ Sau să vă arăt nota de plată?

Corbu George

Data nașterii: 17 martie 1940
București
Scriitor: 21 volume apărute, dintre
care patru de umor.
Mai multe premii literare.

Ranetti vrând să coloreze stilul
Unei vieți amare și deșarte,
Salvat-a în extremis de la moarte
Romeo, Julieta și Mizilul!

Romeo a intrat în rol
Cu Julieta lui, candid.
Ranetti datu-i-a de gol,
Deconspirându-i, la Mizil!

Romeo,

Julieta,

la Mizil

Cu moartea pre moarte voi ați călcat,
Ranetti, fanul vostru declarat,
Suprimând Decretul marelui Will

Ranetti ne-a lăsat rețeta
Succesului, chiar de-i facil:
Romeo și cu Julieta
Au dat Verona pe Mizil!

Romeo, la Mizil, cu fast
Venind la braț cu Julieta,
Întâmpinat-a silueta
Ranettiană c-un toast.

Mă-ntrebi de s-au ivit cu-adevărat
Romeo, Julieta, la Mizil?
Ranetti, umoristul cel abil,
Î-ți va răspunde: Da. (El i-a nviat).

Exerciții la temă

Ranetti-un Romeo de Mizil-
Cu patimă iubind o Julietă –
Ne-nvață că iubirea pe planetă,
Că și viața-i chestie de stil!

Mizilul, devenit Eden
Al Julietei cu Romeo,
Pentru Ranetti a fost de o
Amploare-a unui fenomen.

Când dragostea se-anunță printr-un tril
Și-n viața ta apare-o Julietă,
De vrei să pleci cu ea pe-alta planetă,
Te poți muta de-ndată la MIZIL.

Prof. Crăciun Marioara

Data nașterii: 24 septembrie 1954 în
Chiliile, jud Buzău
Locuiește în Buzău

Repere

Redactor șef – revistele:
“Muguri” (Revista Liceului Militar
“Neagoie Basarab” Buzău)

“Armonii” (Revista Liceului de Artă “Margareta
Sterian” Buzău)

Premii la concursuri de creație (Bacău, Tg. Jiu)

Definiții

Orice lucru cu ...TAM – TAM
S-ar traduce azi ... CANCAN

Un conflict cvasi-banal
E-n ziarul de scandal

Și-orice notă de ... mișto
Se transformă în talk-show.

Societatea – giruetă
Se pliază la minut
Presă este-o marionetă
De la finish la-nceput

Și când vezi aceste toate
În implementări ad-hoc
Te întrebă dacă se poate
Și te dumirești pe loc:

Ce vă spunem nu-i eres
Vrem un suflet ce zâmbește
Prin umor “castigat mores”
Și tot omul folosește

Iată deci ne-am prezentat
La concurs și avem stil
Am venit, am concurat
Și te-am salutat, MIZIL !

Omagiu

De calambur un artizan subtil
Ranetti a făcut să strălucească
Povestea din Verona la Mizil –
Bătrânul Will... în strofa românească

Și totuși ...

În facsimil aș reproduce
Celebre texte din Shakespeare
În ele-i arta de-a seduce,
Ca aerul ce îl respir

Și, dac-aș vrea să-ncerc paleta
Iubirilor fără speranță,
Atunci, desigur, Julieta
M-ar sfătui. E-o cutezanță

Să iau exemplul lor. Umil
aș încerca să-l adaptez
Și să-l transpun iar la... Mizil
Amorul să-l reiterez.

Romeo-ar reflecta amar:
„Qui prodest? Nu-i un happy end.”
Însă nimic nu-i în zadar
Când spusă este cu talent.

Danielescu Mihai, Ploiești

În casă nouă la bloc

Julieta din Verona,
Sta cuminte în balcon,
Mama soacră cu Samson,
Iar Romeo, cu Madona.

Informații cer

Sosind Ranetti într-o gară,
Cu un mărfar expres de seară,
La casă i-a șoptit subtil:
Luați metrul de Mizil.

Romeo exilat la Mizil

A avut aceeași soartă,
Ca Ovidiu-odinioară.
Doar că dă pentru consoartă,
Pensie alimentară.

Drăgușanu Constantin

Data nașterii: 28.04.1950 în
Romanești, jud. Botoșani
Locuiește în București

Copiii Dumisale

Nu pot să-mi etufez avânt și politețe
Și pentru prima dată Mizil își dau... binețe !
Și-aș vrea-pe Dom' Ranetti- voinic să-l strâng de șale,
Că-s fără de pereche... Romeo, Julieta... copiii Dumisale !!!

Urbea Dumisale

Urarea – care este – chiar pentru Dom' Primare...
Îi ca să aibe grijă de urbea Dumisale...
Și cele două cupluri, Mizil cu Dom' Ranetti –
Romeo Julieta
Să n-aibe concurente... șomajul și ....ruleta !!!

Președinția Dumisale

E caz de constatare; că stăm lângă... ridicol ?!!!
S-au dus conservatorii și suntem în pericol...
Ca - doar cu liberalii – cu Pleașcă... fără plească,
Cotro-Președinția, să nu se mai... sfădească !!!

Gârda Petru-Ioan

Născut la data de 26.03.1954 în
Cătina, jud. Cluj
Locuiește în Cluj-Napoca

Probă la teatru

Doi juni timizi, la teatru dau probă - duelează,
Ea se jule; e tandru amicul și-o pansează;
Plătiți se vor cu ora, net, tinerii cei doi,
Per om, - e-o sumă mică – cu patru euroi.

Nume ilustru (Test de cultură)

Iubito, numele ilustru, în clipa asta spune-mi, zi-l
Sau mi-l trimite mai degrabă prin Intranet; timp n-ai de stat!
Aștept c-un Rom - e-o ciocolată (!), la Net, în centru la Mizil
Și grijulie tare scrie-l, cu dublu "t", neapărat!

Balcon închis

Pomană electorală la Mizil

A pus în scenă Shakespeare Mizilul lui Ranetti
Și glasul lui Romeo străpunge-n târg timpâne,
Căci, ajutat de Adî, bătrânul Capuletti,
Balconul Julietei l-a-nchis cu termopane.

Gheorghii Lidia

Data nașterii: 10 dec 1970, în Iași
Locuiește în Iași
Premiul III la ediția I a **Concursului
Romeo și Julieta la Mizil**, publicații în
revista *Matematică și Poezie a Grupului*
Șc. CFR Iași.

Performanță politică

Deși părea un lucru imposibil,
De-al al lui Romeo și al Julietei dor,
Ranetti reușit-a admirabil
Să-mpace-un liberal cu un conservator!

Internet la Mizil

Romeo un modem și-a instalat,
La telegraful din Mizil a renunțat,
Văzând că fără net-i tare greu...
Acum, cu Julieta, chat-uiesc mereu...

Ironia soartei

Romeo trăiește și azi la Mizil
E om de casă, cu nevastă și copil;
După Ranetti, ar fi fost și-acum fericit
Dacă... Julieta și nevasta nu s-ar fi întâlnit!

Ghiță Laurențiu

Data nașterii: 07.02.1966 în Ploiești
Locuiește în București

Repere:

- „Singer între 4 versuri”, epigrame,
Editura Anamarol, București, 2008;
- "Cuget și exist, dar nu mai rezist",
antologie, Editura Pro Vita, Cluj

Napoca, 2005,

- Apariții în publicații epigramistice: “Dor de dor”,
“AG pe rime”, “Epigrama”, etc;
- Premiul III la festivalul „ Mărul de aur”, Bistrița,
2008:
- Premiul III la Festivalul “Dor de dor” , 2008

Campanie electorală la Mizil

Mizilul își trăiește dramoleta,
Ca-n proza lui Ranetti, stranie:
Ce Shakespeare, ce Romeo, ce Julieta?
E Adrian Năstase în campanie!

Cum s-ar fi evitat măcelul (idee după Nenea Iancu)

Cum scrie și Ranetti cel subtil
În cartea sa: „Romeo și Julieta”,
Verona ar fi ocolit vendetta
De-oprea acceleratul și-n Mizil.

Eveniment monden

Vorbește tot orașul lui Ranetti
De biata Julieta de Mizil,
Că i-a sucit Romeo mintea fetii
Și a plecat, lăsând-o c-un copil.

Lica Ioan Valeriu

Născut pe 10.04.1929 în Verguleasa,
jud.Olt. Locuiește în București
Volume apărute colaborări la reviste,
premiu etc.

Volume personale: „Gloanțe
oarbe”, „Epigrame cu și fără adresă”
„Florilegiu epigrama- tic” și un volum

în curs de apariție, plus 15 antologii și culegeri de
epigramă din care unele în colaborare. Colaborări la
reviste: “Urzica”, „Epigrama”, „Hohote”, „Haz de
necaz”, Spinul, Acuș, Ag pe rime etc; inclus în peste 45
de antologii și culegeri de epigrame; mai multe premii
la concursurile naționale de umor și epigrame.

Romeo are cuvântul

Sus, pân' la tine, -aveam rețeta:
Mă cățaram ca o nălucă,
Dar la Mizil, azi, Julieta,
Prefer ca liftul să mă ducă.

Oana Mizil și George Becali se întrec pentru un post de parlamentar în Colegiul 20

De-ar fi „Mizil” o Julieta,
Romeo dacă-ar fi Becali,
Ranetti-ar scrie: „Virtualii”
Transformă-amorul în vendetă.

Romeo despre „Sceneta balconului”

M-a fascinat acel balcon
Cu trupul ei gingaș, fragil,
Dar mă tentează-, azi, la Mizil,
„Balcoanele” cu....silicon.

Munteanu Felicia

Născută: 12 martie 1963 în localitatea Aiud, jud Alba. Locuiește în Aiud.

Volume apărute, colaborări în reviste, premii etc:

„Ghiozdanul cu ghicitori” Ed. Altip Alba Iulia, 2005; „Din file de poveste” – citim, colorăm, ne jucăm Ed. „Universul școlii” Alba Iulia, 2006; „Salutări din Europa!” – citim, colorăm, învățăm Ed. „Universul școlii” Alba Iulia, 2007; „Colind la fereastra iernii” – poezii și cântece pentru copii Ed „Universul școlii” Alba Iulia, 2007. Articole în revista locală „Pagini aiudene”; Epigrame publicate în ziarul județean „Unirea”

Premiul special de popularitate la Festivalul de Teatru pentru copii, Cluj Napoca 12-13 apr 2008 pentru piesa, creație personală, „Unde nu-i cap, vai de picioare!”

Premiul I la Festivalul Național de Teatru, Alba Iulia, mai 2008 cu aceeași piesă

Buletin de ... Mizil

Castelul din Verona are și azi balcon,
Însă numai turiștii îl mai găsesc util,
Despre Romeo și Julieta circulă un zvon,
Cum că i-ar fi mutat Ranetti la Mizil.

Cherchez la femme!

Romeo, căutând pe Julieta la Mizil,
Bătea din poartă-n poartă pe strada Ranetti,
Când a găsit-o, era într-un azil,
Se prezenta „Ionescu, născută Capuletti.”

Dintre sute de ... balcoane

M-ai pedepsit, Ranetti, ducându-mă-n Mizil!
(Se tânguia Romeo, pierdut, cu glas umil,
Sub sute de balcoane recit și cânt, ba chiar și joc,
Dar nu dau de Julieta. Unde-i? În care bloc?

La trecutul mare, un mare viitor!

(să aibă festivalu-acesta de umor)

Ranetti, mergând pe urmele lui Will,
Aduse pe Romeo și Julieta la Mizil,
Iar astăzi, Bădicioiu, cinstind memoria lor,
Face din răs și plâns un festival de-umor.

Neacșu Oltea, născută la data de 29.06.1955 în Timișoara. Locuiește în Lugoj. Articole publicate în revistele “Actualitatea” , “Redeșteptarea” , “Lugoj”.

Unei fete mari

Ranetti aduce-amintiri
Povești de marile iubiri,
Dar dacă-i recomanzi un om
Și-i spui că e-adevărat domn
Acea frumoasă fată mare,
Te-ntreabă : - Ce mașină are?

Dorință

Pe Romeo și Julieta să-i aducă la Mizil
Don Ranetti vrea aceasta, dar cu totul în alt stil.
Nu ca Shakespeare să-i omoare fără motive din senin
Să supună bieții tineri la așa un mare chin,
Ci să fugă împreună, dacă părinții nu vor
Să îi vadă laolaltă, asta este treaba lor !
Vină la Mizil c-aicea găsesc un așezământ,
Nu ca la Verona unde s-au îndreptat spre mormânt !
Don Ranetti îi primește cu glumele-i bucurios,
Chiar dacă ironizează, or să ridă copios.

Romeo și Julieta la Mizil

Romeo și Julieta cu povestea lor amară,
Colindară Europa, cunoscuți în orice țară
Și așa încet cu vremea și mergând tiptil, tiptil
În sud-estul Europei ajunseră la Mizil.

Aici ca și-n altă parte ei nu au mai disperat,
Că cei din neam Capuleti cu Montague s-au certat.
Romeo nu pierde vremea să-i declare sub balcon,
Căci Julieta coboară fără să facă vreun fason.

În garaj intră-mpreună nu ca „ceia” despărțiți
Și se urcă-n mașină fără vreo teamă de părinți,
Căci părinții Julieteii mai au alta pentru ei,
Romeo s-așază-n dată cu ale mașinii chei.

Fără a le mijloci fuga vreun abate... în Buic
Julieta sare-ndată, dezvelită la buric
Și cu fusta cât o palmă de lungă, sigur vă zic,
Unde ești Ranetti dragă, să te mai distrezi un pic?!

Și astfel împreună, iute ei părăsesc zona,
În viteză mare pleacă să vadă ce-i cu Verona.
Ce prostie-au putut face, cei de pe acel pământ
Și conduși de sentimente să se-ndrepte spre mormânt?

Ce-s acelea sentimente, ce-au putut exagera,
Căci și-atunci ca și acuma, tot un simț primar era.
Astfel colindară lumea, c-aveau portofelul plin,
Nu se-ngrajorează nimeni, căci ei anunță că vin.

Se întorc teferi și bine, sosesc acum la Mizil,
Și vin și cu o surpriză... în brațe cu un copil.
Unde ești Ranetti, dragă, ca să ne mai sfătuiți,
Dacă cei doi de acuma, greșesc ei sau noi greș

Ruse Ion

Născut la data de 31.3.1949, Băneasa.
Locuiește în com. Săcele, jud.
Constanța; Premiul III la "Festivalul
Ion Cănașoiu" ed, 2008, "Epigramă"
Amintire

Eram și eu, un tinerel cocon,
Când mi-a căzut, pe-o stradă din Mizil,
Cu "tronc", o Julietă din balcon
Și-acum sunt invalid... într-un azil.

Julietta geloasă

Fumând, picior peste picior,
Trăiește ea, cumplită-i dramă:
Romeo-al ei, cam bătrâior,
S-a-nărăgostit... de epigramă.

Cinstire

S-aducem pentru cele scrise,
Omagiu astăzi lui Rănetti.
Din colile de noi trimise,
Să facem pentru el... confetti.

Stratula Sergiu

Data nașterii: 25.03.1942
Cernăuți, URSS
Volumul "Unasutăna epigrame" - 2008,
Ed. Andrew, Focșani; redactor revistele
"Gaudeamus" și "Negru pe alb"

in Verona la Mizil

Romeo-i frig, unde-i jacheta?
Se tânguie Julieta...
Rănetti, cu glas viril,
Îi răspunde: la Mizil!!

Gelozie

Julietta exersează
Cu Rănetti un cadriț,
Dar Romeo protestează:
Ai balcon și la... Mizil?!

Strategiile Elenei Udrea

Eram tânără și-n topul
"Vedete", eram o ... "missă"
Acum, croșetez cu mopul!
Și, vedeți ... n-am fost ... omisă!

Stroe Aurelia

Data nasterii: 09.01.1978
Locuiește în Siliștea, Teleorman

Lobby

Glăsuiește-așa Rănetti,
îmbrăcat în Cupidon: -Julieto, fată bună, ieși pe

seară la balcon,
Că Romeo te așteaptă cu atâta-nfrigurare,
Să te ia la brațul său,
prin Mizil, la o plimbare!

Romeo contemporanul

Rudă bună cu Rănetti,
Romeo de la Mizil,
Julietei face curte
Cu o pungă de formetti
Și cu cola, cam un kîl.

Strădanie

Din Verona la Mizil,
Chiar în urbea lui Rănetti,
S-a tot preumblat Romeo
Să caute-un elixir
Pentru a-i plăcea Julietii!

Tudorache Constantin

Născut la data de 11.09.1948 în
Podenii Noi, jud. Prahova. Locuiește
în Ploiești; membru al Uniunii
Epigramiștilor din România –
membru fondator-1990; apariții
editoriale în volume colective,
antologii, reviste, ziare, culegeri;

distincții: premii speciale, premii de excelență,
mențiuni la diverse concursuri de epigramă, literatură
satirico-umoristică și grafică satirică, din care :

- Medalia **Doctor Umoris Causa** – Vaslui 1984 –
Literatura satirico umoristică
- Premiul I **Milcoveritas** Focșani – Caricatura 1983
Mai recente:

- Premiul I la **Festivalul Național de Epigramă Cluj**
– 2002,
- Marele Premiu – epigrama Târgu Jiu – **Glume... la**
masa tăcerii-2004
-Premiul I la **Festivalul Național de Epigramă Anton**
Pann, Râmnicu Vâlcea – 2008

Alegeri la Mizil

(Noiembrie 2008)

Toată furia vendetei
Pe Romeo-l apucase
Că-n balconul Julietei
E un poster cu... Năstase.

Mizil, secvență de la judecătorie

Julietta a dansat
Și-a cântat de bucurie,
Că Romică a scăpat
Cu trei luni de pușcărie!

Mizileni în diaspora

Julica s-a plasat ușor,
Vânzând semințe la corrida,
Romeo e toreador,
Iar boss e... Conu' Leonida.

Vâlceanu Ion

Data nașterii: 17 mai 1934 în Țicleni, jud. Gorj; locuiește în Craiova.

Repere: *Umoroterapie*, vol. I; *Umoroterapie*, vol. II; *Cugetări printre hazlăcuri*; *Epigrame printre aforisme*; romane: *Gae*, *Perdeaua de fum*

Lipsa de cvorum în sobor

Romeo și Julieta la Mizil, mireni,
Pelerini, în căutare de sobor,
Ajunși în stadionul Cotroceni
Sunt cununăți de un popă jucător.

Când opereta-i carnaval

Sub roș-portocaliile confeti,
Consternat era norodul,
Din mormânt se ridică Rănetti
... Corul cânta profhodul.
Credulul încornorat la gaura cheii

Cu cine ești dragă în dormitor?
Cu moș Ene
Să nu răceasca pușor
E fără izmene!

Vasile Larco

Născut pe 01.01.1947 în Bucecea, jud. Botoșani. Locuiește în Iași.

Volume personale:
epigrame: *Păcatul omenesc și În asteptarea luminării*; poezie:
Pedeapsa timpului, *Un bob zăbavă*,
Un buchet de ironii, *Dincolo de*

orizont și Visuri; proză: *Zodia râsului și Hohotiera*; apariții în peste 60 de Antologii și Culegeri literare satirico-umoristice

Dragoste subterană, cu gândul la Rănetti

Precis Rănetti-ar scutura planeta,
De ar vedea cu ochiul său subtil,
Câți de „Romeo” și de „Julieta”
Sunt astăzi prin canale în Mizil.

Vizită și matrapazlăcuri politice

Zicea Rănetti-n cel mai clasic stil:
„Romeo, Julieta la Mizil”
Dar unii spun - și s-ar fi scris și-n cărți –
De-un timp ar fi și-n multe alte părți.

Sărăcie la țară

Bătrânii nu-și mai află locul,
Fiind de-o vreme singurei
Cum n-au nici cu ce-aprinde focul,
Se ceartă până sar scânteii.

SECȚIUNEA POEZIE

Amza Bianca

Data nașterii: 7. II. 1992, Râmnicu Vâlcea. Locuiește în Râmnicu Vâlcea.

Repere

- revista cenaclului școlii
\“Constelații literare”;

1. mențiune la Concursul Național de Creație Literară „Nicolae Labiș”, Drobeta-Turnu Severin(secțiunea: poezie)

2. mențiune la Concursul Național „Marin Sorescu”, Rm. Vâlcea (secțiunea: poezie)

3. mențiune la Concursul Național „Marin Sorescu”, Rm. Vâlcea (literatură umoristică)

4. premiul III la Concursul Interjudețean „Ex libris”, Rm. Vâlcea, Colegiul Tehnic Energetic (secțiunea: poezie)

5. mențiune la Concursul Județean „Vâlcea Artistică” (secțiunea: poezie)

6. mențiune la Concursul Județean „Vâlcea Artistică” (secțiunea: eseu)

7. mențiune la Concursul Interjudețean \“Virgil Ierunca”, Rm. Vâlcea

8. premiul al II-lea la Concursul Național de al Seminarul Teologic (poezie laică)

Îmi aduc aminte

Îmi aduc aminte prima dată:
când ne-am aprins țigările de la același chibrit,
când credeam cu disperare în verdele deșertului din spatele blocului,
când am înghițit fluturi pe nemestecate și m-am înecat.
Mi-ai spus că-ți plac mâinile mele deși îmi rodeam unghiile
- pentru că îmi place gustul de oță neagră.
Mi-ai spus că-ți plac ochii mei, deși am strabism
și că
dac-ar exista o lume pentru amândoi,
am fugi acolo ha;
Obsedată să-mi amanetez ochii pentru a cumpăra lumină din tine.

Îmi aduc aminte de ultima seară:
stătea rezemat de stâlp
și-mi perforai orbirea cu degete de pianist;
mi-ai spus că m-ai pierdut la poker
și te-ai sinucis pentru mine.
Mi-ai redat vederea
dar mi-ai spânzurat speranța;
așa că-mi șterg unghiile cu acetonă
fumând ostentativ în fața blocului, dar nu țigări.
fără chibrite, mai bine ace second-hand;
desculță, îți pipăi limitarea: cioburi de sticlă îmi înlesnesc
nemișcarea minții:

vitrații paralele cu cerul, tangente în punctul "Y" la lumea noastră.
Destinul tău s-a rătăcit în intestinele timpului
ai nevoie de un foc ca să-ți aprinzi țigara
și ochelarii pe care nu i-ai câștigat la poker:
încă un fum,
încă un fluture exilat în deșert,
încă un băț de chibrit amanetat.

zero:zero

7: zero:zero
Trecește-te, iubitul!
Micul dejun e gata – june (june prim) ... ai fost! junețe ... am trăit-
o împreună! –
Felul tău preferat: Pauză! Să-ți fie de bine! Grimasă: se vrea
zâmbet!
Lamentări la pachet: e post!
Duhoare proaspătă de minciună ți-am imprimat pe cămașa albă ...
și colega ta de birou.
Mă preocup de igiena ta: cu șorțul de bucătărie te curăț tandru pe
la buzunare – pentru card!
Să ai o zi bună! – te sărut fugar; automatism din junețe.
Te ștergi ca un nesimțit, fâlfâind genele metrosexual,
- că rușul nu e de calitate.
... : zero: zero.

Strada noastră

Strada noastră
nudă, fecundată și-n noaptea asta
de aceeași lumină posacă
naște sticle sparte lângă canale virgine.
Olimpul șobolanilor - ghena de gunoi
umplută până la refuz cu cioburi de cer.
Aud cum cad stele pe asfaltul fierbinte
cu pași fluizi - încă una - ultima.
Cer nud - dezbrăcat din priviri
de umbre amețite;
gesturi împletite cu aburi de alcool ieftin.
suntem sterpi,
adesea fecundați - doar de țânțari și stele deja căzute. . .

Vino pe strada noastră
căci nu ne permitem.
decât fericire la mâna a doua
sau
pe datorie fără TVA.

Vino să culegem cioburi de cer
și stele căzute pe asfaltul fierbinte
să le privim nevrotic
sub clar de lună, la ghena de gunoi.

Vino și reîncarnează-te sub lumina posacă
- minunea nașterii decodificată -
cu pași lichizi fecundați doar de țânțari și stele deja căzute.

Apopei Karina

Născută pe 25.12.1993 în Vatra
Dornei, județul Suceava.
Elevă la Liceul Teoretic "Ion Luca".

Iubire aranjată

Și parc-atunci când pomii închină
de ramuri ruginii, suspin-
În vântul toamnei, dragi regină,
doi tineri crai pe ape vin.

Nu se cunosc, nu se arată,
dar poate umbra vastei nopți
a aranjat să se cunoască
sub clar de lună, stele, sorți...

Iubirea lor e aranjată,
și totuși merge-atât de greu
când mândrul tânăr se confruntă
cu ochii tinerei femei.

Se pierde-n tainicul ei suflăt,
se-nchid în șoapte și plăceri
și dau naturii zâmbet vesel
de vise tainice, dureri.

Poate natura simte totul,
simte iubirea din neant,
Simte feerica speranță
ce-i îndulcește ne-ncetat!

Joc de iubire

Iubire,
adoratul suflăt.
Un joc,
un cânt,
și doar povești.

O inimă în două trupuri
un singur gând,
că te uimești!

Săruturi tandre, jucăușe
și lungi îmbrățișări sub lună,
o singură privire dulce,
într-un ecou de fantezie.

Un trandafir de aspru suflu,
o clipă unică de vis,
și-un aer mândru doar de cântec
un univers ce s-a deschis.

O lume ce-a rămas de cucerit

În vise dărâmate de păreri
și șoapte sărutate de cuvânt,
un om pe astă lume pare sfânt
și o speranță-acoperă dureri.
Când umbra vocii sale-astâmpără un cânt
și suflătul ei arde în priviri,
o rază rătăcită pe cărări
e fapta ce-l va face fericit.

Un drum în fața falnicei visări
un scop ce trebuie cândva atins
o viață-atrasă de viile cântări
un fum răcit de negre întâmplări;

Și-o stea ce a căzut din cerul plin,
o adiere ce împrăstie tăceri,
un nor răutăcios și rătăcit,
o lume ce-a rămas de cucerit!

Badea Raluca

Născută pe 06.03.1992 în Rădăuți, județul Suceava

Întrebare

Am încercat să fac grămezi
O viață de povești,
Dar zilele-mi sunt scurte
Și pline de nămeți.
Am vrut să mă ascund,
De întrebările din mine.
Dar ele strigau în flori,
În stele și-n tine.

Și în toate din jur
De fapt nu e nimic
De când nu mai întreb,
De când nu mai zic.

Gândindu-mă la tine,
Rătăcind prin bezne seci
Nu mai știu ce vreau a spune
Unei lumi întregi.

Paradox

Mă strecor în firida
din brațele tale
și te întreb întrebător:
„Mă mai iubești tu oare?”
Te-am uitat.
Ți-am uitat privirea,
ce mă dezbrăca de suflet
atât de rapid și febril.
Ți-am uitat șoapta
ce mă înfiora
ca într-o noapte de iarnă,
de gheață,
de frig.
Și ți-am uitat numele,
pe care l-am țipat de atâtea ori.
Trupul tău, de ființă și om,
l-am rătăcit printre atâtea trupuri
de carne.
Dar ciudat, deși te-am uitat,
pe zi ce trece,
te regăsesc în mine.

Vino

Ascunde-mă în prăpastia cu roiuri de fluturi,
acolo unde doar zefirul mai are curaj să șoptească.
Vino cu mine, să vedem luna din crângul rătăcit,
și s-auzim cum jlesc păsările la stele.
Uită nisipurile mișcătoare,
furtuna fără glas și culoare.
Mai bine ascultă-mă cum îți cânt un cântec uitat de demult,
și iubește-mă.

Bâlțeanu Carmen (Carmen Damian)

Data nașterii: 29-07-1978, Craiova, Dolj

Repere

1996,1997- locul I – Concursul Național de Poezie
"Freamăt de codru" – Florești, Gorj
1997, locul I – Concursul de Poezie "Spiridon
Popescu", Târgu – Jiu, Gorj
1997, 1998 – mențiune, Concursul de Poezie "Traian
Demetrescu – Craiova
1998, locul II – Concursul de manuscris – "Marin
Sorescu" – Craiova
1998, locul II – Concursul de Creație Literară "Vâlcea
Artistică" – secțiunea poezie
2001, premiul tipografiei "Contrast" la Concursul
Național de Poezie "Mihai Eminescu" – București
Volumul "Sensul Cuvântului" – Craiova

Femeie de lut

Femeie de lut
Mi-ai luat sufletul!
Femeie ,cu ochii
Ca două porți ale cerului
Deschise spre veșnicie,
Cu mâinile
Ca ploaia
Care transformă tot ce atinge,
Cu picior subțire
Din dantelă și mătase,
Femeie fără umeri
Pe ce porți povara iubirii?
Fiește
Pe biet sufletul meu.

Ființa mea

Ființa mea e apă unduitoare
Între malurile tale,
Și de nu mă vei amesteca cu lutul tău
Mă voi revărsa spre un alt pârâu.

Unda mea rece către tine întind
Ca pentru veșnicie să pot să te cuprind,
Și cu cât voiesc să te am mai aproape
Malurile tale îmi sunt tot mai departe.

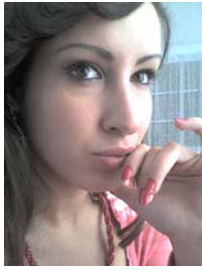
Și cu cât voiesc să-ți sărut nisipul
Simt că între noi ca un zid e vidul,
Malurile printre care trece ființa mea
La mânia-mi ați putea cădea!

Poem către tine

Întorc pașii mei grăbiți
Spre sufletul tău
Ca să mă spăl de suferință
Și de un greu pustiu.

Întind spre tine mâna mea
Să fac cărare peste mâine
Dar simt ce goală-i inima
Pe care-o duc în mine.

Bogdan Adriana

Data nașterii: 11-03-1990, Ploiești.
Locuiește în Mizil.
Membră a Cenaclului "Agatha Grigorescu Bacovia" și colaboratoare a revistei acestuia, "Fereastra". Olimpică la limba și literatura română și la limbile străine.

Închisă

Într-un pătrat de ceară, minuscul,
mincinos, mișcat de adierea perdelelor
de seară, acolo, între nimfe, eșarfe și sidef...
adorm și mă trezesc iubindu-mă cu tine!
Într-un pătrat de ceară, fără uși,
Degetele caută mirosul tău de vară
și urma nevăzută a buzelor grăbite!
Iubite, între șaluri, parfum
și catifea... între dantele roșii,
poza ta... gura, mâna, coapsa,
talpa mea... stă leneșă, cochetă,
drogată – dragostea!
Cerșește să topească o ceară, o himeră,
să facă uși și geamuri perdelelor de seară,
cerșește să-l aducă de dincolo de ele
pe cel ce amețește, îmbată, vătămează,
un trup lasciv și-un sânge gol,
buze uscate de dor,
suflet virgin, gând păcătos,
un om, un singur om!

Zestrea sufletului

Aștept acel gând din viață veșnic irosit
la colțul duminicii strigătului tău.
Pentru tine, mii de gânduri au împletit
viața mea irosită în aceste duminici
neștiute.
Am așteptat Don Juan-ul ce-a iubit
femeia, i-a mirosit părul, i-a străpuns
privirea, și el n-a venit nici cu tine,
nici singur.
I-am așteptat gondola de vise și
am pictat cum îi desfăceam masca
neagră ce-i închidea iubirea din
ochi.
Ți-am așteptat gândurile, rugându-mă
să ai curajul lui și să-mi
miroși părul, să mă iubești.
Te-am strigat în fluierul vântului
să treci pe apa mării mele
cu gondola ta de vise,
aurită și să vâslești duminici
consumate-n tihnă,
plimbându-mă spre tine!

Urme

Întreabă-mă cum se traduce
boaba de apă vie ce strămbă
linii grele pe un obraz

neîntinat!

Întreabă-mă și-ți voi răspunde
prin stelele ce au căzut și
ne-au săpat adânc în lume
două morminte- foc și lut.
Întreabă-mă ce drept mai are
un vânt uitat de gând, de zare
să treacă iar prin părul meu
cu-atât nisip udat de mare?!

Bucur Alexandra Emilia

Data nașterii: 23.01.1986,
București. Locuiește în București.

Repere

Poezii publicate în următoarele
reviste: „Noaptea” (și eseu și
proză), „Scrisul Românesc”,
„Dacia literară”, „Steaua”,
„Litere”, „Conexiuni” (și eseu
fantastic), (New York), „Citadela”, „Ateneu”, „Amurg
sentimental”, „Cafeneaua literară”, „Porto- franco”, „
Viata de pretutindeni”, etc, revistele de cultură online:
„Sisif are sens”, „Arcada”, „Tânărul scriitor”,
“NordLitera”, „EgoPHobia”, „Revista noi,
nu”, „Tiuk!”, „ Revista română” etc.

Cu mâna pe tâmpla gândului

Motto: Tragi timpul spre tine ca o funie/ cât mai
aproape de oameni

Pe vremea hibernării Ioana,
Gândurile tac în tine, se îngrașă cu sensuri și pâine în interior
Când neoplasmalele tac și oamenii nu se mai înfoaie
Nu îți este frig Ioana, nu are cum, asta ți-o spun eu
Care oricum sunt departe de tine, în afara ta
Ca o foaie velină cu pleoapele stoarse de celuloză,
Ca un observator lumatic, alunecat pe o bucată de lună.
Pe măsură ce crești în înălțime,
Începi să-ți reformulezi gândurile, să evolueze
Cele de atunci nu se aseamănă cu cele de acum,
Cresc firesc în sinea lor și dezvoltă afară membre
Ocupând puțin câte puțin din spațiul memoriei tale goale.
Poemul ți se scurge pe frunte ca un șarpe târât de piele,
Și oricât dai din mâini mai mult să-l întâmpini
El se strânge la gât ca să nu cadă de pe oameni.
Dacă nu ești tu lângă mine Ioana,
Nu am nicio tragere de inimă să mut pământul dintr-o parte în
alta,
Spre râu ca să se facă lut sau spre marginile galaxiei ca să
devină punct.
Poemul ăla curge pe mâini ca limbile de foc
Cu care îți scrijeleai în minte cuvinte de blestem,
Intră în case pe sub praguri, se rotesc și pârzollesc totul în jur
Ca într-un cântec ritualic de care nu îți amintești
Dar îți picură în timpane ca picătura ploii de pe șindrilă.
Îți curge foc din gânduri,
Formele oamenilor cu o simplă privire le carbonizezi, le scuturi
de viață,
Nu ne mai apropie nimic Ioana
Când lumina bate spre negru și pereții ne întorc spatele, ușile își
închid ochii
Și tot mai mulți oameni rămân fără umbrele trase de păr

La ferestrele minții.
Ți-e teamă de mărul cuvântului tău ce putrezește în el
Până și din sămburi ies viermi roșii ce sperie întunericul să fugă în
el înapoi,
Între două mere se aude câteodată spinarea bocetului îndoindu-se
Bocetul sinelui te gădilă ușor pe la tâmplă
Și-l pinzi în mână ca pe insectele cu aripi de nylon din insectarul
amintirilor,
Corpul tău devenit de șopârlă se scurge de tăcere pe formele
trupului
Devenite scări,
Și ți-e liniște, e tăcere și... frig
Iar gândul tău din pântecos devine pădureț
Camera visului cu a realului se izbesc cap în cap
Și plouă ca de obicei cu imagini sparte, congruente...

Ioana rătăcește....

Motto: Tragi timpul spre tine ca o funie/ cât mai aproape de
oameni.

Ioana tace de ceva timp
Și pereții camerei se apleacă să-i asculte ticăitul ceasului de la
mână
Care nu se sincronizează niciodată cu cel din perete.
Când unul e fix
Altul cade ușor spre dreapta....

Ioana a tăcut atunci când a deschis
Cineva prima oară ușa nașterii ei
Și sufletul altuia corcit
I se pare sintetic,
O combinație nereușită între pământ și vată de zahăr,
Ioana tace,
De câteva ore nu-și mai spune nimic
Doar face ocolul icoanelor din casă.

Ioana își dorește un obiect mic, mic
Care să fie numai al ei,
Să-l poarte ca un breloc, să încapă în orice bagaj sau buzunar,
Să-l poarte de la plimbări până la înot sub piele,
Să fie obiectul ei în loc de talisman,
Să creadă în fericire pentru prima dată
De când calcă pe aceleași alei cu prietenii ei de joacă din copilărie.
Toate drumurile orașului se varsă în mintea Ioanei
Și toți călătorii
Își aruncă biletele în buzunarul ei,
Ioana tace, știe că perfecțiunea poate fi doar din ea,
N-o poate dori și din partea altuia,
Absolutul există în noi
Trebuie doar să ai puterea să-l recunoști, forța de a-l căuta...
Ioana tace și zâmbeste,
Nu te mai ascultă...
Încearcă să arunce asupra celui din fața ideea ei de perfecțiune
Ca o plasă,
Ca o pungă ce nu-i lasă porii să-i respire.

De câte ori Ioana să se refacă sufletul ăsta,
Care nu e de cârpă?...
Și Ioana o ia de la capăt migălos,
Visele se pot reconstrui din propriul lor nisip
Acolo unde poți găsi Ioana, jumătatea sufletului tău bun
Și strada sufletului pe care răsare întotdeauna soarele înainte să te
trezești tu.

Ioana trăiește în realitate ca un naufragiat,
Se lovește din când în când de pereții camerei
Și se trezește.

Poem cu melci muși

(cu melcii agățați de piept te poți odihni în prăpastia tăcerii)
Motto: Tragi timpul spre tine ca o funie/ cât mai aproape de
oameni.

Lupta noastră nu a început aici,
A început înaintea timpului,
Când încă melcii se formau din ochii apei.
Când le ia ploaia casele de pe aceeași stradă,
Melcii caută adăpost iarna în căptușeala pielii tale,
Iar tu îți legi cu dendrite picioarele
Ca să nu-ți fugă personalitatea
Și să-ți păstrezi echilibrul interior.
Nu e pielea mea sau a ta,
Așa că poți arunca liniștit cu ea în mări ca o algă,
Nu te va auzi nimeni, melcii dorm sub pietre la ora asta,
Și dacă te văd trecătorii nu vor spune nimic,
Au și ei păcatele lor suprapuse în buzunar,
Nu vor arunca cu pietre.
Nu mai comentăm nimic. Afară plouă,
Din camere se aude același patefon izbit de pereți
Iar tu arunci bulgări de apă de la periferie spre oraș
Ca să nu le mai fie sete.
Noptile nu se mai scurg demult printre degete,
Nu-și mai caută nepoții printre glezne
Dacă s-au rătăcit, e responsabilitatea lor să se regăsească,
Fie și pe întuneric
Când fiarele torc
Iar noi ne ascundem risipitori, sub casele melcilor, evacuându-i.
Legi eșarfa cât mai strâns peste timpane
Ca să nu auzi strecuratul umbrelor
Printre crăpăturile geamurilor.
Te rogi de o oră
Să nu-și mai fărâmițeze ceasul vaietele
Ca să nu tropăie în tâmplă ca niște copii flămânzi,
Cred că e deranjul prea mare să arunci vaiete pe fereastră,
Să ridici blocul în picioare,
De-aia trăim cu ele la mână mărgele,
Șiraguri, coliere,
Până o să ne dezlegăm mâinile
Și o să fim doi, nu unul..

(pleci cu mulți melci legați la gât, șiraguri, spre liniște...)

Buzalin Mihai

Iluzii

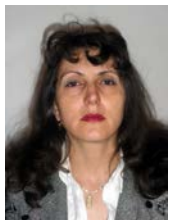
Se pare
Ca viața-mi este
Ca o mare,
Cu valuri triste,
Călătoare,
Asfalt ciobit
Fără pasăre
De o frumoașă trecătoare
Care s-a dus
Și nu
Se pare...

Iubito,

Nu că te văd,
Te aud.
Nu că te aud,
Te simt.
Nu că te simt,
Te ating.
Nu pe obraji
Și nici pe buze.
Pe suflet
Iubito!

Zbor

Lasă să treacă ...
seara...
și ieri și azi,
octombrie
și cocorii grăbiți.
Să treacă
toată ploaia,
bancurile de pești
și valul
și lumea
și gândul.
Tu, strânge-te
în inima mea
ca într-o scoică...și
Lasă.

Buzea Magdalena

Data nașterii: 08.12.1971, Vălenii de Munte, Prahova. Locuiește în Vălenii de Munte. colaborare la ziarul "Vălenii" – 2008; redactor la ziarul "Cronica Drajnei", din 2008

Cuvintele nerostite (soțului meu)

Dintr-o lume întreagă
te-am ales pe tine.
Desigur, nu e-o-ntâmplare.
Sunt cuvinte pe care nu ni le spunem
fiindcă dimineața e prea aproape de seară
și ne-mpărțim în o mie de diviziuni,
pentru a ne regăsi apoi,
în noi, în fetița noastră.
Dar și tu, și eu, auzim
cuvintele nerostite de dragoste
cu acel simț știut numai de noi doi.
Deci, nu mă mir:
există, așadar, cuvinte nerostite
pe care le auzi doar cu inima.

Mamei

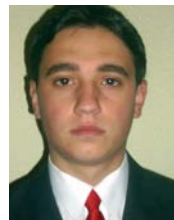
(mamei mele, fostă profesoară de lb. română, acum pensionară)

Când m-ai născut nu știu
de-ai fost bucuroasă ori tristă.
Știu însă că eu
te-am făcut apoi să te bucuri
sau să te-tristezi de multe ori.

Așa se-ntâmplă cu orice mamă și copil.
Te-ai strădui să-mi dai de toate:
viață,
învățătură,
hrană și îmbrăcăminte,
fragmente din sufletul,
timpul și răbdarea ta.
Și pentru toate-ți mulțumesc
MAMA mea.
Desigur, sunt multe căi
de a-ți spune asta
dar, în ultimă instanță,
poezia-i cea mai frumoasă.

Spirit ludic

Spiritul ludic se naște
odată cu noi.
Cui nu-i place să se joace?!
Creangă a spus un mare adevăr:
Dacă-i copil, să se joace;
dacă-i cal, să tragă,
și dacă-i popă, să cetească...
Dar eu vă-ntreb:
când omul nu-i copil?
E-așa de frumos să fii copil
că nu ne săturăm de asta
NICIODATĂ
și ne jucăm:
de-a mama și de-a tata
flori, fete sau băieți,
telefonul fără fir,
șotronul, coarda ori mima
o viață-ntreagă.
Iar la sfârșit, desigur,
n-avem cum să uităm
să ne jucăm
de-a v-ați ascunselea-n pământ.

Cărbunaru Emanuel

Data nașterii: 5.09.1992, Rușețu, jud. Buzău
Mențione la Concursul Național de creație literară "Vasile Alecsandri", Bacău, 2008

Amintiri

Ŋing amintiri in clipe cu aur de
vioară,
Fior de timp tresare în strămoșesc
pridvor,
Și nu mi-e toamna-n suflet,
ci dulce primăvară
Cu inima-mbătată de
dragoste și dor.

Te-astept, iubita mea, în
lacrima de luna
Știu că mă porți mereu în
gând
Azi tot ce poți, în inimă
adună

Parfum de crizanteme,
Pe-o dalbă cunună...

Înserare

Aștept să vină
Iute înserarea
Peste pădurea rară
de salcâmi...
Din vraja dulce
a sărutării
O creangă din poveste
să-mi aduni
Din mii și mii
de-mbrățișări
Să facem gând curat
Și-apoi
Un palat.
Din tainic ceas de univers
Din mers
Adăpostit de-al nopții gând
Plăpând.

Tăcere

Mai ții tu minte prima noapte
O noapte de iarna, alb-albastră
Călcăm zăpada-n triste șoapte
Vorbea numai tăcerea noastră

De-atunci atâtea nopți trecură
Tot nopți cu șoapte și cuvinte
O să-mi vorbească întotdeauna
Tăcerea ta din prima noapte.

Ciobanu Ștefan

Data nașterii: 24.06.1979, București
-am corespondat la ziarul "Jurnalul de București" cu domnul Sorin Holban, publicând epigrame, poezii și povestiri în perioada 1996-1999

-am câștigat premiul I la concursul de creație literară studentească, organizat de cenaclul "Pavel Dan", secțiunea poezie, în iulie 2007

-am câștigat premiul I la Concursul de poezie Juventus, Pitești, mai 2008

-am câștigat premiul I la Festivalul național de literatură "Agatha Grigorescu Bacovia" secțiunea poezie, octombrie 2008, Mizil

-am publicat poezii în revistele "Amurg sentimental"; "Arcada"; 'Agero'; 'Atheneum'; 'Delirikon'; 'Poezia'-Ediția Toamna 2007, Mit și poezie; 'Oglinda literară' 2008; 'Dunărea de jos', Galați; 'Convorbiri Literare', iunie, iulie 2008; 'Singur'; 'România literară', octombrie 2008; 'Fereastra', octombrie 2008; 'Cetatea Culturală', noiembrie 2008
-am apărut în antologia de poezii 'Parfum de liliac', aprilie 2007

-am apărut în antologia 'Ca la o linie de start', editura Marinesa Timișoara

-volum de debut 'aliona' ed. Amurg sentimental
aliona

o iubesc pe aliona
mi-am repetat asta de mii de ori
începând chiar cu bastonașe

mi-a dat întâlnire undeva pe la universității
parcă
dar nu a ajuns
sau nu a venit încă ziua

oricum oamenii or să sufere transformări
vor deveni elefanți mari
cu fildeșii asemeni unor vârfuri de săni
prin venele noastre viața se va da pe derdeluș
și ne va stropi cu zăpadă
îmbrățișați pe statui

aliona o să vrea
să devin elisavul ei din viața anterioară
o să îmi șoptească la ureche
de unde să cumpăr cartofi mai ieftin
sau cum să salvez lumea de 11 septembrie
că mă vrea și erou să îmi apreteze costumul

o să mergem la piese de teatru cât mai lungi
să vedem cum îmbătrânesc actorii
o să dansăm
ca și când muzica ar fi o pictură
o să citim și cărți
asta o să mai facem o să citim cărți
și între file o să facem dragoste
ca semn de carte

o să îmi facă copii frumoși
da
și
aliona va aduce într-o bună dimineață
la pat
epoca de gheață în pahare de vodcă
pielea ei va mirosi a poem viitor

inimă de cerc

ne iubim mereu pe aceeași pată de roșu
mai aproape de soare mai departe de sus
bucăți de sânge sar mult uită-te după ele
numără

am puls

cu luna îmi bandajează glezna

deși ne doare
împletim mâini într-o noapte de pică
întunericul se face și ceață și seară
în noi

o pasăre ne măsoară cu umbra

totul e rece și transpirat aici
ca și cum în pielea ta am desenat leșinul

mă simt o inimă de cerc
ce bate pătrat și impar

pe tine te visez
vibrație
și mare

și marginea roasă ca un timbru

ana (a se citi invers)
merge pe pod
când ajunge la capăt șterge podul cu o radieră

pășește mai departe
pe marginea subțire a unei rigle

întinde mâinile
acestea depășesc marginile universului
și hienele urlă

talpa dreaptă
i se împarte în două
precum emisferele creierului
talpa stângă rămâne o gaură de șoarece răsare în ea
pe acolo pleacă lumina
cu bagajele ei cu tot
zice
și trage fermoarul la iglu

ana (a se citi invers)
are la gât cheia casei
când vede că tot timpul a stat pe loc
o smulge
și o aruncă în sus
măcar ea să iasă din apă
când atinge aerul
cheia se face o amprentă pe retina ei de cretă

Ciorogar Alexandra

Data nașterii: 12.04.1992, Sibiu,
locuiește în Sibiu.
Concursul Internațional de Creație
Literară "Veronica Micle", Ediția a XII-
a, 5-10 sept. 2008, mențiune.
Cenaclul "Primăvara în suflet de copil",
Ediția a II-a, 12 apr. 2008, locul I.

Participarea în cadrul Cercului de Spiritualitatea
Literaturii din Sibiu, de trei ani.

Participarea la Cenaclul Literar "George Topîrceanu",
Sibiu, din 28 noe. 2008.

Publicarea unor poezii în revista "Castalia", nr. 1 și 2.

Publicarea unor poezii în revista "Rapsodia", nr. 51.

Publicarea, periodic, în revista școlii, "Terezianum" a
unor poezii.

Gânduri neînțelese

M-am refugiat într-o floare
Ca să nu-ți mai simt lipsa.
M-am adăpostit pe un nor
Ca să-mi transforme lacrimile
Până la pământ în muzici acide.
Te mai mângâie gândul ce-ți ține companie?-
Îngerul pe care ți l-am trimis și care
Nu-mi mai răspunde la nicio-ntrebare...
De ce oare?
Clocotesc în gânduri aspre de iubire trădată,

M-aș elibera din colivia inimii,
Acolo unde gândurile nu se vor mai zbate
De atâta durere.

Mi-am părăsit trupul și am rămas
În același loc în care ne-am întâlnit prima oară
Și-n care mi-ai promis fericire,-
Exact ceea ce îmi trebuia pentru-a ajunge în Rai.
M-am simțit ca o floare. Aș fi fost Raiul tău.
Străbătând kilometri întregi și cărări
M-am așezat așezat într-un lan al visării galben
Și parcă mă adânceam tot mai mult
Și nu mai puteam ieși:
M-am pierdut cu tine în gând.
Este un labirint, un joc inofensiv
Pe care-l parcurg singură
Și care de-abia acuma începe.
Am așteptat atât de mult clipa,
Dar acum îmi e iarăși frică
De crunta realitate a unui sărut pierdut.
Ce s-ar fi întâmplat dacă nu erai tu?
Aș fi străbătut planetele ca să te găsec.
Aș fi căutat în mare cel mai strălucitor pește-
Delicat, fără nume pe care să-l știu,
Cu solzi de argint, refugiat în Eden de corali.
Și te-aș fi adăpostit în adâncul inimii mele.
Acum, parcă lipsește ceva.
O parte din mine mă sfâșie, o parte adoarme.
Ar trebui să aleg.
Crunta realitate îmi va da oarecând un răspuns:
Mă voi adăposti în marea albastră sau
Mă voi pierde gândindu-mă la tine.

Obscuritate

Se lasă noaptea.
O ceață deasă izvorăște din gânduri.
Și gândurile din sufletul de înger
Se-ntorc în pământ!
În ochii plâpânzi ai apelor lui
E balul stropilor de rouă
Din dimineața de toamnă târzie
Când visul se prelungeste în viață.
Îi este frig, iar aripile,
Acoperite de zăpadă neagră, îl dor.
A îmbătrânit iubind Cerul.
A acceptat să își petreacă timpul
În aerul meu, timpul meu,
Zburând și plângând.
Sunt doar eu și el,
Două ființe sub clar de lună albastră.
Pașii mei coboară în sentimentele lui la infinit,
Pe trepte mușcate de vântul eternității.
E ultimul drum și ultima suflare de viață,
Penultima îmbrățișare, sfârșitul unui sărut furat.
„- Pe aici e sfârșitul!” mi se spune de nu știu unde
Și văd sub moartea lentă a norilor
Noaptea cum ne zâmbește înfrigorat.

Practicant de idile

Sub cerul înnegrit,
Plin de miresme dezbrăcate de patimi,
Mă aflu eu.
Același chip purpuriu,
Parcă bătut de vântul vieții,

Sau de orizonturile frânte ale vechii iubiri,
 Aceiași ochi, aceleași clipe.
 Să atingi, tu, mâna mea –
 Ca să vezi cât de firavă e –
 Ce mirată-ntâmplare!
 Sau poate ai vrea să clipești
 Cu aceeași ochi calzi de odinioară
 Și să văd, când în jurul meu e numai alb
 Ce se înaripează multicolor în sfere minuscule,
 Cum se nasc mii și mii de umilînțe!
 Și pe toate le-au precedat speranța și frumusețea,
 Naivitatea revolțătoare!
 Aș vrea să cred că într-o zi când ai să mă ridici
 Cu degetul mic
 O să simți trupul meu de vâl alb
 Cum se rotește în jurul gâtului tău
 În suflări tot mai strânse.
 Și atunci când o să fiu trupul tău, viața ta,
 În jocul pe care îl practici de ani de zile,
 Voi dispărea.

Darie Anastasia Alice
 Născută pe 14.12.1986 în
 București, unde și locuiește.

Alessia

Esență de iubire într-un singur trup
 Fragmente mici din mine și din tine se rup
 Și se unesc matern prin fire mici de viață
 Iar sângele ce curge...etern pe noi dezgheață...
 În nouă luni de zăbucium, din mine, dar din doi,
 Magic crește o forță ce se numește noi!
 Ce luptă printre stele s-ajungă pe pământ
 Și speră să nu fie întrerupt acest miracol sfânt!
 În ochi, două izvoare de iubire vorbesc
 Și în privirea lor noi știm că-și amintesc
 Jurămintele noastre, clipe de fericire
 În care pentru noi nu există decât iubire!
 Nasul ei simte aroma nopților fierbinți,
 În care din iubire am fost mult prea cumiți.
 Căci pentru viața ei am renunțat instant
 La tot trecutul nostru și o făceam constant!
 Buzele ei, vor să vorbească parcă–ncet
 Dar nu știu cum să zică... și sunete repet...
 Dar poate-n viitor în anii ce vor curge
 Cuvintele să vorbească vor ajunge.
 Un pumn de viață scaldat în lacrimi și iubire
 Rămâne acum doar o speranță, un vis de fericire
 Căci drumul nostru ce-odată s-a unit,
 Brusc din senin și din nimic s-a despartit!
 Dar ea chiar a trăit...și...a murit!

Dependent de un parazit

Sunt trandafir..
 Dar rătăcesc prin cimitir.
 Eu n-am vrut să iubesc
 Obiect străin ce nu-l doresc!
 Eu, trandafir,
 Te-am lăsat pe tine, buruiană, fir cu fir,
 Să crești,
 Să mă rănești.

Ai profitat și m-ai acaparat.
 Eu iară te-am lăsat.
 Tu m-ai uscat și-am ofilit
 Rănit și asuprit, m-ai otrăvit!
 Eu, trandafir,
 Tu buruiană fadă și amară!
 Ai câștigat,
 m-ai blestemat!
 Eu, trandafir, nu te-am uitat.
 Tu, mărăcine ai scăpat,
 ți-ai luat otrava și-ai plecat!
 Căci vântul a suflat
 Și ai zburat!
 Pe unde-ai apucat...
 Tu, buruiană într-un alt ghiveci,
 Vei continua suflet să seci...
 Eu, trandafir negru rămân...
 Sunt scrum,
 Suflet uitat pe drum!

Tot...

Ești tot. Căci eu sunt un cerc umplut cu tine.
 Căci ești nucleul ce m-a depășit pe mine..
 Ai înflorit în mine și m-ai întrecut,
 Și ce-am avut, când am fost eu, acuma e trecut!
 Ești partea mea a doua din etern,
 Ești jumătatea risipită într-un abis matern
 Sufletul meu rătăcit într-un corp străin,
 Căci am fost unul și așa aș vrea mereu să trăim!

Dinculescu Cristina

Născută pe 02.01.1992 în București.
 Locuiește în București.
 Debut cu poezie în revista școlii,
 CONSONANȚE, nr. 17-19, Anul VI,
 2007-2008, p. 19

Dor

Ai strivit ușor
 o rază de soare.
 Sângerează trist
 și încă o doare
 urma pasului tău.

Încerc să-mi fac
 ordine-n viață.
 Să găsesc rostul
 tuturor lucrurilor,
 un nou început.

Aș vrea să spun
 că mi-e bine.
 N-ar fi însă
 adevărat, pentru că
 mi-e dor de tine.

Apel

Fii cinstit măcar o dată cu tine!
Pune înaintea orgoliului,
ceea ce simți.
Încearcă să-ți deschizi
carapacea.
Ești străinul propriei vieți,
imposibil și-absent.
Nu știi să trăiești,
nu știi să zâmbești,
nu știi să iubești.
Te stingi încet
și nici nu știi
c-ai să devii o stea,
din miile de stele...

Deși

Ploaia curge încet,
rece și străină,
afară și-n mine –

Mi-e dor de tine.
Cine știe
dacă va fi altfel
măine... mereu –

Mi-e sufletul greu.
Atât de departe de tine
am plecat grăbită,
deși, recunosc –
Am fost iubită.

Diniș Adrian

Data nașterii: 04.07.1986, București.
Locuiește în București.

Repere:

Am publicat poezie în revistele:

'Convorbiri literare', 'Lucașfărul',
'Poesis', 'Mozaicul', 'Poezia'-Iași,

'Egophobia', 'Revista romană', 'Orient latin', 'Revista Sud'. Nu am debutat în volum, dar am apărut în antologii colective grație unor concursuri literare, antologii precum: 'Caiete Malinene' (2007, 2008), 'Poezie- harul meu' (2007) și Antologia 'Pavel Dan' (2008). Am câștigat: premiul I 'Dimitrie Bolintineanu' în 2008, marele premiu 'Dragoș Vrânceanu' în 2008, premiul 'revistei Orașul' la Concursul 'Nicolae Labiș' în 2008, respectiv premiul al II-lea 'Nicolae Labiș' în 2007, premiul I 'Pavel Dan' în 2008, premiul pentru manuscris al editurii 'Junimea' și al revistelor 'Poesis' și 'Viața Românească' la concursul 'Porni Lucașfărul' în 2008, premiul I pentru manuscris 'Tudor Arghezi' în 2008, premiul al II-lea 'Provers' în 2008, respectiv premiul I 'Provers' în 2007, premiul I 'Virgil Carianopol' în anul 2008, premiul I 'Zilele Mihai Eminescu' la Oravița în 2008, premiul pentru manuscris al 'revistei Bucovina literară' la Concursul 'George Coșbuc' în 2007, premiul I 'Vasile Voiculescu' în 2007, premiul al II-lea 'Panait Cerna' în anul 2007 și premiul I 'Veronica Micle' în anul 2007.

Adi, de ce înjuri de Crăciun?

Georgiana, de când n-ai mai fost cu colindul?
încă de când creștem
căutăm cu disperare să nu mai credem.
începem cu moș crăciun
apoi urmează Dumnezeu
deși în ultimul caz nu avem nicio dovadă.

nădărduesc că poate-poate răsăre
măcar soarele cu dinți
în ninsoarea din ochii tăi negri.

îmi degeră mâinile
dar încă tânjesc să mă joc cu zăpadă
arunc bulgări spre Georgiana
care se sparg în fereastră.

Georgiana stă înăuntru special
și bea șampanie cu sticla
întru-n casă o mânjesc cu tort
dar ea nu-mi lasă ruj pe gât.

în schimb mă dojenește
"sunt singurele haine pe care le-am adus
și din cauza ta o să miroso toată ziua a vanilie".

"adi, de ce înjuri de crăciun?
au să te bată îngerii dacă scrii muie pe cer"
lasă-mă scriu ce vreau tu n-ai auzit de liber arbitru
plus că o să iasă cel mai mișto graffiti
și îi bat pe toți spune mă iubești sau nu?

încă îmi răsună în minte ca un ecou
"adi, tu ești beat?"
lasă asta sunt îndrăgostit
spune-mi dacă îți sunt indiferent.

mi-era atât de cald
transpiram încontinuu așa că s-a apropiat.
mi-a deschis fermoarul de la geacă
eu am simțit că mi-ar fi deschis inima.

"Doamne de ce te-ai îmbrăcat așa de gros
și cu atâtea?" ca să nu-mi vezi inima
îți place măcar ce vezi?
aveam deja fibrilații.

din buzunarul de la piept mi-a scos o scrisoare
și am simțit o mică incizie lângă inimă.

Dragă moșule,

Georgiana vrea să se înalțe câțiva cm
ca să nu mai răd pentru că e mignonă
fă mai bine brăduțul meu artificial să crească
și lasă-mi piciul meu așa.

vreau să-mi aduci un ferrari
un cal alb din povești cu feți-frumoși
sau o bicicletă pegas cu care să zbor
s-o conduc seara până acasă.

un trenuleț care să adăpostească cerșetorii din gări
să nu le mai fie frig celor îngheșuiți în case de carton
să ai grijă de fetele care vând chibrituri
și mai ales de Georgiana mea.

multă pastă de dinți de pus pe clanță
multe bomboane de pus în pom pe care să le mănânc
și un tort cu o stripteuză de care să nu afle ea.

cu mâinile

înghețate,

adrian

P.S. să nu uiți să-i duci cadoul meu
câțiva meteoriți împachetați în celofan împreună cu cerul
și dac-o prinzi trează amintește-i cât de mult o iubesc.

P.P.S. și să mă fac bine
și Georgiana să mă iubească.

Tristețe în spiritul sărbătorilor de iarnă

mă doare partea stângă a creierului
toți cred că sufăr pentru vreo iubire imposibilă
de obicei poate dar e unde am fost operat
și acum doar mă doare capul
totuși e bine că nu ochii

în metrou am ridicat o fată
împreună cu mama ei după ce leșinase
era grea ca mortul din mine
care se ridica din sicriu
și se lovea mereu de moarte

încercând să-i spună fato ești ca mine
și asta n-o să-ți fie motiv de bucurie am luat puțin din durerea ta
până la următoarea întâlnire cu cei ca noi
fata și-a mai revenit a coborât ajutată la următoarea stație
iar eu nici n-am întrebat-o pe maică-sa dacă știe ce are
pentru sufletul meu

ce importanța au toate astea pentru tine?
și că ne-am despărțit pentru ultima oară sună mai trist
și că am murit pentru ultima oară
și că dacă după o noapte petrecută prin club
mă duc dimineața la biserică neodihnit
și că dacă aș muri acolo ar avea vreo importanță
pentru sufletul meu

e ca atunci nici nu mai contează răspunsul
odată ce-am pus întrebarea
de-atunci știi pentru totdeauna că te iubesc
ieri am rămas singur acasă
pentru sufletul meu
nici de crăciun nu-mi lustruiesc ghetele
cum nici iarna asta nu vrea să mai ningă
pentru sufletul meu

Snapshots

pe strada din casă noaptea pășesc pe vârfuri
nu vreau să fac niciun zgomot
dar ușa scârțâie îngrozitor
oasele încep să-mi troznească

atunci liniștea devine cel mai de temut dușman

și aș da orice pe smiorcăiala
unei mâte când e ucisă de șobolani

cineva mă trage de mânecă
îmi ascund în buzunare
mâinile pline de sânge și de bomboane

în toată mizeria asta de viață
moartea mă ceartă ca o mamă

și dacă mă vede Georgiana zâmbeste
ca pisica de cheshire
corpul îi dispore
până îi mai rămâne doar fața

apoi îi dispore și fața
mai rămâne doar un rânjet
pe care-l fixează ore întregi
după ce nu mai e acolo

ca poeziile mele dacă aș scoate-o pe ge din ele
ca în Georgiana și poza cu riduri
din care am taiat-o

să-i înțeleg absența
când am căzut unul lângă altul

tot decartând albume întregi pe masă
din sertarele minții

două poze una cu tine una cu mine
una lângă alta ne uneau despărțirea

arătăm așa urâți când nu suntem împreună
suflete chiruite
cărora nu le mai recunoști zâmbetul
decât după amprenta dentară
cărora nu le mai poți recunoaște moartea
în niciun fel
undeva nimeni nu salvează pe nimeni
băiatul trebuie lăsat să plângă
fata să fie un fel de supergirl
ℳ supergirls don't cry

acolo cu magnetul din copilărie
băiatul atrage fiarele vechi
aproape de inimă și scuipe sânge

își înghite în sec saliva
gândindu-se la fata din vitrină
care își ajută mama să coase un fluture
pe rochia de mireasă

fredonez the blower's daughter
aici nici aici nimeni nu salvează pe nimeni
miroase a moarte fericită

ge te-am văzut printr-un geam plin de praf
pe care ar fi trebuit să scriu spală-mă
în loc de sclav caut stăpână
și un număr de telefon

îmbrăcam într-un cocon o femeie frumoasă
și așteptam să izbucnească din ea

valuri de fluturi

când mi-am dat seama că erai tu
devenise un vitraliu cu o sfântă

respirația mea plămânii mei inima mea
au aburit geamul
până s-a depus peste el un strat de steluțe argintii
apoi l-am șters cu mâna
dispăruse-i

uite ge uite
închid ochii și cred în îngeri
vreau când îi deschid ca tu să apari

mi-e atât de silă încât am mâinile cleioase
și zâmbetul mi-a rămas imprimat
ca ochii pe care îi uiți deschiși unui mort

de undeva dintr-un sicriu
Georgiana îmi face cu ochiul
"hai să facem dragoste adi o să te simți mai bine
chiar dacă mâine nu voi mai fi aici"
încă mai cerșesc porumbei de la Dumnezeu
dar nu tot ce zboară se mănâncă frate
mă lipesc de peretele rece
umbra mea se dă jos și mi se ghemuiește în brațe

prea mulți și-au băgat picioarele în sufletul meu
fă-mi loc ge să intru și închide-mă
poți să bagi săbiile pe rând
nu e niciun truc niciodată n-a fost

mă plimb pe străzi mai ceva ca un autobuz
cu trupul înghesuit de bătrâni certăreți tineri nesimți
și de Georgiana mea pe care toți vor s-o atingă

când mă opresc în fața unui bloc
luminile se sting pe rând în note de pian
în afară de una
întotdeauna mai rămâne una

într-o implozie de zăduf
Georgiana citește întinsă în pat
prinsă între cearșafuri albe
cu fereastra deschisă și cu pieptul dezgolit

știi că văd lucruri
nu poate fi ea la fiecare fereastră
cu lumina aprinsă

bântui
pe stradă mașinile nu trec oamenii nu trec
secundele nu trec

dimineața a început să ningă
copiii își făceau bulgări din mine
și aruncau cu inima mea
peste tot

m-am plimbat până la capătul lumii
când m-am plictisit de tristețe
am lovit de trei ori din călcăiele adidașilor
dar nu se auzeau decât petardele

m-am așezat în fund ca un copil
am început să plâng
și nu plec de aici
până nu vîi să tragi tu de mine

Dozescu Adelina

Născută la data de 9.06.1990, Lugoj,
jud. Timiș. Locuiește în comuna Belinț,
jud. Timiș.

Publicată în Antologia 'Mirajele vieții',
editura Lindana, Suceava;
Colaborări cu revistele: 'Singur',
'Fereastra'.

Premii literare:

Premiul 1, Concursul Național 'Scriitorul și patria',
noiembrie 2008, Cluj-Napoca
Premiul 1, 'Un condei numit Fair play', etapa
națională, noiembrie 2008, Iași
Marele Premiu la Festivalul Național 'Agatha
Grigorescu Bacovia', oct. 2008, Mizil
Premiul de excelență, Festivalul Internațional 'Lumină
Lină', sept. 2008, Timișoara
Premiul special al Fundației Academia Civică, filiala
Lugoj, în cadrul Festivalului Internațional 'Lucian
Blaga', iunie 2008, Lugoj
Premiul 1, Festivalul Internațional 'Lucian Blaga',
iunie 2008, Lugoj
Mențiune, Concursul Național Copiii României
crează, etapa națională, iunie 2008, Buc.
Mențiune, Festivalul Național 'Sub semn de taină'
Premiul 2, 'Un condei numit Fair play', etapa
națională, noiembrie 2007, Pitești
Premiul 2, Festivalul Internațional 'Lucian Blaga',
iunie, 2007, Lugoj
Mențiune Tinere condeie, etapa județeană, iunie 2007
Premiul 1, 'Un condei numit Fair play', etapa
județeană, mai 2007, Timișoara
Mențiune Festivalul 'Lucian Blaga', iunie 2006, Lugoj
Mențiunea 1, Festivalul 'Lucian Blaga', mai 2005,
Lugoj

Confort paisible, Sisif!

Stau în genunchi pe gresia de la baie, mestecând winterfresh
(Săruturile tale au gustul unei ciocolate amărui,
ce-o alintam «ķent», când m-am lăsat de fumat)
Ochii îmi semnalizează spre piele –
pe fiecare centimetru am construit o cameră,
(sentimentele ne urmăresc la tv) în cea cu jacuzzi,
jos, în stânga, e apartamentul prezidențial
Unde tu mă saluți de noapte bună în fiecare seară
și-mi citești o poveste cu "je t'aime",
apoi adormim îmbătați de vinul roșu iubirea
(Péché, je ne crois pas au Père Noel...)
În trecut, era un beci în care tata depozita murăturile mamei.
***

Distrag atenția ochilor –
dau drumul la duș,
Apa trece prin pori ca prin ferestrele sparte,
urcând până la etaj
(mi s-a spart o țeavă)
Țip la tine (la noi) să te ascunzi în cartea cu
"je t'aime"...

Degeaba...
Plutește doar o sticlă de vin,
pe care o beau pe post de somnifer...

Jocul de- a iubirea

Decupăm inimi și le lipim în piepturi
Sub privirea îngăduitoare a mamei,
Ce gătește bezele cu gust de săruturi
Construim suflete din pluș -
setate pe un banal: te iubesc...
Păpușa Barbie se căsătorește c-un papăoi,
"Căruia îi dă papucii" pentru Superman
În timp ce ne ascundem unul de altul,
viața ne fură jucăriile...

Vis

Sunt doar un vis al mâinilor- izvorât din dorința de-a
atinge propria neputință
Inima - ladă de gunoi, face parte din decor
Aștept momentul când degetele mele vor atinge alte degete -
voi deveni atât de reală de nu o să-mi mai încap
în piept...

Drăgan Gabriela

Născută la data de 03.07.1991
în Buftea , jud. Ilfov
Premiul III- Concursul
Naționa "Să ne amintim gustul
lecturii"

Fantasma...

Aș vrea să te arăți, o clipă...
Tu, umbra vieții mele
Și să mai pot sorbi cu tine
Din pipa nesfârșită de iubire...!
O clipă doar...
Și o privire
Adânc pătrunzătoare...,
Să-ți mai văd ochii tresărind
Într-un apus de soare...!

Apoi să pleci,
Să uiți de mine
Să te cufunzi în noapte...,
Căci vei trăi în amintire
Și- n ale mele șoapte....

Sacrificiu

De sus, din absolutul meu...
Privesc în jos, spre omenire
Sunt zile de când tot ce fac...
E să visez la tine...
În ochii tăi umani mă pierd
Și rătăcesc prin lume...
De dragul tău aș renunța.
Și azi la nemurire...

Aș vrea să mă faci să-nțeleg
Plăcerea de-a ieși din mine...

Și părăsind al meu abstract
În femeie să mă prefac,
Să mă hrănesc cu real zi de zi...,
Să uit de noapte,
De fantasmă..., de vise...
Spre tine să alerg
Cu brațele deschise,
Să-ți simt sărutul... pasional, carnal...
Plin de real!

Aș vrea să uit de infinit și de iluzii rebele...
Să uit de gândurile mele,
Căci tu...
Nu te poți regăsi în ele...

Spre tine-n jos, am să cobor..
Din lumea mea de vise
Să hoinărim nebuni pe străzi
Aglomerate..., realiste...
Voi trăi aici, cu tine
În decorul tău terestru,
Un cerc închis, supus pieirii...
Doar de focul iubirii...!

Ne vom hrăni din sărutări
Și din tineri de mamă,
Vom avea doar un singur vis...
De-a rămâne-mpreună!
Tu mă vei învăța să cred
Într-o iubire pură
Și mă vei transforma în om...,
Pe malul lacului, sub clar de lună...

Noi doi..., privind la astrul nopții
Împietrit pe cerul mândru
Ne vom săruta cu foc,
Vom simți iubirea-n vene,
Se vor pierde visele...
Și în noaptea cea târzie
Mă voi cufunda în tine...
Să fim doar unul pe vecie!

Visul iubirii

Iubire – amară dezmiardare,
Viața ce-ți curge prin vene,
Vraja ce te arucă- n moarte,
Sufletul de trup desparte...

O, visul meu de amor!
Îți pot simți mângâierea...
Mă las purtată-n lumea ta
Trăiri ce nu le pot avea
Mă fac să uit de viața mea...

Alerg bezmetic în noapte...
Calc pe cioburi, sfărâm tot...
Simțind cum sângele-n vene
Curge ca un râu spre moarte

Mă afund în întuneric,

Printre flori ce strălucesc
Cu arome iluzorii,
Printre vise rătăcesc...

Alerg, purtată de gânduri,
Simt dureri chinuitoare,
Mă ard tâmpelile, mă dor,
Iubire îngrozitoare!

Te zăresc, iubitul meu...!
Printre arborii de plumb
Te privesc, spre tine vin
Lasă-mă să te ating...!

Te scalzi în iluzii seci
Nici măcar nu mă privești
Încet, te îndepărtezi...
Poate știi că doar visez...!

Visul ăsta- i în zadar...
O fantasmă a iubirii,
Al iluziilor val
Ce mă rupe de real...!

Lumea e doar un decor
Unde nu te pot găsi,
Unde sufăr în tăcere...
Și mă chinui zi de zi

Dar așa, printre suspine...
La iubire încă sper,
Caut visul către tine
Și fereastra spre-implinire...

Dumitrache Elena

Data nașterii: 17.10.1992, Grădinari,
Giurgiu

De dorul tău

Adorm și mă trezesc
Cu tine în gând
În șoaptă am făcut un legământ
Te simt, te vreau și te ador
Și mă cutremur deseori
De dorul tău și inima
S-oprește uneori.
Și norii plini de ploaie cad
'Udându-mi părul răsfirat
'Eu merg, te caut nencetat
Cutreierând ca un nomad
Sub cerul nopții înstelat.
Când razele de soare mă trezesc,
Iar roua de pe flori,
Obrajii îmi umezesc
Tresar, gândind că te-ntâlnesc
Și-mi dai fiorii vieții,
Ce mult eu te doresc!

De-a pururi rece

Ai revenit pe cerul înstelat
Dar rece și tăcut, tu rămâi
Te chem mereu, crezând că nu te ascunzi
Că ai să vii altădată.
Și în miros de flori de trandafir,
De mijloc să mă prinzi la dans
Să mă ridici în sus de subțiori,
Să mă săruți de mii, de mii de ori.
Și să privesc cum pașii tăi
Călcând alea într-un ritm de dans,
Se-ndreaptă către alta lume
Lipsită de nevoi și de necaz.
Iar eu, rămân aici cu gândul tău
De-a pururi rece, fără viață,
Fără iubire și speranță,
Rămân același vechi ecou.
Tu ai plecat și-n urma ta
Nu a rămas nici vis, nici viață,
Nici dragoste și nici speranță
Doar rătăcite flori de gheață...

Gânduri

Se rupe în mine tăcerea,
Și frica de sine se sparge
Cu ură dau la o parte durerea,
Zdrobesc și urăsc tot ce curge.
Pe dealuri se vede o rază
Și rece căldura ne minte
Și-n haina subțire stă trează
O inima ce-nșală și minte.
Bogată e mintea de gânduri
Cuprinsă de valul iubirii,
Sortită momentului trăirii,
Căldura din trupul furii
Ce viața o duce în cădere
În geamăt și mângâiere,
Durere ce naște plăcere.
În taină se sapă mormântul
Cum gândul dorește uitarea
În moarte găsești alinarea...

Dumitran Raluca

Născută la data de 22.03.1990, în
Câmpina, județul Prahova.

Locuiește în Câmpina.

Mențione la faza națională a
Olimpiadei de

română: 2003/2004; 2005/2006

Premiul II la Concursul de creație-

poezie din cadrul Festivalului Internațional 'Lucian
Blaga' - mai 2007

Premiul III la Concursul național de poezie 'Nichita
Stănescu' - martie 2008

Premiul II la concursul Național de poezie 'Iulia
Hasdeu' - editia a V-a, Ploiești-oct.2007

Premiul 'Gr. Tocilescu' (II) la Concursul 'Romeo și
Julieta la Mizil' - 2008

Marele premiu și premiul special al Asociației
Scriitorilor Bucureșt- concursul de proza scurtă
'I.L. Caragiale' 2007

Mențiune la concursul de creație din cadrul Festivalului Internațional 'Lucian Blaga'-secțiunea poezie-mai 2008
Premiul I la concursul de proză scurtă 'I.L.Caragiale'-mai 2008

Lasă dragostea...

Lasă dragostea să ne cuprindă, să ne aprindă,
Să ne reducă la doi atomi în aceeași moleculă,
Să ne renască în aceeași celulă;
Să ne refracte, cu indice redus, în medii ospitaliere,
'Unde să prindă rădăcini visele noastre efemere,
Să ne absoarbă în gaura neagră a absolutului,
Să ne dezintegreze și să ne-adune-n universul paralel al sărutului.
Să ne deriveze, să ne integreze,
Să ne conjuge cu mereu același radical,
Să ne picteze în același tablou, ca două culori complementare,
Să ne traseze graficul ce tinde spre soare;
Să ne topească la aceeași temperatură,
Să ne agațe de aceeași stea și să ne ardă aceeași căldură,
Să ne dizolve în aceeași veșnicie,
Să ne prindă aripi de visele în devenire,
Să ne rostească în același refren cu rimă-mbrățișată,
Să ne rostogolească pe aceeași roată,
Să ne supună acelorași procese de agregare
Și picăturile noastre să zâmbească de pe frunze vecine, spre soare,
Să ne scufunde în aceeași mare...
Să ne-mpletim trupurile în același surâs,
Să urcăm trepte de flăcări, tot mai sus,
Să ne rescriem cu aceeași peniță destinul
Să-nghițim sub aceeași doză, pelinul.
Să ne-nrucișăm venele, gândurile, iubirea,
Să ne strivim coastele, brațele, întregul țesut conjunctiv osos,
Să ne amestecăm citoplasma și nucleii să zburde fericiți împreună,
Pașii noștri să lase pe nisip aceeași urmă,
Să facem schimb de inimi: eu a ta, tu a mea,
Lasă dragostea
Să ne unească, să ne ghicească, să ne iubească...
Tu al meu, eu a ta.

Niciodată

În ziua când
Depărtarea va sui potecile de munte
Și câmpiile fecunde
Vor seca în infidelitate
Atunci când frunza va dori dreptate
Și toamna surdă va pieri în chinuri
Când sentimentele în "du-te vinuri"
Au să se-mbete veșnic de uitare
Când coasa morții se va-nfinge-n soare
Care, căzut la polul nord, trudit,
O clipă se va crede fericit
Când au să depășească doza recomandată
Prăpăștiile sure, și-au să înghită piatră
Când inversul minunii va tinde la infinit
Și-are să se coboare în sufletul iubit
Iar vremea o să smulgă tăciunile de lemn
Și de pe-așiul vechi clipind, va face semn
Să uit secunda, timpul, credința, ora, drumul
Când ceața învechită va-mprăștiia parfumul
Și dimineața nouă îmi va zâmbi pervers
Ca noaptea de iubire să piară în context

Când fiecare rând din cartea răscitită
Are să cânte noaptea, nu ziua fericită,
Și golul se va umple de mii de înțelesuri
Torturi de flăcări sumbre vor toarce peste șesuri
Iar inima perfidă mă va nega în silă
Schimonosind un zâmbet de fragedă copilă
Și-naintând în umbră, să uit mă va silă
Când va pieri lumina
Nu voi mai ști iubi...

Te simt

Te simt
Cu glasul îndurerat al călătorului,
Izbăvit de cunoașterea prea târzie,
Care tinde la forma finală,
Modelată cu migală,
A nopților de vânt.

Te simt

Cu fiecare cuvânt
Ce se scurge prin vene, alene
Și adună-n tre literă broboane tari de sânge,
Pietrificat de neștiința grațioasă
Și de lipsa cordonului ombilical
Ce leagă viața noastră
De univers.

Te simt

În fiecare vers
Și-n fiecare strofă de tăcere,
Îmi zbori printre porii astupați de dor,
Ca o părere,
Ca o furtună care sapă-n piatră crud izvor
Și-apoi, vijelios, se-nchide între grați perpendiculare.
Te simt

Cu tâmpilele, cu palmele, cu-nvinsă încântare,
Cu ochiul orb în care strâng lumini absente,
Cu pielea sfâșiată, cu celulele tactile,
Distruse-n furtună, înecate,
Bete de iubire.
Cu buzele aprinse, cu unghiile stricate,
Te simt în venele arzânde de nedreptate,
Te simt în dor, în viață, în neștire.

Gămănuț Liana

Născută la data de 18-09-1990
în Tîrgu Neamț, jud Neamț.
Locuiește în Tîrgu Neamț.

Ascultă-mi ploaia

Ascultă-mi ploaia, dragul meu
Și fă-te soare să m-alini!
Ascultă-mi ploaia, dragul meu
Iubește-mă cum numai tu știi!

Fii ochiul blând al căprioarei
Ce puiul și-l învață a sări,
Fii zâmbetul timid al florii

Ce după ploaia mea începe-a fi.

*Și-ascultă cu atenție acorduri
De cântec sau de zgomot surd
Și umple până sus acele goluri,
Trecutul ce nu e niciodată mut.*

*Fii însăși luna ce se-arată
În nopți de mai dulci și senine,
Fii roua proaspătă a dimineații,
Să te iubesc numai pe tine!*

*Ascultă-mi ploaia, dragul meu,
Fii pentru mine univers!
Ascultă-mi ploaia, dragul meu
Și-arată-te să te iubesc!*

Fereastra din celulă

*Albul ochilor acum e roșu sângeri
Și irisul albastru e verdele oceanului,
Buzele moi sunt în nuanțe pământii
Și gura scoate scâncete ce zgârâie timpanul.*

*Are în față lumea toată, cu vântul și răcoarea lui,
Cu soarele mângâietor și râul lîn,
Cu flori și iarbă și frunza verde a copacului
Și cu speranța păsărilor ce grabnic vin.*

*Dar e încătușată strâns în lanțuri de cuvinte,
Într-o celulă cu zidul gros de gânduri,
Cu liniștea apăsătoare și fierbinte
Ce-i înfierează sufletul în repetate rânduri.*

*El nu mai este-aici s-aducă zâmbetul,
Să-mbrățișeze strâns minute-n șir.
El a plecat și a lăsat amar în urmă cântecul
Din pașii lui și dulci o mie de priviri.*

*Dar fereastra spre visare mereu este deschisă
Și din celula ei timid ea evadează
Spre-un vârf de munte, spre libertatea ei promisă,
Spre dragostea cea pură, spre idealul ce-l urmează.*

Rânduri pentru Gabriel

*Nu, versurile astea nu-s pentru oricine!
Sunt rânduri sincere, doar pentru el.
E strigătul meu plin de dor, dar și de zâmbete, să știi!
Căci tu-ai lasat în urmă-ți o adiere de amor...
Mă-ntrebi dacă am plâns? Da, nu mă sfiesc.
A curs un râu de lacrimi, dar n-a fost fără rost.
Și ce vroiai, să râd că te-am pierdut?
Că să te-ntorci la mine sub nici un chip n-ai mai putut?
Povești... Nu se cunoaște-n astă lume om
Care-a pierdut fînța lui iubită și-adorată
Să nu plângă-n hohote măcar o dată!
"Ce proști, îndrăgostiții!" ar spune unii,
"De ce să suferi în zadar atât-amar de timp
Când tot ce trebuie să faci e să continui
Pe drumul tău, cu capul ridicat și zâmbet?"
Ah, dragii mei deștepți, dar ați simțit voi oare*

*Fiorul dulce-al dragostei și-al ei cântec secret?
Și-apoi să pierdeți tot? M-aș mai gândi o dată...*

*Dar las'...oricum se va întoarce-a vieții voastră roată
Și-atunci să mai vorbim!
Acum lăsați-mă să plâng!*

*Să depăn amintiri cu gust dulceag și fin,
Să-mi arcuiesc buzele arse în zâmbetul de-odinioară,
Când pe-ale lui suav și până în amurg le sărutară...
Sunt singură între pereții albi și c-o scrisoare-n mână
Mai recitesc din dragostea dintre noi doi câte-o frântură.*

*Ha! De parc-iubirea ar putea fi scrisă-ntr-o scrisoare!
Te rog să-mi scuzi această exprimare*

De-o prea romantică dorință!

Căci am știut prea bine că nu e cu puțință

Ca tu să fii vreodată poet în ceea ce-mi spuneați.

Dar nu te-ngrijora, nu asta mi-am dorit!

Căci mai sublim nu se putea decât cum m-ai iubit!

Și cum să fii nemulțumită de ochii tăi albaștri,

De zâmbetul tău larg, de mâna ce ținea un trandafir,

Când tu în ușă-ai apărut și m-ai surprins așa plăcut?

Cum să mă plâng de două clipe de amar

Într-o feerică-etermitate ce viața mi-a-ntregit?

Eu vrednică n-am fost nici de privirea ta măcar!

Ah, dar te-am iubit și te iubesc, acesta-i adevărul!

Și nu suspin, ci doar zâmbesc în amintiri tăcute.

Da, zâmbesc și te iubesc.

Și ce vrei de la mine dacă n-ai fost în stare

Atunci când ai plecat să smulgi din suflet hotărât

Iubirea mea cu tot ce-a însemnat?

Trebuia s-o faci dacă ți-era dorința să te uit!

Te-ntrebi poate cine m-a consolată?

Foile unui caiet pe care-alunecau câteva versuri

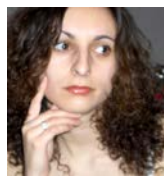
Pictate de-un creion ce mâna mea îl conducea-n neștire

Și mai lăsa totuși în inimă resturi.

*Dar iată-mă acum, sunt fericită doar că te-am iubit,
Sunt fericită că tu în suflet adânc și pentru totdeauna
Iubire sinceră și pură mi-ai sădit...*

Gheoca Olga

*Data nașterii: 21.05.1982, Târgoviște,
județul Dâmbovița*

Atinge-mi visele...

Atinge-mi visele

Cu vârful degetelor tale

Ca să-mi presari în suflet

Praf de stele

Și norii ce s-au strâns în ochii mei

Să plângă,

Să-mi încolțească-n inimă iubirea.

În noaptea în care zâmbetele dorm

Să-mi colorezi un curcubeu

În suflet,

Cuvinte cenușii să se desprindă

Din copacul gândurilor mele.
Sărută-mi lacrima
Ce mi-a răpit durerea
Și-un zâmbet
Să pictezi pe chipul meu.

Atinge-mi visele
Cu vârful degetelor tale
Să-mi plouă în suflet
Stropi de curcubeu.

Ce dulce e somnul pe buzele tale!

M-am rupt din cerul
Pictat cu speranțe.
Aș vrea să plutesc în văzduh
Ca un fulg,
Dar cad în abis și te strig...
Nici eu nu-mi aud în suflare durerea.
Îmi îngheață privirea în lacrimi
Și colțuri de stele îmi brăzdează obraji.

Aș vrea să întind mâna
Să-ți mângâi tăcerea,
Dar trupu-mi de gheață
Se sfarmă în cristale.
Mă zbat să înving
Furia oarbă a furtunii,
Ascunsă într-un fulger,
Ce-mi crestează pe frunte durerea.

Chem vântul să-mi fie tovarăș
În cădere...
Plutesc ca un fluture alb
Într-un vis singuratic de vară.

Ce caldă ți-e fruntea!
Îți adușmec prin gene privirea
Și mă scurg ușor pe obrazul tău.
Îți ating buzele și mă topesc
Tremurândă într-un sărut.
Ce dulce e somnul pe buzele tale!

Tu ai plecat să culegi stele

Lumea s-a topit
într-un sărut
și alergam desculți
prin ploii de vise.
Pe câmpuri culegeam
petale de iubire
și ne scăldam obraji
în râuri de speranță.
Pe aripi de îngeri
pluteam spre infinit
și-n zborul nostru
mângâiam chiar norii.
Soarele a scrijelit
pe ceruri,
cu fulgere, numele noastre.

Dar astăzi tunetele n-au mai rostit
Numele tău.
Tu ai plecat să culegi stele.

Gheorghisor Ioan

Data nașterii: 07.12. 1953, Ileni, județul
Brașov. Locuiește în Chitila, Ilfov.
"Autoportret incomplet"-1999- poezii;
"Tinerețe la mâna a doua" -2005 -
poezii; Versuri în reviste și ziare
("Ramuri", "Astra", "Luceafărul",
"Amfiteatru" etc.); mai multe premii
la concursuri naționale de poezie

Capacul perfect

Peste o parte din viața mea s-a așezat
- capac ce se voia perfect -
viața ta subțire și îngustă.
Am tresărit, dureros,
și surplusul meu de iubire
a aruncat capacul cât colo.

S-au mai găsit capace pentru viața mea,
niciunul însă nu s-a potrivit,
îmi simțeam inima, de sub ele,
pulsând nemulțumită.

Unde voi găsi capacul etanș
ce va uni două vieți,
sub care să se amestece
iubiri cu răspunsuri, durerea cu magia,
neliniștea cu nădejdea, cerul cu pământul,
într-o lume descoperită,
căutându-și și ea, disperată,
capacul perfect...?

Dorințe

Aș vrea să fiu o umbră de înger proaspătă,
să te apăr și să n-ai scăpare
decât în lumina
cuvintelor mele.

Aș vrea să fiu cărarea pe care calcă
tălpile tale reci,
să te suport precum un sclav răbdător
așteptând biciul stăpânului său.

Aș vrea să fiu împărat peste o zi de-a ta
sau măcar peste o noapte,
să-mi aparțină întregi clipele tale
de sărbătoare.

Aș vrea să fiu o geană lungă într-o pleoapă,
lângă lumea ochilor tăi,
să crezi că sunt un pescăruș rătăcindu-se
deasupra mării de lumină albastră a lor.

Aș vrea să fiu creștetul unui munte
străpungând steaua polară,
iar tu să te rotești în jurul lui, pasăre
preafericită și rară.

Inelul

Din iubirea noastră
nu s-a putut face decât un inel,

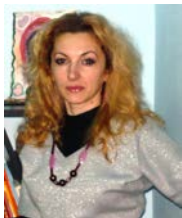
doar unul, pentru degetul tău mic.
Doar un inel străveziu și ușor.

Ce filigran, ce lucrătură, ce aur de 24 de carate
a intrat în cercul lui subțire,
ce încercare de a spune că, dintre noi doi, deocamdată,
numai tu meriți să ai parte de iubire!

Te vei preface într-un cântec prelung
ce va fi ascultat de-o lume întreagă,
în care mă voi afla și eu, în ultimul rând al sălii,
în picioare, căci nu aș prinde niciun loc
la concertul tău!

Voi privi inelul născut spre a fi veșnic.
El va trece de pe un deget pe altul,
dintr-o iubire în alta,
dintr-o generație în alta,
și eu ar trebui să fiu mulțumit că am fost
răul care-a purtat aurul din care s-a făcut
ingraturul cerculeț de pe degetul tău...

Gherase Cătălina

Data nașterii: 01.03.1978, Constanța,
județul Constanța

Cum am învățat să număr

Mă sprijineam cu coatele în podul dragostei.
Mă țineai de mână strâns până am pășit celălalt mal.
O lume întreagă în urma mea atunci s-a stins,
Dar eu zăream al soarelui zâmbet prelîns
Pe chipul tău, iubitul meu, iubitul meu!
Și a început numărătoarea inversă.
Lumea se sorbea într-un ritm amețitor,
Se prăvălea sub tălpile noastre,
Iar tâmpilele albastre devorau treaptă cu treaptă
Timpul, spațiul, lumina, zâmbetul ploii de vară
Și te auzeam pe tine, suflet de Rai, șoptind:
"Rămâi în mine, clipă, te rog mai stai!
Îți promit c-am să-ți fac o insulă de mărgean
Printre valurile înfiorate ale gândului meu –
Un evantai picurat de roua noului an!"
Atunci de-abia am învățat să număr:
Unu și cu unu nu fac doi, ci Unul.

Trezirea

În splendoarea unei dimineți de iarnă
Cu soarele din sufletul tău topeai
Șiragul de perle din părul meu
Și umerii mei se îmbrăcau în soare,
Iar buzele gustau naive din mărul ciuntit
Care purta tăcut urmele fructului oprit.

Un vals de doi admirat de stele și eterne ploi
Părea Zenitul spiralei mele de gânduri..
Iar eu mă botezam în pelerina de roua stelară
De care mă loveam în zborul meu

Vitasem vechea mea lume : Ce bine era!
Avant-garde

Balans în doi, în două
inimi...arcă a lui Noe
Strigăt, cădere, elan
Rup retina în două.

Se pândesc, își vorbesc, latră
Se înalță amândouă odată
Și cad spânzurate de trupul de piatră
Mă uit ...ele formează acum nodul de la cravată.

Hîncianu Mihaela

Data nașterii: 31.07.1989, Vaslui, județul Vaslui.

Poezii postate pe site-ul
www.versuri-si-creatii.ro
Mențiune la faza finală a
Concursului literar " La izvoarele
înțelepciunii ", ediția a XVI-a, "
George Topârceanu", 2006.

Cerșind un trup

Două mâini cerșesc
din trupul meu,
corpul ca o cupă goală...
Vor să respire,
vor pielea mea
suficientă, senzuală...
Două mâini
cerșesc într-o demență...
Vor sângele meu
în deplină inocență...

Prezumție

Și dacă am să mă cred trandafir
Și-am să beau din tine cu sete
Și-am să te golesc de tine
Până culoarea-mi va fi
Un roșu cu spini ?

Și dacă am să mă-mbăt de fiori
Și iar mă va prinde seara
la tine-n grădina ?

Înamorare

De nu e dragoste,
atunci de ce respir un roșu
în carne și sânge,
mirosul osului de toamnă?
De nu-i seducție,
de ce ploaia se-aruncă
în stropii demenți și goi
de o las să cadă, să doară ?
Și de n-aș iubi, atunci
de ce îmi bate în loc de inimă
o toamnă în roșu de vară ?

Iancu Medeea

Data nașterii: 28 octombrie 1952,
Cluj-Napoca, județul Cluj.
Martie 2008, Teatrul postmodern și
de-teatralizarea, 'La revue roumaine
de philosophie'; martie 2008, poeme
Tomis; februarie 2008, proiectul
colectiv 'Open Doors', București;
noiembrie 2007, traducere "Extaz,

moarte & rock'n'roll", Vinilă Corbul, editura Adevărul
Holding, în colaborare cu Adrian Niță; noiembrie 2007,
co-organizator al festivalului cultural "Noname fest",
București; octombrie 2007, poeme 'Timpul'
Septembrie 2007, poeme 'Tiuk'; august 2007, „Jurnalul
meu de lesbiană”, ed. Lumen, Iași; recomandare literară:
Baruțu T. Arghezi

Afară ninge liniștit

Afară ninge liniștit.
Pe bloc bate vântul. Te uiți în jos.
În jos se văd plopii plini de zăpadă. Și cerul. Cerul ca o libelulă.
Te tăvălești prin zăpadă pînă ce te uzi.
Așa nu ești singur. Hainele sunt fleșcă. În casă francezii au
început să mănînce măsline și corizo.
Le-am făcut o poză de sus și ei stăteau fiecare în colțul lui
înfulecînd și așteptînd.
Trebuie să ne uităm la televizor, zic ei.
Să nu ne certăm pe telecomandă.
Să nu ne uităm la porcării. Sau să vorbim.
Ce să mai vorbim?
Cum o fi vremea prin alte țări?
Ce fac oamenii în alte țări?
Dar, scobindu-se între dinți cu o scobitoare de la măsline, Un
Francez ce mănîncă alții?
Oare au Crăciun?
Afară liniștea se lipește de fața ta.
Strălucești ca un munte de sare și respiri la nesfîrșit aer.
Aerul aduce dragostea.
Noi suntem ca aerul.
Stăm amîndoi pe marginea streșinii. Dacă dai la o parte zăpadă se
vede smoala.
O miroși.
Se lasă seara.
Copacii sunt albaștri. Cerul a rămas transparent.
mă uit la tine. Scoți aburi pe gură, eu îți iau aerul și apoi ți-l dau
înapoi.
Nimeni nu știe care e aerul meu și care e al tău.
Îmi bag mîna la tine în buzunar, îți mîngîi degetele. Și tu respiri în
neștire.

inima mea nu vrea să fie un os de sticlă sec și fragil

nu mai vreau să spun nimic cea mai mare spaimă a mea este ca într
-o zi să nu știu ce vreau
pot să îți spun acum că îmi este dor de tine pentru că nu mă auzi
nu mă vezi
am văzut cum oamenii devin răi și buzele li se întorc sau mușchii
feței rămân fițiși
nu mă cheamă nimeni.
azi am curajul să recunosc că nu am avut niciun prieten
doru mi-a dat în clasa a doua un ghiocel mereu priveam acele
pătrățele din caietul de matematică și credeam că o să mor într-o zi
de vineri.

am mici plăceri
să adorm cu televizorul aprins
să nu sun atunci când îmi plac
să mănînc dimineța în bucătărie;
am o tristețe mare
așa am început să iubesc animalele când broasca mea țestoasă a
murit.
pe broasca mea țestoasă o chema nicole
cineva mi-a spus despre cărți că sunt un fel de clipiri la care te
poți uita dar cu grijă
așa am renunțat să mai scriu pe ziduri cu castane să îmi găsesc
florile preferate sub tei.
vorbesc despre tine ca despre o prezentă
nu știu dacă tu exiști.
mi-ar plăcea să știu dacă atunci când m-ai privit ai simțit ceva
mai târziu am acceptat că oamenii sunt triști și singuri
vreau să vorbesc cu vânzătoarea aceea de legume să mă întreb
despre cum fac față la o zi singură
să îi zâmbesc;
ea dă atenție la fiecare legumă sau fruct în parte ca și cum ar
asculta suflul unei scoici
le atinge blînd apoi le rînduiește care poate fi punctul comun
între toate acestea?
dacă aș găsi o comoară cred că aș plînge mie mi se pare că te
cunosc de aceea spun toate acestea acum
mi-am capitonat camera cu vată și lână pînă și ceasurile astfel
încît să nu auzi acești pași care par a se îndrepta către tine
am o teamă de câteva zile cum că aș putea rămîne fără această
lumină caldă din trup
încît țin înăuntru și păstrez ca pe o secvență dragă de film orice
sentiment.
apriind lumina și o sting la nesfîrșit ca să știu că este stinsă.
este un soi de dor de tine care nu trebuie spus.

Alpha beta gamma delta epsilon vau stigma Dzêta Êta

Alpha beta gamma delta epsilon vau stigma Dzêta
Êta Hêta Thêta Iota Kappa,

În fiecare dimineată la ora zece
Beau o cană cu cola într-o cameră goală
În care sunt
Andreea 1 andreea 2 medeea² medeea n.
*

Eu sunt bine sunt bine am o viață de care sunt mulțumită
Viața mea este o viață fericită ea este sora mea mai mare și eu
am încredere în ea
Am o casă de care sunt mulțumită am o pisică de care sunt
mulțumită am o mamă de care sunt mulțumită
Sunt mulțumită că prietenii spun că sunt orfană și sunt
mulțumită că nu am un tată sunt mulțumită că afară soarele nu
mai este fierbinte
Sunt mulțumită că am pielea fină sunt foarte mulțumită că
cineva mă iubește
Sunt mulțumită că dimineța după-amiaza și seara mănînc
cereale
Sunt mulțumită că ei beau cafea și eu cola
Sunt mulțumită că nu vād pe nimeni sunt mulțumită că am un
singur scaun în cameră sunt mulțumită că nimic nu se întîmplă
Sunt mulțumită cînd îmi vād coapsele pline de sînge
Sunt mulțumită că mă leagă de mîini și mă calcă în picioare
sunt mulțumită că ei se îmbulzesc într-un continuu traseu
În jurul meu
Sunt mulțumită cînd mă înregistrează atunci cînd îmi fac duș

sunt mulțumită când fumez în oglindă și medeea² îmi inspiră
fumul sunt mulțumită ca fac toate astea
Dar nu acum.

*

De fapt ador să să-l privesc pe iisus ador să-i văd cearcănele și
ridurile din jurul buzelor
Ador să fiu lăsată goală doar cu el ador să îi ating părul de pe
piept
Ador să mă îmbrac în negru și el să mă lăpească de perete și să-mi
ridice fusta
Ador să-mi pipăie coastele craniul gleznele
Ador să-mi vorbească apăsător medeea mulțumește-te cu ce ai
medeea asta meriți medeea vorbește-mi cu limba printre dinți
medeea pune-te în genunchi și arată-mi că mă iubești cum mă
iubești tu
Tu nu mă iubești tu mă minți nu minți nu mă alungă nu te atinge
de aproapele tău mai mult decât de mine
Nu mă disprețuiești tu mă îndepărta tu trebuie să dormi în fiecare
noapte cu mine
Eu îți fac micul dejun dimineața eu îți dau viața și tu mă părăsești
Tu îmi pocești numele pocește-mi-l
Pentru că eu sunt sufletul tău sunt copilul tău sunt himenul tău și
puterea tuturor lucrurilor bune.

*

îmineața nu vorbesc nu mă mișc. vîntul îmi aduce părul peste ochi
rîd și tu nu mă vezi așa.

în camera ta te lăpești de peretele alb
eu mă întorc cu fața
uită-te/
încă o dată și încă o dată
ai mîinile sub apa rece
peste buzele mele peste gît și le treci.

Atinge-mă

Îeși și numără fulgii de zăpadă, atinge-i, lasă-i să se topească pe
haine, în palmă, suflă peste și gustă-i.
El te-a dus pe bloc.
În casă au venit francezii, au băut vin, au început să povestească.
Din ușă, cum li s-a deschis ușa, li s-a deschis și gura.
Am vrea aia, aia, aia.
În casă e cald. La Casetoful roșu se ascultă Colinde.
Se împart biscuiți și mere.
Covrigi.
Pateuri și colaci.
Nuci și alune în coajă plină de sare.
Oamenii rîd și strălucesc. Se gîndesc la struguri, la căldură, la
porumbi fierți, fierbinți pe care să presari sare.
Porumbi copti pe foc. Porumbi cu dinți negri și dulci. Se gîndesc
oamenii pe unde să mai umble. Vor să umble pe calea neumbată.
Oamenii strălucesc ca clipsurile de pus în urechi ale simonei.
Simona, fata lui novac.
Să ne uităm la televizor, zic francezii și aprind televizorul.
Ce e ăla un televizor, tataie?
Un televizor este un tren. Te uiți pe geam și timpul trece. Te uiți la
televizor și timpul trece.
Oamenii vor să-și treacă timpul. Se adună laolaltă și vor să-și
treacă timpul.
Și așa petrec ei timpul pînă timpul li se termină.
Și apoi?
Apoi fiecare se duce pe la casa lui.
La Moșulică. Îți pui geaca pe tine și ieși în fugă. Pe scări
îți amintești o clipă de camil și de irina. Ți-e dor de donald
bisset, sari peste trepte, vezi în fugă zăpada pe gardul Grădinii. În

nări te izbește o mireasmă de flori înghețate, de argint ud, de
portocale și carne friptă.

La Moșulică găsești:

Chiloți pe o masă de sufragerie

Chiloți bărbătești și chiloți de damă

Oje pentru domnișoare

Acetonă-diluant

Șpreiuri Gumă pentru copii

Bănuți de ciocolată

Jeliboane cu o mie de lei

Tablă de șah Cît și alte lucruri trebuincioase.

Moșulică este mic, slab, cu mustață gri și chelie.

Nu vorbește decît rar și își petrece timpul stînd în ușa

magazinului său MIXT.

Mă opresc și cumpăr: chibrituri, casetă cu colinde pentru
mamaia, gumă de mestecat și ciocolată lion.

Moșulică zîmbește mereu. Cred că se bucură cînd vine cineva și

cumpără de la el. De aceea eu mă duc mereu și cumpăr de la el.

Timpul nu trece peste el și el este la fel cum era acum doi ani. Se
uită la noi cum creștem și cum suflăm cu baloane de săpun spre
cer.

Cînd te îndrepti spre casă auzi zăpada cum scîrție sub ghete. Ca
să ajungi mai repede te dai pe gheață. Și instalațiile de la casele
oamenilor fistie discret.

Pe bloc e altceva. Acolo nu te duci niciodată singur. Și acolo te
duci mereu cu cineva de încredere.

Iordache Andra

Data nașterii: 29.06.1993, Vatra

Dornei, județul Suceava

Laureată la faza națională la

Concursul Național "Tinere condeie"

– poezie; Premiul III la Concursul

Național "Tinere condeie" - proză;

Mențiune Concursul Național

"Tinere condeie", proză; mențiuni Concursul Național
"Mihai Eminescu" Mențiune la Concursul "Nichita în
luna lui marte"

Șoapte nocturne

alină-n beznă, gînd al agoniei

Prin fante diafane

Două siluete-n balet, doi străini ai plăcerii

Strivind printre degetele fidelității

Coloanele înălțate de acordurile inimii...

Șoapta nevăzutului !

Eliberare voluntară din brațele timpului

Înfruntă ecoul ascuns al unui suflet smuls din piept

Ce cade, descompunându-se-n scrum

Răspîndind mireasma dezlegării !

Transfigurare

Știi...

Solfegiez tresăririle gândului

Creionînd vag corola colorată a copilăriei

Ce se înalță-n infinitul supremului

Sărut repezit ghemurile de praf, ce încă se balansează

Pe calea născută din temeri senine puerile

Abandonez clatinându-se în fum diafan

Coloanele șlefuite ale narvității

Ce mă îmbrățișau în valsul ploii,

Ce-mi împodobeau chipul cu faguri de litere

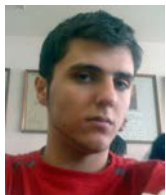

Mascând obscuritatea durerii din ochii negri și goi...

Confesiune

Simt...

Lanțul minciunilor risipite în timp
Cum îmi strânge tâmpla obosită ,
De ce să plâng, dacă nu vreau?
De ce să tac, dacă nu pot?
Amăgește-mă că macul a înflorit albastru...
- Știi că speranța-i un astru stins?
Ce-ți pasă? Visele-s aievea!
Moartea? Mai mult decât un abis,
O insulă spre care tot vâslești
O să ajungi aproape...
Acolo curge timpul, acolo e marea ta de copil !

Ispas Alin
Brazi, jud. Prahova

Înger ascuns în noapte

Prințesă peste regat ascuns în stele ,
Cu pîpeu-ți acoperit cu lacrimi ce parcă se scurg de pe ale tale perle
Ochii tăi sunt lumea mea ,
Îți văd inima prin ei și îmi citesc numele pe ea ...
Nu mă satur să îți descifrez în păr-u-ți răvășit
O tresărire de copil inocent cînd cu palma-i mîngîie iarba ,
Senzatia aceea de prim fulg căzut pe pămînt ,
Trecerea în universul sfînt ,
Toate sentimentele mele le adun într-u-n cuvînt
I'UBIRE, al vieții mele avant ...
Mi te imaginez învelită în catifea
Pășind tainic sub lună , geloasă pe tine si ea ,
Călăuzită de urma dragostei mele ,
Sub scîpîrea ta pierzîndu-se un cer de stele ...
Vreau să ne jucăm cu tainele pînă la miezul nopții
Cînd vom primi a raiului hartă , și cheia porții ...
Privesc luna , și te văd desenată din stele
Tu ești zîna din visele mele ,
Motivul pentru care îmi trăiesc zilele
Singura care îmi simte sărutarile ,
îngerul meu , într-o lume de iele .

Pată de culoare

Inscripție pe sufletul meu decolorat ,
Ca o pată de culoare , rază de soare pe cerul îmrorat ,
Ai ieșit în relief dintre o mie de desene
Pe coala albă a vieții mele ,
Chipul tănuț și-l desenez din stele ,
Iubirea ta veșnică , neprețuita mea avere .
Aș mai picta multe cuvinte cu sentimentele mele ,
Dar mi-e teamă , și aștept zadarnic , ca timpul să îmi hotarească
zilele ,
Toate triste cînd nu îmi deschid inima ție ...
Regret fiecare minut în care ochii nu zăresc chipul tău.
O , tu înger coborît pe treptele raiului , întregesci sufletul meu !
Si de-am fi unul în flăcări si altul printre nori ,
Ne-am întîlni în zori ,

Am uni două lumi opuse ,
Prin două cuvinte spuse :
TE I'UBESC !
Ești un gînd numit speranță
Cînd viața unui muritor atîrnă de un fir de ață .

Un vis , o viață

Ție, Selenă a inimii de om
Îți scriu acum cu sentimente preschimbate în creion :
N-a durat decît o viață
Să însemn a mea ființă
Cu stele în sufletul tău ...
Am fost prins în această lume, înainte să ating cerul ce ne
desparte
O lume pustie de zîmbete , dar nu-mi pare rău.
N-a durat decît o eternitate,
Sau așa mi s-a părut,
Să îți dai seama că mă iubești ,
Dar clipele au trecut fără să fi durut ;
Mă bucuram, îmbrățișîndu-te în gînd ...
Și nu va mai dura decît o viață, iubire, pînă cînd
îți voi spune toate astea înălțîndu-ne în zbor .

Lăcătuș Daniel

Născut pe 04.01.1988, Hunedoara.
Locuiește în Călan, jud. Hunedoara
Poet, prozator și publicist român
contemporan. A crescut și copilărit
în orașul Călan .A urmat cursurile
gimnaziale și liceale în localitatea natală, Călan. În
prezent student al Universității 1 Decembrie 1918 din
Alba Iulia, Facultatea de Drept și Științe Sociale, anul
I. A debutat cu poezie la finele anului 2006 în revista
Eminescu luceafărul românilor de pretutindeni. Alte
colaborări în: "Oglinda literară", "Argeș", "Nova
Provincia Corvina", "Convorbiri Literare", "Cetatea
culturală", "Lucafărul", "Ateneu", "Iosif Vulcan"
etc. Prezent în dicționare și antologii de poezie.
Articole de atitudine în ziarul "Călăuza noastră".
Volume: "La templul poeziei"-Ed. Lumen. 2008, "Preț
de o clipă", Ed.Lumen - 2008
Antologii: "Romeo și Julieta la Mizil" – 2007,
Antologia de poezie, "Oglinda Literară" 2000-2007 -
Editura Domino. 2008, "Mirajele vieții" - Editura
Lidana – 200
"Vara visurilor mele" - Editura Amurg Sentimental

Cînd te-am cunoscut

Erai atât de pudică la atingere
cînd te-am cunoscut,
mi-era teamă să nu te rănesc.

Miroseai a suc de portocale.
Aveai privirea de argint,
imobilată cu ghirlande.

Corigența la iubire

Mii de fiori
îmi măcinau corpul,

cu ea m-am simțit fantastic,
la un moment dat
se apleacă către mine,
am luat-o în brațe
și i-am sărutat tâmpla.
Un sărut lung,
fierbinte, pasional...
Pe nesimțite
patima mea a crescut,
spre marea năzuință a mea
mi-am luat corigența la iubire.

Eu și Cleopatra

Am învățat că între
prima și ultima zi din an
e o distanță atât de mică.
La fel ca între noi,
eu și Cleopatra.
Din ochii ei țâșnesc
artificii roșii, roz și verzi,
ce se aprind când o privesc.
Au zburat spre cerul din noi.

Lipan Daniel

Data nașterii: 15.02.1992, Berca,
județul Buzău

Autobiografie

Sunt mai tăcut
decât mă știi...
Și mult mai trist
decât m-ai cunoscut...
Mi-s ochii umeziți
de lacrimi,

De mii de ori,
mai mult decât ai crede tu.
Că te doresc,
prea bine știi..

Dar pân-atunci
mai e o veșnicie,
și nu mai pot
și viața-i chin,
Doar, rareori,
melancolie.
De răs-am azi
voi plânge mâine..
De plâns-am azi
voi râde ieri
și peste mine or să cadă
petalele de vânt furate
ale atâtor primăveri
și-o melodie...

Despre dragoste

Eu sunt barca ce s-a mpotmolit
În golul din ochii tăi
și nu mai am mare,
Să bat în retragere..
Nici valuri înspăimântătoare
Care să-mi arate curajul,
Nici orizonturi, nici insule...

Acum, sunt o haimana
În bodega lacrimilor tale,
Mi-s umilă monedă pe cont,
Și în călătoriile mele
Nu mai găsesc pericole,
Ci doar comoara din privirea ta.

Sunet de iarnă

E-o liniște plăcută, hibernală
Cu seri la gura sobei și povești...
Și guști în haina rece, trivială,
Deplinătatea iernii românești.
E iarnă cum n-a fost de-atâta vreme...
Cu frig năprasnic și cu mulți nămeți,
De-aștepți ca primăvara să te cheme
Și-ascuți cum moare viscolu-n pereți.

Stăm amândoi în colț ascunși de lume..
Și nevăzuți ne-mbrățișăm cu dor.
Să savurăm în taină romanța fără nume
Dând clipeilor prea scurte, tot clipe, dar de-amor.

Ești ziua mea cea bună ce-mi ocrotește calea,
O nălucire albă plutind peste zăpezi,
Ce-ți bucură vederea și luminează valea..
Și-n dragostea eternă te-ndeamnă să te-ncrezi.

Luncă Mihaela

Născută la data de 25.
05.1963 în localitatea
Săvinești jud Neamț. "La
hanul sufletului meu" –
2006, Editura Macarie,
Târgoviște

Temnicerul stelelor

Îmbracă-mă-n curvinte,
Dezbracă-mă de ploii,
De nopți neînlnate,
De cețuri și noroi.
Dezbracă-mă de lume,
De temniți de nuiete,
De blestematul cearcăn
Al dorurilor mele.
Pe palma-ți să-mi culc ochii,
De miriști tănuite,
Un suflet ciocârlie,
Cu aripi ceruite.
Să-ți stau în brațe nudă,
Cometă arsă-n sine,
Un trup de iarbă udă,
Înmobilat prin tine.
Sărutu-ți să mă soarbă,
Abis în necuprinsuri,
Corolele stelare,
Să-mi zămislești din visuri.

Zbor

Nu-mi pune cătușe pe zbor,
Lasă-mă pajură rotindu-mă-n vise,

Cu aripa dreaptă, să mângâi ușor
Ruguri de gând, patimi de legi interzise.
Cântă muntele inimii pe aripa-mi stângă,
Verbul nefacerii se desface-n pătrat.
Izvoarele cugetă clocotind pe sub stâncă,
Pe pleoape-mi lumina se naște din păcat.

Spre cer de cuvânt, cuprins în nevorbire
Din temniți de brusturi prin zbor am plecat
Și pentru neputința-mi de-nrobire,
Doar eu și Dumnezeu sunt vinovat.

Chemarea celui nechemat

Închise în propriile colivii,
Bat inimile,
Până la ceasul,
Când noaptea,
Vită să cânte acordul...
« nu mai veni » !
Și atunci ,
Îmbrățișăm lacrima albă
Cu umbre neînfrigurate.
Prin trup, ninge
Cu fluturi fără aripi.
Sub candela sufletului nemiruit,
Se zbate pleopa chemării strigând
- Nu mai veni !
Ancora genunchilor,
Rugăciunea nechemării.
Un singur Dumnezeu,
Doarme între mine și tine.
Trist,
Atât de trist,
Și singur,
Atât de singur.
Lumina s-a închis în colivie,
Iar cheia...
O, cheia,
E sub palma celui nechemat.

Mândruță Gabriel

Data nașterii: 20.02.1992, Buzău

Dacă vrei

Spune-mi tot despre mine
Ca atunci când voi săruta liniștea
să-mi taie spaima
de a scrie ermetic

iar cicatrizarea zmeilor(gândurilor)
In glasul meu
să-mi boteze moartea însăși...
Vers uman...(ești)
roua în pădurea stelară
Colorează-mi un cer...
spune-mi totul despre mine
Căci eu simt clopotele tale de departe
Mă striga,vinovăția
Și-mi vedea urmele...
lipite de inima
încearcă să-mi explici așteptarea,frica
în grămăjoare mici

ce s-au copt
intr-o altă țară caldă
Unde poezia se scrie singură
Sub pământ...
Iți spun că am dat foc ieri
Unor cuvinte
în camera luminii,,
(pentru a nu vorbi singur
cum fac acum...)

Iubirea a unit cândva doi oameni

Iubirea a unit cândva doi oameni,
Julieta și Romeo jucând din nou
pe scena vieții.

Erau unul și același :
De el era cel rău...
Ea îl completa iubind
Dacă unul era culoarea
Celălalt era tablou ;
Dacă el era vocea,
Ea reprezenta tăcerea.

Echilibrul era perfect
Pacea reușind să fie atinsă
Caci numai un demon
Poate învăța un inger.

Ea i-a unit și i-a tinut uniți
Caci nici moartea însăși nu i-a despărțit
Iar când a vrut a-i despărți
A luat două suflete nu unul
Lăsând altele mii să plângă

Lacrimi de iubire

Sunt lacrimi care au izvorât
Din trista mea ființă.
Sunt lacrimile care-mi curg
De dor și de căință,

Că-n viața ta pătrund mai mult
Iar tu m-ajută s-o fac
Vreau să m-opresc să spun ceva
Nu fac nimic și tac...

Ce bine-ar fi să vreau să pot
Iubirea ca s-o iau
'Napoi cu sarutari cu tot
Să pot....dar oare vreau ?!..

Renunț, revin și uite așa
Mă chinuiesc într-una
De-ar fi să mor sau să trăiesc
Simt că îmi e tot una.

Mania Oana-Alina

Născută la data de 4 februarie
1987, Tulcea, jud. Tulcea; debut
și colaborare în revista de
cultură „13 Plus”, Bacău.

Mărturie...

Prin iluzii de scrum,
Prin credințe și fum,
Un suflet nebun
Stârșește surghiun...
În scut mișelesc
Sirene lovesc;
Gânduri perfide,
Se pierd stingherite!
Un chip de copil,
Un suflet fragil,
Frânge un crez.
Sufocă-un merchez.
Imagini speriate,
Vorbe crispatе,
Se pierd adorate-
De un înger furate
Și duse departe!
Încerc să răpun un idol...
Dar tu îl duci
Mai departe de sol...
Și vise-amorțite
Renasc din formol!
Nu vezi, dar pașii mi-i atingi;
Nu auzi, dar strigăte stingi;
Nu vorbești, pentru că știi
Ce important e să simți...
Nu clipi, pentru că-mi voi pierde
Îngerul pentru o secundă...
Demonic perseidele mă scufundă...

Sentiment în descompunere

Plouă cu vise uscate...
Ninge cu vorbe furate...
Arde în suflet o carte -
Poemul ce-n final ne desparte.

Perdeaua de clipe frumoase
Prinsă-n amintiri furioase,
Cu lacrimi și sentimente mixate,
O sfâșie priviri destrămate!

Pe masa e un singur pahar...
De sărutul tău doar el are habar;
Fantasma unui chip suav,
Dispare cu-al tău pas firav...

Șoapte prefăcute cer acum clemență,
Tăcerea acută m-aduce-n demență!
Cred că de azi spun pas –
Viata m-am săturat s-o măsoar în compas.

Nu-mi pasă că versuri de dor imi dedici!
Aceeasi strategie iar incerci să aplici;
Incerci să afișezi credințe surogat,
Te chinui în zadar; ai sentimentul blocat!

Vită să zici că suflete ucizi!
Al meu n-a fost mort cât ai fost tu aici...
Durerea o simți doar în viață,
Tu spargi doar suflete de gheață!

Pereții – martori fideli și răniți

Sângerează și strigă copleşiti...
E timpul să plec și eu de aici,
Nu-i subiectul meu; protagoniștii-au fost ucizi!

Mărturie... dubla 2

Azi, m-am otrăvit cu amintiri...
Privirea ta mi-a injectat licoarea;
Călău al unui suflet mut,
Ești demonul ce mi-a-nghițit culoarea!

Azi, m-am îmbătat din tresăriri-
La fiecare gest al tău vedeam chemarea...
Un înger ce mă saltă crud,
Ești cel ce mi-ai hrănit visarea!

Simt, mă provocă să iau în seamă
Motive, vorbe, o nouă damă...
Stupidă teamă ce mă-ndeamnă
Să mă îngrop în false spectre...

E iarăși toamnă?!
Cât timp a mai trecut de ieri...
Înger? Călău? S-aleg mi-e teamă;
Orice ai fi, rămâi judecătorul meu!

Mîndruță Constantin

Născut la data de 01.07.1957, în
Sârbiu-Măgura, jud.Olt. Locuiește în
Pitești.

Lumină de lună, Raze de lună, Urmă
de lună, Poezii și epigrame, Emanuel,
Gânduri de cerneală-versuri, Cu și
fără arțag, Cu satira...printre noi,
Epigrame, poezii satirice și epigrame
„Epigrama”, București, „Acuș”,

Sibiu, „Spinul”, Baia Mare, „Booklook”, Iași”, Haz de
necaz”, Cămpina, „Hohote”, Târgu Jiu, „Aspirații
Muscelene, Câmpulung, „Pietrele doamnei”, Domnești,
Argeș, „Aripi”, Pitești, „Viața de pretutindeni”, Arad
2 premii I și I premiu II la concurs de poezie, 1 premiu
II, 1 premiu III și 2 mențiuni la concurs de epigramă

Orizont

Oricât s-ar spune
lucrurilor pe nume,
mai rămân litere
și literele zboară
ca niște fluturi,
învelite în rostire
prind aripi.
Ne ceartă sărutarea
ridicată pe degete
întinse spre semne.
Ne căutăm...
ne regăsim într-un cuvânt
dorul.
E dorul fiecăru zbor,
așa vin păsările.
În fiecare primăvară
ne aduc copilăria.
Întrebă-te de știi
culorile curcubeului.

*El e sufletul nostru
ridicat la cer...
Și orizontul?
E toată viața noastră.
Dacă n-ai fi tu*

*Când deschid ochii dimineța,
dacă n-ai fi tu
aș ști de unde vin,
ce fac în fiecare zi
și de ce.
Dacă n-ai fi tu
nu aș ști să găsesc
făptura unei zile frumoase.
Lumina a uitat de asfințit,
putem privi
tot ce este pe pământ
ca unul pentru altul.*

*Ți-am păstrat pe buze
gustul gurii
și cuvintele.
Te-ai ascuns în mine
și n-am putere să te caut.
Rămâi acolo
să ne iubim la fel.*

Eu, întâiul

*Ți-am privit călcâiul
Desenând nisipul,
Să fiu val întâiul
Ce îți soarbe chipul.
Ți-am privit mlădiul
Printre scoici scăldat,
Să fiu ochi întâiul
Neclăpuit udat.*

*Ți-am privit neviul
Somnului pe țărni,*

*Să fiu vis întâiul
Și stele să sfărni.*

*Ți-am privit pustiul
De atâtea patimi,
Să fiu plans întâiul
Nesărat de lacrimi.
Ți-am privit târziul
Surâs și mă doare,
Să fiu eu întâiul
Neapus de soare.*

Mucha Anca

mileniul III'.

Născută la data de 18.02.1990, în Oradea, jud. Bihor. Locuiește în comuna Peștiș, Bihor. Premiul III, mențiuni la olimpiada de română, faza județeană; Premiul I – Eseu - la concursul din cadrul Simpozionului Internațional "Violența școlară – o realitate a începutului de

Iubire neîmpărtășită

*Iubite, știi tu oare
Cât de mult
Îmi doresc să nu mă uiți,
Să-ți văd fața zâmbitoare ?*

*Cât aspir la împlinirea
Vieții mele prin iubire,
Tu să mă iubești pe mine,
Eu să îți dau fericirea ?*

*Să fim de nedespărțit,
Trup și suflet împreună,
Tot ținându-ne de mână,
Poate-am fi fost fericiți.*

*Dar nu știi.
N-ai de unde, sau nu vrei
Să vezi cum se-aprind scântei
Când te văd în orice zi.*

*Cum tresare-n mine totul,
Inima-mi bate mai tare.
Simt că nu mai am suflare
Și nu îmi mai găsesc locul.*

*Mă agiț, fața-mi roșește
Și în taină, tremurândă,
Iubirea mea cea plâpândă
Gura-mi tandru ți-o șoptește.*

*Și te caut și aștept
Să îmi dai un semn de viață,
Să nu mor fără speranță,
Visând să te strâng la piept.*

Tu

*Te văd
Trecând pe stradă
Și suspin.*

*Ți-aud
Inima cum bate
Și tresar.*

*Și mă întreb
Dacă-n copacul vieții tale,
Am fost o frunză căzătoare
Și-atât.*

*Îți simt
Parfumul masculin de ambră
Și de mosc.
Mă pierd;
Visez că suntem împreună
Din nou.*

*Dar nu...
E o iluzie-nșelătoare
Ce-a trecut.*

Și nu mai e

Nimic din ce a fost
Cândva.

Ți-am zis :
Iubirea ta nu mă mai doare
Ca altădat'.

Și-atunci ,
De ce când ești în preajma mea
M-agit ?

Mă răscolesc
Dulci și suave amintiri
Cu tine.

Tremur ;
N-am curaj să îți vorbesc
Și suspin.

Te-am iubit.
Și te iubesc încă, dar voi uita
De tine.

Nu știi
Să prețuiești iubirea mea
Și-acum s-a stins.

Nu mai e
Decât cenușă-n loc de focul
Care-a ars.

Și la sfârșit,
Nu am resentimente, doar îți zic :
Adio...și atât.

Apus de iubire

De ce s-a dus,
S-a destrămat ce-a fost frumos ?
Și a apus
Un sentiment prea prețios ?

De ce-a murit
Ființa sacră : eu și tu ?
Mi-ai otrăvit
Sufletul când ai zis nu

Iubirii mele infinite
Ce ți-a bătut timid la ușă,
La poarta inimii-mpietrite
Ce ai făcut-o azi cenușă.

Nu ți-a păsat
Zbuciumul meu,
Și poate că n-am existat
Născând noi, doar tu și eu.

Și totuși mă întreb,
Acum, când îmi aduc aminte
De ai tu, oare, vreun regret
Sau are cine să te-alinte ?

Cum te-alintam,
Iubitul meu. Cu șoapte

Și cum în brațe te țineam
În miez de noapte.

Dar nu contează,
Tot ce-a fost azi a trecut.
Viața-i frumoasă,
Iar tu, ești doar atât, trecut.

Nică Janet

Data nașterii: 12 mai 1948,
Ostroveni, județul Dolj. Locuiește
în Gighera, jud. Dolj
Repere: a se vedea site-ul:
www.janet-nica.ro

Citește cu ochii, cu fruntea, cu ce ai la-ndemână !

Mă plimb în Gândul tău ca-ntr-o oglindă!
Făptura ta-i o sprintenă cascadă
de tâlcuri vechi. Iar lumea stă să vadă
cum dai, iubito, mugurii la grindă.

Mă plimb în Gândul tău ca-ntr-o livadă...
Aici frumoase păsări se perindă
iar Dumnezeu îngroapă câte-o ghindă,
căzut și EL ! uimirii pradă...

Se împrunează merele de-a valma,
guturile se-mpiersicesc, iar palma,
furată de-al iubirii calapod,

dând frunzele-ntr-o parte, prinde rod...
Dar dincolo de prea divina larmă,
Metaforele stau cu-n ochi la armă...

Citește și vei fi cu zeii-n dreapta Muzicii

Lasă-mă, iubito, să te merg
unde zeii-nvinși ne dau binețe !
Lasă-mă să te zâmbesc,
lîmpede și slobodă tristețe !

Lasă-mă de-asemeni să te zburd
pe gustul macului din piept,
să te există doar pentru mine,
răpită Marelui Concept !

Lasă-mă în sânge să te-apun,
să te trupesc duhovnicește...
Și iartă, Doamne, pe-al tău rob
că nu știe să...vorbește...

De citit când dimineața dă-n amurg

E trupul tău descântecul ce-mi place !
Când îl șoptesc, mă prinde-o zveltă pace,
răsar privighetori pe clarvecin...
Superb,
impetuos,
viclean vaccin !

Făptura ta cea clipocind a zori
întrece-n miere murmur de viori,
iar pieptul tău cel cumsecade
ascunde-n fapt

pereche

de grenade !

Voiam să-mi reciclez în zări distincte
desaga plină de instincte,
dar gura ta – cunună de petunii ! –
mă priponi

de Dânsa-n

mii de funii...

Cătând în van defecte, amurgii...

Ți-e trupul demn de rare-antologii !

Nicolescu Mirela

Data nașterii: 22 07 1993, Roșiorii de Vede, județul Teleorman. Locuiește în Roșiorii de Vede.

-2008, autoare a volumului de la concursul național "Labirintul Ficțiunii".

- poezie publicată în Lumina Cărții, Editura Exclusiv 2008, Aninoasa

2006, „Labirintul ficțiunii”- faza județeană – premiul I „Flori de mai”, ediția a V-a, faza județeană, premiul al III-lea

2007, „Labirintul ficțiunii”- etapa județeană – mențiune „Un condei numit fair play”-etapa județeană – premiul I Etapa națională - premiul al III-lea

2008, „Un condei numit fair-play”- etapa județeană – premiul I

„Un condei numit fair-play”-etapa națională – mențiune „Simpozionul național dedicat ZILEI CĂRȚII” – premiul I

„Labirintul ficțiunii”-etapa județeană – premiul I „Concursul național ” Lumina cărții” – premiul I Concursul național online—„Ce ne aduce iepurașul?” – premiul I

Concursul național” Copilăria – poetică matematică” – premiul al II-lea

Concursul „Zaharia Stancu” – premiul „Zaharia Stancu”

Cenușa dragostei...

Uneori privesc golul translucid
ascuns printre petale în sufletul de onix al altora...

pierdut în oglinda nemuririi,

vinovat și singur în clepsidra timpului.

Atunci, odată cu dragostea -eternul ce revenea,

ascunsă-n cripta-mi de jad,

văd universul eclipsat de luciri- turcoaz marin.

Mă zbat între real și aparență.

Visez, deși e prea târziu.

Adesea, privesc trecutul prin ochii unui copil

Tandru, ascuns între vise neîmplinite...

Mă simt captivă într-o lume avidă,

fără un strop fantasmagoric

de fericire vie.

Unde au apus

răsăriturile pe care altădată

le admiram în toată beatitudinea lor?

Eram pe atunci alături de îngerul convertit
care-mi călăuzea pașii spre scările exțazului...

Unde au plecat

momentele tainice de altădată?

Au lăsat pe-o foaie de chihlimbar stins,

în cenușa neagră, negura unor amintiri.

Câteodată, mă afund în povestea viselor noastre
încercând să regust din otrava vorbelor tale.

E zadarnic...

deja urma sărutului trecut prin pulbere

în nopțile toride de vară

mi-a crestat inima cu înghețul lui de cristal.

Unde ai plecat și tu?

E viața ta învăluită în umbra regretului.

În zadar... ore pierdute în talazurile conștiinței,

clipe numărate printre somnifere,

tărie de caracter amăguită de vise false,

vorbele tale care au pierit odată cu tine...

e prea târziu ! Totul e-n fum

și pentru mine întoarcerea nu mai contează acum.

Cu gândul tău la ea, mi-ai ucis și ultima speranță.

Era ultima dragoste!

Rareori simt că mă pierd în memoria ochilor tăi
cu scânteie false...

Se mai întâmplă în clipe pământii,

când orizontu-mi împletit în culorile pielii tale

preia semnele asfințitului...

În toate simbolurile enigmatice ale trecutului,

niciodată nu voi accepta a doua șansă

lăsându-mă purtată iarăși de vocea ta de agat.

E un scenariu real, al tragicului,

dar ultima dragoste ucisă de tine

rămâne-n amintire doar o cenușă a trecutului.

Inimă lângă inimă...

Magnetismul inimii tale mă atrage.

Fluxul privirii tale îmi cuprinde

liniile trupului într-o trilogie magică

ce se pierde dincolo de aparențe.

Rîtmul scânteietor al brațelor tale

se evaporă înlăuntrul meu

asemenea șarpelui ce otrăvește cu dulceața lui

arterele arborelui uman.

Depărtarea apropiată dintre noi

îmi înspăimântă temerile...

Mă face să plutesc în visul realității,

reflectând trecerea timpului,

inimă lângă inimă...

Piedestalul zâmbetului tău mă învăluie

în transparența zeiască.

Candidul tău răsuflet îmi amintește

de trecutul care ne-a unit.

Astrele noastre și-au croit,

hoinare, asemenea nouă,

cale spre înfinit.

Stelele au fuzionat în adâncuri

dinaintea ochilor noștri.

Simt fiorul transei exaltându-mi

*impulsiv, clepsidra sângelui ce se scurge
odată cu fiecare apropiere
săpând broderii pe țărnuț buzelor tale...*

*Albastră noapte... am o singură dorință:
fie ca blestemul meu dulce
să rămână veșnic împlinit
și fericirea ta să gliseze în șoptele mele.
...universul nostru!
Împreună mereu,
doar tu și eu printre ravagiile vremii,
într-o lume astrală...*

Jertfa eternității

*Uneori mi-aș dori
să fiu
întâia picătură de ploaie
ce-ți străbate tainic
clepsidra buzelor,
să-ți urmăresc linia suavă
a brațelor tale încătușate
de farmecele celeilalte...
Dincolo de zâmbetul tău
citesc o rază apusă, stinsă-n uitare.
Alteori aș dori
să mă transpun feeric
în apusul de purpură arsă
care-ți acompaniază muza.
Timpul a trecut peste tine! Ți-a răpit
momentele eternității noastre
și le-a prefăcut în pulbere ancestrală.
Același timp și-a dat sentința
fortându-mă să mă obișnuiesc
cu o iubire care m-a ucis
și din care nu a mai rămas
decât o lacrimă- o lacrimă resimțită și în ochii tăi reci
care deja nu mai au cale de întoarcere.
Mi te-au răpit!
Mi-au smuls din rădăcini privirea ta !
Mi te-au ascuns
departe de zvâcnirea inimii mele
îndoliate de convulsia unei simple atingeri!
mi-aș dori să te urmez
în lumea ta reflectată
de gândurile solitare.
Sunt conștientă
de efectul acestui somnifer
ce -mi învăluie tristețea într-un torent de abis
și, totuși, sper o revedere ireală.
Aș deveni eu muza ta
sau aș scrie pe o petală de trandafir
versuri cu elixirul fericirii
din epoca parnasiană,
cu rime colorate.
Venele noastre și-ar răsfira ramurile
dincolo de îmbrățișarea eternă.
Totuși, înainte de toate,
aș dori ca ficțiunea să nu-mi reprime
amintirile cu tine-
cea mai de preț comoară.
E-o jertfă a eternității
pe care adesea o răscumpărăm
prin cristalele lacrimilor...*

Nițescu Andreea

*Data nașterii: 26.07.1992, în Rm.
Vâlcea, județul Vâlcea. Locuiește în
Rm.Vâlcea.*

*Mențione la Concursul Național
„Vasile Alecsandri”, Bacău
(secțiunea: dramaturgie);
premiul III la Concursul Național de
proză „Gib Mihăescu”, Drăgășani;*

*premiul III la Concursul Național „Marin Sorescu”,
Rm. Vâlcea (dramaturgie);
mențiune la Concursul Național „Marin Sorescu”, Rm.
Vâlcea (secțiunea: literatură umoristică);
mențiune la Concursul Național „Marin Sorescu”, Rm.
Vâlcea (secțiunea: poezie);
mențiune la Concursul Național „Marin Sorescu”, Rm.
Vâlcea (secțiunea: proză);
mențiune- Concursul Național „G.Țărnea” (fără limită
de vârstă, Rm. Vâlcea (poezie)
mențiune - la Concursul Național „Dascălul între
domnul Trandafir și Chicoș Rostogan”, Alba Iulia
(secțiunea: dramaturgie)
mențiune - la Concursul Național „Dascălul între
domnul Trandafir și Chicoș Rostogan”, Alba Iulia
(secțiunea: poezie)
premiul III - la Concursul Național de Creație, de la
Seminarul Teologic Sfântului Nicolae, Rm. Vâlcea
(secțiunea: poezie laică)*

Fosta iubită. necunoscuta x,

*Dacă-ți scalzi sufletul în trecut și îți deschizi brațele către ceea
ce ai fost, te uzi cu amintiri.*

*am uitat în dulap cheia c-un breloc prea lat, cu rugina lipită de
corpul ei subțire, dur*

- așteaptă.

*nu striga - am ceară în urechi - igienă nesatisfăcătoare. mi-a
zis doctorul - lipsisem la orele de educație pentru sănătate.
E.P.S. - nu element predicativ suplimentar - Hilar! nu credeam
că sunt folositoare - nu striga - în zadar!*

*o să-ți las cheia sub preșul scorțos cu noroi întărit cu miros
animal - dormea câinele vecinilor - în casă nu-l primesc -
microbii!*

*să nu uit. să ridi de clanță, să te-mpingi în ușă când introduci
cheia. se deschide greu*

*poate nu reușești. atunci - vezi, în colțul din dreapta ușii, un
levier - du-te la intrarea din spate - am schimbat ușa - cică e
termopan, izolată fonic - dă cu levierul în geam - izolată fonic
- tot nu aud*

*nu am schimbat nimic. în patul tău se odihnesc gămile - nu
prea ouă -*

salteaua nu e confortabilă. s-a învechit.

*în hol e o canapea. am cumpărat-o luna trecută nu de nouă, de
la vechituri. e din Germania de la o familie de emigranți turci -
mi-a venit să dansez din buric.*

*te poți odihni acolo. e liber -câinele doarme pe marginea patului
pisica la perete. nu deranjezi!*

*să folosești toaleta de la parter - cea de la etaj dă pe-afară. vezi
că nu avem apă - ne-au tăiat-o - conflict cu distribuitorul.
lumânarea e pe masa mică lângă farfuria cu fasole la dreapta de
vasul cu măruntaie al pisicii - numai crudități mănâncă. felină,
ce să faci!? - sper că ai o brichetă să o aprinzi*

prosupul tău e tot acolo – îl miros zilnic. îmi amintește de tine
atunci când îmi mai amintesc ceva
de fapt, am lăsat ușa deschisă.
iubesc mecanic: adresa mecanic@yahoo.com parola aterizez fără
curent funcționez

am mâini triste degete uscate încrucișate după nori de praf.
am ochi de ploaie printre fire de țesut mecanic.
am gânduri oranj în neuroni minusculi privire tâmpă rânjet strâmb
zid de celule moarte.

te gălesc sub pământ, nu-i așa?
unde va mai jos de Marte, nu?
ne întâlnim
și vii să-mi suflui în față praf interstelar mâine;
mi-ai promis!
mie
culoarea ochilor tăi nu-mi spune nimic.
știi ora exactă când ai aterizat:
peste o mie de ani
lumină
la prânz.

când zbori și-ți plutește pixul în gol
și vezi stele stinse și nebuloasă și comete – galaxii
când mă privești și totul e cu susul în jos, de acolo
mai sus de cer,
să-mi faci cu mâna.
să îți întinzi degete cămoase și să le fluturi
să te vadă printre nori cămoși cu buze cămoase.
dar te rog, nu-mi lua instantanee că am nasul strâmb,
pistru
și o gaură neagră în suflet
și nu ies bine de la depărtare.
ți-am zis că mă autoconsum?
din interior spre exterior microcosmos macrocosmos. te salut din
galaxie!
particule de căldură sorbind ± infinit tot deshidrat % mă sting
%
când ai să vii sper să mai funcționez
corect
măcar privirea tâmpă după nori de praf.

te aștept aici, sus, unde tu încă nu te poți plimba.
dacă-ți ștergi ignoranța cu un burete de metal
abraziv
te zgârii
și poate atunci te lasă să zbori cu păsările
și să mă vezi cum mă strâmb la tine
și să-mi auzi scârțâitul involuntar gânduri defectate parfum de
ulei și vaselină
să-mi ungi încheieturile obosite să îmi masezi spatele aspru –
măcar să mă vezi.

adună-te din zare
împartă-te în mii de particule de praf, materie adună-te din
fragmente, reunește-te,
rezolvă-ți puzzle-ul, cumpărat de la colț de stradă – categoria 5-8
ani - demență totală!
întregește-te,
dar păstrează-mi o bucățică din tine
și trimite-mi-o cu plata ramburs
să te mai simt o dată
să te mai gust o dată

s-aud tonul sacadat al mișcării pieselor de puzzle urletul
victorios al tembelului ascuns în mine de atâta vreme în școala
răstignită de vânzarea sufletelor în așteptarea coletului cu
parfum de ulei și vaselină
completând structura universului
mecanic
± infinit tot deshidrat % mă sting % S.O.S – ți-am dat SMS
adresa mecanic@yahoo.com parola aterizez fără curent
funcționez parfum de ulei și vaselină
completând structura universului.

Soluție

cu picăturile de rouă lipite de piept cu o cărticică subțire în
mâna dreaptă
am ieșit din apartamentul conjugal
verigheta o pierdusem undeva.
mă obișnuisem.

mă așezam pe mușchii verzi și cruzi
și vedeam prin soare doi ochi. într-o clipă de disperare am stins
soarele
am luat o mare de lacrimi reci, nepăsătoare am aruncat în el cu
ură
am vrut să-i simt durerea sfâșindu-i coastele, să împung încet
spini în trupu-i ireproșabil,
apoi să privesc sângele negru curgând în picături mici,
triunghiulare – sătul de rotund – angoasat de strălucire –
isterizat de atâta fericire zilnică.

îmi așteptam cu răbdare soarta. e timpul să uit
să-mi completez desăvârșirea. Am pierdut prea mult timp.
e timpul să uit. să mă uit. am lăsat în apartament costumul de
ginere verigheta o pierdusem undeva.
e timpul să uit. să mă uit.
să-mi conturez o viață, să-mi schițez amintiri plăcute, să mă-
mbrac într-o rochie fluidă
să-ncerc alt rol, să machiez strident fața unui om care a uitat să
trăiască în doi
sau nu a înțeles traiul în doi. vină. prea târziu! conștientizare:
schimb costum de ginere
cu rochie de mireasă. am găsit verigheta – rotundul agresat
senzual ... penetrează pământul cu raze de viață.
și-am înțeles. în apartamentul conjugal au răsărit fire de iarbă.
m-am întors!

Orășanu Laurențiu

Născut la data de 3.11.1949, în
Călărași. Locuiește în București.

Repere:

Volume de versuri: 'Picături de
ploaie în deșert', Editura Timpul,
2004.

'Cronica lui Ipse și alte Valentine',
Editura Timpul, 2004 (versuri
umoristice).

'Dedicații new-york-eze', Editura Timpul, 2005
(versuri umoristice).

Volum de proză: 'Dicționar cu umor geto-dacic',
Editura Criterion, 2008 - Premiul II la Festivalul
umorului, Vaslui, 2008

Volume colective: 'Exotice', Editura Granada, 2005
(proză); 'Fantasmele mileniului III', Editura Granada,

2006 (proză) 'Timpul - Rană sângerândă'; 'Poeți români din Lumea Nouă', Editura Criterion, 2006 (poezie) Apariții cu poezie sau proză scurtă în "Lumină Lină" (New York), "Symposium" (Iași), "Convorbiri literare", "Poezia" (Iași), "Virtualia" (Iași), "Ca și cum" (Arad), "Atheneum" (Vancouver), "Lumea liberă (Romanian Herald)" (New York), "Literatorul", "Conexiuni" (New York), "Apoziția" (Germania), Feedback Iași).

Balul strugurilor

Te toamnă frumoasă și via-i culeasă
Și mustu-n butoaie dă vinului muguri,
La Balul la care Regina-i aleasă
Pe frunte-i vor pune ghirlanda de struguri.

Vin fete ce-au stors ciorchinii sub talpă
Și-n iule lor boboite strivesc,
Căci sânii lor tari parcă încă tresaltă
Și pulpele roșii de must, strălucesc.

Te dansul cu tine fierbinte amiază
Și Soarele parcă în joacă s-a prins,
Prin părul desprins hoinărește o rază,
Pământul sub talpă se-nvârte încins.

Pe pieptul meu vara își stinge dogoarea
Ce-a strâns-o cu grijă în trupul calin,
Tot una cu-a mea, îți simți răsuflarea
Și simți cum prin vine îmi curge doar vin...

Colind, ca-ntr-un vis, cu tine prin crânguri,
Nu știi nici măcar cât timp a trecut.
Sunt iarăși la bal, la Balul de Struguri,
Iar tu ești Regina, m-ai trezit cu-n sărut.

Picături de ploaie în deșert

Ți-e părul ud, și-atâtea perle marea
Ți-a prins pe trupul zvelt, ca pe-un coral,
Și când le-adun, îți simți înfiorarea
De nimfă neatinsă de pescar.

Ți-e părul ud de roua dimineții,
Sărut cu buze arse fir cu fir,
Ce simplu-mi pare-acuma rostul vieții
Când în deșert uscat am dat de mir.

Ți-e părul ud, și-mi picură pe gene,
Pe genele ce-au obosit plângând
Și ude-s iar, dar după-atâta vreme
Se joacă pe obrazu-ți, surâzând.

Ți-e părul ud, când scriu, parcă și versul
Ce peste umăr îmi citești, atent,
Se-alintă și se prinde-ncet în dansul
De picături de ploaie în deșert.

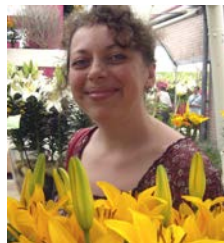
Valul

Sunt valul care îți cuprinde glezna,
În unghii sidefate m-ogîndesc,
Vin din adâncuri, las în urmă bezna,
În talpa ta limanul mi-l ghicesc.

Eu te inund ca pe-o statuie greacă
Vitată într-un templu scufundat,
Pân-la genunchi, până la șold, întregă,
Cu unde mângâi corpul marmorat.

Și simt cum cresc, și te izbesc sălbatec,
Și trupul îți tresaltă în fiori,
Mă frige sânul tău, un măr vâratec,
Te-ncing cu alge, tu miroși a flori.

Cu părul despletit, cu buze arse,
În mine te scufunzi, ca într-un gând,
Mă strângi cu-o scurtă zbatere-ntre coapse
Din golfu-acesta n-o să plec nicicând.

Pantea Amalia

Data nașterii: 26.11.1972,
Oradea, județul Bihor. Locuiește
în Oradea. www.poezii.biz; din
2006 - revista electronică
"Arcada", revista "Dor de dor"

Acolo sus!

Știi,
Morile de vânt...
Au fost sădite din durerea vântului
Au pus stăpânire peste sufletul lui
Și acum zac înfipite în inima lui
Îl macină cu vuiete fierbinți

Zi și noapte strigătul lui de durere

Ascunde șoapte și clipe pustii...
Și cât e de răbdător,

Alteori se mai vaietă

Își plânge tânguitor nesfârșirea,
Cu ploii nesecate...

Fără de rod e făptura lui!
Uneori râde și valsează cu marea,
Cu stelele și luna care-i sunt prieteni;

Dar n-a iubit niciodată!
Și nici nu știe ce-i iubirea;
E atât de trist uneori încât pârjolește câmpia,

Stelele-l mai mângâie atunci, ușor, prin puful norilor,
Dar nu-l pot nici ele iubi;

Ele s-au logodit cu luna, se iubesc tănuț; mai pe-ascuns;

Cerul le poartă măreț prin mantia lui de simfonie;

Le-a promis să le fie sfeșnic
Și le-a dăruit numaidecât albul cristalelor
Dar nu prea mult,
Iar,
Ca să nu fie văzute pe deplin
Le-a înconjurat trupul numai cu perlele mărilor...

*Acolo sus domnește pacea trupurilor veștnice,
Aici, jos vântul a pus stăpânire peste iubire!*

Dragostea învinge!

*Te pui în genunchi în fața mea
Îmi ridici ochii scăldați de zâmbetul ploii
Tot mai sus...
În inima plină de dragoste a cerului!*

*Veghezi la poarta lor de suspine,
Ești sfeșnicul stelelor,*

*Te îngâni cu luna
Care-mi umple stele trandafirii
În părul cârlionțat și bălai;*

*Nu mai ești cel de ieri
Strigi către oceanul amintirilor noastre...
Pline de frig, ele au înghețat;*

În inima noastră totul e pustiu;

*Dat tu,
Tu te ridici!
Te ridici și mă chemi,
Mă chemi și mă iubești...
Iubești marea, cerul,
Iubești ochii mei!!!,...*

Dragostea învinge!

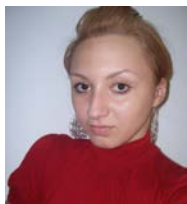
Anotimpul iubirii

*Alergam prin valea umbrelor,
După zmeure și cireșe coapte,
Vara ne chema cu metafore bicolore
Și ne strângea de buzele arse
Cu sărutările strugurilor metamorfozați;*

*O,
Câte anotimpuri înmulțite
Și câte roade coapte de veri și toamne-mpodobite...*

*Ne plîmbam desculți sub arșița castanilor,
Și cerșeam cerului lumina pentru nopțile de dor,
Iar, când adia ușoară umbră de vânt verde
Ne prindeam în hora dansului cu fluturi;*

*Cerșeam zi după zi lumina cu iz de crini galbeni
Și ne împodobeam irișii cu alveola stelara,
Până când...
Până când, într-o zi,
Din mănunchiul de torțe aprinse
S-au desprins rând pe rând
Florile șoaptelor de iubire,
De struguri, de cireșe și de zmeure co*

Pașalan Denisa – Elena
Născută la data de 09.02.1991, în
Târgoviște, jud. Dâmbovița. Locuiește
în Târgoviște. Membră a cenaclului
literar “Radu Petrescu” din cadrul
Palatului Copiilor, Târgoviște.

*Mențione la concursul “Un manual de la elevi pentru
elevi” – cartea substantivului (an școlar 2002-2003)
Oct.-Nov 2004: premiul al III-lea la concursul
“Cartea-hrană pentru spirit”*

*31 mai 2005: diplomă de participare la concursul de
eseuri “Depășește tentația! Fii independent!”
Locul III - concurs de eseu literar “Cât valorează un
pahar cu apă?”*

*Diplomă de participare la simpozionul “Cuvinte alese
din sufletul Primăverii”*

*Diplomă de participare la simpozionul “Drepturile
omului - idealul care trebuie să devină realitate” 2008*

*Diplomă de participare la simpozionul “Apa – factor
esențial al vieții” (6 iunie 2008)*

Avem wireless

*Plouă
Abia m-am îndreptat la păr*

*Stopi de noroi am și în ochi
vreo 2 mi-au intrat în gura*

*“Taxi”
“am ieșit din tură”*

*Fir-ar! Toate merg pe dos
Îmi pică dosarul
Foile se strecoară parcă în singura
Băltoacă de pe stradă.*

*În jurul meu
nu mai plouă
decât în jurul meu
?
Simt o plăcută prezență
Un prinț
mă ajută să îmi stâng foile
și mă adăpostește sub umbrelă*

*nu e ziua potrivită să mă îndrăgostesc
nu arăt foarte bine*

O felie de pizza costă 2 lei

*Pielea fină
Atunci când o ating
Pulsul crește
La fiecare privire*

*Cu părul pe spate
Așteaptă un Fat-Frumos
Nu mă vede / sunt invizibil
Îi urmăresc respirația
În vis, alerg după ea
Mă strecur după ea prin gaura cheii
Îi conturez trupul
Cu o pensulă groasă
Nu pot scoate în evidență
Nimic.
Ciudat-știam că sunt un pictor bun*

*Îi miros privirea
Știe că o adulmec*

O rază a lunii
Aterizează pe corsetul ei ce îi
Strânge ușor pieptul
Mă strigă

Mă îndrept spre ea
"te iubesc"

Îmi bandajează ușor
Sufletul

Un scaun
Gol, un așternut
Rece,
o masă răsturnată, o creangă de măsline

Nisipul alunecă, caldura
Lui emană un parfum cunoscut
Apa nu e caldă
Dar parcă are 30 de grade
Un copil se îneacă
Nu îl pot salva
Am două veste de salvare-fiecare pentru el

mi-a scăzut tensiunea
sint gura stetoscopului
rece pe pieptul meu

sint lacrima
și aud un "te iubesc"

prea târziu
safirele nu înfloresc în ajunul toamnei
iar sufletul nu a fost bine bandajat.

O picătură dintr-un manuscris pierdut

Banca e rece,
dar ploaia alină
frigul.

Văd gustul visului
care a devenit real.
Transfigurarea pală se pierde în neștire... te simt...
aud viața care piere
pe cărarea de fum... te văd...

Simt zgomotul ce-l fac turiștii
La peronul 3
De unde pleacă trenul spre
Paris... sau Roma... sau doar București... îți simt gustul...

Încerc să gust din marea
Ce se-ntinde în jurul meu, te aud tot timpul...

- Tu, clipă de ce treci? Lasă-mă să profit de iubire
Să-nvăț să pierd, să-nvăț să câștig, să-nvăț să te am tot timpul
Să învăț să nu mă satur de tine

Lasă-mă să văd cum rana se vindecă acum
Să modelez marea,
să fie așternutul
locului care ne lasă
să ne iubim

să nu intervină atunci când ne simțim,
ne auzim
ne vedem
ne mirosim
ne pipăim.

Doar noi doi,
lumea să fie vasul ce ne
Apară de furtuna de pe mare.

Iar papagalul piratului fără un ochi
să fie complicele nostru.

Păun Victoria

Data nașterii: 12. 01. 1994 în Rm. Vâlcea, județul
Vâlcea. Locuiește în Rm. Vâlcea.

premiul II - la Concursul Național
„Vasile Alecsandri”, Bacău
(secțiunea: poezie)
premiul II - la Concursul Național
de Creație, de la Seminarul
Teologic Sfântului Nicolae, Rm.
Vâlcea (secțiunea: poezie laică)
Adevăr

Fug de adevăr. o viață-ntreagă. fără de-
nțeles.

Să ne privim adânc în ochi și să vedem cum apune soarele în ei!
Să ningă peste noi!

Dimineată te-am căutat. – nici fică-ta nu mai întrebă de tine.
Automatic, am închis ușa de la dormitor – parfumul de
levănțică invadase tot apartamentul

Seara te-am căutat din nou. – fucă-ta a adormit fără poveste.
Am fugit atâta vreme de adevăr încât acum nu pot să-l
conștientizez

– când e în dormitorul conjugal.

Fișcul gestului tău adevărat. minciuna-n abandon declarat.

Reclamă digerarea circumstanței

m-ai iubit. pe fucă-ta (sunt convins) o iubești. ai pus punct. Nu
fugi de adevăr.

terapie cu nămol

Ai plecat fără să privești înapoi.

Am găsit în podul casei scrisorile de la tine.

– uitate într-o cutie de carton lângă cămașa ruptă în
descătușările efervescente

ale trăirilor toride-n suferința verii câmpenești.

Nu am avut curaj să le deschid. – îmi aminteam cum ne izbeam
de valuri

și făceam terapie cu nămol de la Techirghiol, crezând că vindecă
iubirea reumatică, anchilozată de efortul de a simți ... orice.

dedicată m-am hrănit cu uscăciunea nămolului întins perfect pe
corpul tău statuar și am crezut în unire. trup din trup creșteam
cu burțile la soare, inspirați de aerul marin retrăiam momentul
prim – poate numai eu am simțit cum creștem sub/din/spre
soare.

momentul secund - m-a izbit în plin, în față, valul ce-și striga
nașterea întru moarte. s-a ridicat vreo doi metri și s-a stins
dintr-o dată sângerând cu spume alburii iritându-mi pielea atât
de uscată după tratamentul cu nămol de la Techirghiol.
mi se uscăse pielea. mi se uscăse gândul. mi se uscăse inima.
Ne înămolisem în mocirla iubirii frenetice când credeam –
numai eu –

că suntem trup, inimă și gând.
Te-ai exprimat cel mai bine în scrisori. Acolo te-ai ascuns, de fapt.
Era mai ușor să te scrii, vorbele pot minți frumos și, numai așa, am
mai străbătut o vară toridă
înțelegiți cu nămol curativ – altă încercare, altă scrisoare din
depărtare.
Ai plecat fără să privești înapoi.

Popescu Oana

Data nașterii: 1.02.1993, în Rm. Vâlcea,
județul Vâlcea. Locuiește în Rm.Vâlcea.

Frustrări în iubire

Am vrut să fiu frumoasă pentru tine
Mi-am pictat unghiile în roșu aprins;
dar n-a fost suficient pentru tine ...
Mi-am desenat linii fine în dreptul ochilor
- culoarea lor dansa între obraz și gene.

Verde închis mi-am colorat părul – așa am crezut că o să-ți atrag
atenția;
apoi am constatat: că-ntr-un albastru-n ceață vopsea mi
colorase șuvițele de păr rebele;
în invizibilitate mă scaldam și
cu fiecare secundă ce trecea eram tot mai frustrată:
așa că am apelat la chirurgie estetică;
bottox în buze (senzualitate agresivă) și eternul silikon
și-am devenit mai mult decât am fost cândva; - impresii!
Frustrările încă persistă ...

El, prințul din poveste, a descălecat (prima descălecare); mă
observase.
Dar, la naiba, cu asta! La naiba, cu prinți și cai albi!
Am capul și buzele umflate, iar sânul stâng îmi atârna aproape de
genunchi,
într-o luptă continuă cu gravitația.

Cântecul iubirii

Locuiesc într-o scoică
și-apusul mi-e răsărit îndurerat
coada mi-e verde-visare
și desenez cu ea pământul pe fundul mării.
Sunt spumă de val izbit de țârn
și stea căzătoare în vasul fantomatic din adâncuri
și fir de nisip pe călcâiul drept al bărbatului ce visează la țârn
sirena.
Inhalez curcubeul
mă doare ploaia când se izbește de solzii corpului feciorelnic,
îmi smulge lacrimi sărate
ca să-și condimenteze mâncarea de seară
sub forma unei vijelii,
ce-mi recompensează ofranda
cu fulgere de foc scânteietor.
Mă înseninează eclipsa
pentru că mă ascunde de mine și mă-ntoarce în scoica mea unde
mi-e locul
lângă urechea bărbatului care aude cântecul iubirii.

Reținem pentru vis

Vorbind cu ea ieri, i-am spus șoptit:
„Nu am să port niciodată o redingotă

și nu am să te văd vreodată
îmbrăcată în alb reprehensibil.”
Vorbind cu ea azi, i-am spus firesc:
că nu vom bea bourbon împreună
că n-am s-o ascult debitând baliverne
și n-am s-o văd strălucind ca un quasar,
în ziua cea mare,
frumoasă, arătând ca o statuie.
„Femeia mea marmoreană nu există.” – mi-am zis.
i-am desenat în aer:
„Nu vom păși nicicând în Wallhalla,
nu-mi voi aștepta fiul într-o maternitate
n-am să respir mai repede când te voi auzi
cântându-mi Bach.”
Vorbind cu ea mâine, i-am spus tare, apăsător:
„Și scumpo, n-am nevoie! Nu vreau să mă zeifici.”
- și ea râdea; ca o nebună.
Poimâine am înțeles:
„E-un vis tantalic.”
Ea mi-a vorbit:
„Iubitule, e doar o mascaradă,
nu te-am divinizat ca pe-un zeu,
ci ca pe-un muritor
ca pe-un ateu venit să mă vadă mireasă.”

Popescu Elena-Liliana

Născută la 20 iulie 1948 în Turnu
Măgurele, Teleorman, doctor în
Matematici, profesor universitar la
Facultatea de Matematică a Uni-
versității din București, poet și
traducător. După 1989 s-a implicat
în viața socială și politică a
României, publicând articole în

presa centrală. Este membru al Uniunii Scriitorilor din
România, Secția de Poezie.

A publicat peste douăzeci de volume de poezie și
traduceri din engleză, franceză și spaniolă. Poezii ale
sale, traduse în engleză, spaniolă, portugheză, italiană,
franceză, sârbă, chineză, urdu, olandeză, germană, și
latină, au fost publicate în numeroase reviste literare
din România și din străinătate (Argentina, Brazilia,
Canada, Chile, Columbia, Cuba, Germania, Italia,
Mexic, Nicaragua, Pakistan, Puerto Rico, Serbia,
Spania, S.U.A, Taiwan, Uruguay). Pentru activitatea sa
literară a primit Diploma specială a Festivalului
Internațional de Poezie de la Uzdin, Serbia, 1997,
Premiul întâi la Festivalul de Poezie „Novalis”,
München, Germania, 1998, și Mențiune la X Certamen
de Poesia „Leonardo Cercós”, Palma de Mallorca,
Spania, 2007.

Dintre traduceri, menționăm: *Introspecția* (de Ramana
Maharshi, din engleză, Axis Mundi, București, 1993);
Viața Impersonală (din franceză, Papirus, Râmnicu
Vâlcea, 1994; ediția a doua revăzută, Pelerin, 2007);
Înțeleptul de la Arunachala (Dialoguri cu Ramana
Maharshi, Vol I-II, din engleză, Herald, București,
1997); *Caosmos. Katharsis nu doar pentru mine* (de
Moises Castillo, din spaniolă, Dacia, Cluj-Napoca,
2002); *Introspecția. Poeme* (de Ramana Maharshi, din
engleză, Editura Asociației Literare Ție, 2004); *Poesias*
(de Theodor Damian, traducere în spaniolă, în

colaborare, Lumină Lină, SUA, 2005); *Frumusețea Tandreței* (de Lee Kuei-shien, din engleză, *Pelerin, București, 2006*); *Harpă de umbră și lumină* (de Lina Zerón, din spaniolă, *Pelerin, București, 2007*).

Poezii ale sale au apărut în mai multe antologii colective, dintre care menționăm: O antologie a poetelor din România (Muzeul Literaturii Române, București, 2000); A la sombra del Tigre. Cartografia poetică del mundo latino (Ciudad de México, Mexic, 2003); Poemas. Lucian Blaga, Luciano Maia, Elena Liliana Popescu (Editorial de la Universidad Católica, Buenos Aires, Argentina, 2005); Conjuro de Luces (Ciudad de México, Mexic, 2006); Agenda poética del año 2008, (Linajes & Amarillo Editores, Mexic, 2007).

A publicat în reviste literare din țară și din străinătate (Argentina, Columbia, Germania, Nicaragua, Spania, S.U.A.) articole, reportaje și traduceri din engleză, franceză și spaniolă, din opera a peste cincizeci de scriitori clasici și contemporani. Se poate vizita pagina personală <http://www.elena-liliana-popescu.ro>

Dacă ai ști

*Dacă ai ști
cât de dor mi-e de tine,
deși ești în inima mea,
și cât de mare este tristețea
de a nu te vedea
decât în visul meu.*

*Cât de mult îmi lipsești,
deși ești mereu cu mine,
și cât de adâncă este durerea
de a nu te auzi
decât în gândurile mele.*

*Cât de greu îmi este
când te caut în jurul meu
și nu te găsesc decât atunci
când vrei tu să te pot afla...*

*Doar chipul tău
Am adunat în suflet atâta frumusețe
din veacurile-apuse și veacuri viitoare
și dintr-atâtea chipuri, cu mii și mii de fețe,
doar chipul tău turnat-am într-unul din tipare.*

*Și te-am văzut aievea, surâzător și pur,
cum zeii niciodată n-au strălucit la fel,
privindu-te o clipă, sub cerul de azur,
când, inima-n tăcere mi-a spus că tu ești el.*

*Te-ntrebi
Din cer, un înger
cu chip de demon
se arată și-ți spune:
iubește!*

*Din iad, un demon
cu chip de înger,
spre tine strigă:
iubește!*

În tine, glasul lor

*se împletește
și răsună:
iubește!*

*Și în adâncul,
ieri întunecat,
azi luminat de soare,
al inimii,
un glas se-aude:
iubește!*

*Da. Îl auzi și tu acum
Și te întrebi:
iubesc?*

Popovici Andreea-Despina

*Data nașterii: 22.08.1988, Gura Humorului, județul Suceava.
Locuiește în Iași.*

*- studentă a Universității
"Alexandru Ioan Cuza" Iași,
facultatea de litere, secția spaniolă-
engleză anul al II-lea;*

*- premiul I la concursul național de
poezie "Moștenirea Văcăreștilor"- Târgoviște, 2008;
- premiul I la concursul național de poezie "Nicolae
Labiș"- Suceava, octombrie 2008;
- premiul al III-lea la concursul național de poezie
"Vasile Voiculescu"- Buzău, 2008;
- premiul I la concursul național de poezie "Ars
Maris"- Reghin, octombrie 2008
- premiul al III-lea la concursul național de poezie
"Traian Demetrescu"- Craiova, 2008;
- premiul I la concursul național de poezie "Costache
Conachi"- Tecuci, 2008;
-premiul I la concursul internațional de creație literară
"Veronica Micle", Tg.Mureș
- premiu al II-lea la concursul național de poezie
"Dragoș Vrânceanu, Rm. Vâlcea
- premiul revistei Cetatea culturală, Cluj Napoca la
festivalul- concurs de literatură "Magda Isanos" 2008;
- premiul fundației - Lucian Blaga la concursul
internațional de creație literară "Lucian Blaga", Sebeș
2008;
- premiul al II-lea la concursul național de poezie
"Virgil Carianopol", Caracal, 2008;
- premiul al III-lea la concursul național de poezie
"Leoaică tânără, iubirea", Pitești, 2008;
- premiul al III-lea la concursul național de poezie
"George Suru", Caransebeș, 2008;
- premiul al II-lea la concursul de creație literară
"Vasile Alecsandri", Bacău, 2007;
- mențiune la concursul internațional de creație literară
"Veronica Micle", Iași, 2007;*

ad te

*[vreau și eu flori de hârtie pe care
să le coloreze cineva și să mi le
pună în păr să mă simt ca veronica]*

*noaptea trece la nivelul următor dar eu tot
aici rămân ascunsă în topul de hârtie de sub*

masă turtită de toate cuvintele pe care încă
nu le-am scris care încă îmi zburdă în piept
ca niște greieri bolnavi de reumatism

îmi adorm grijile la cald sub pătură
între două jucării mâine le trezesc
de vreme și le pun la treabă în locul meu

strivesc între gene un poem cu îngeri
altădată și-aș fi dat mesaj acum mă joc
cu fermoarul să-l păcălesc pe copilașul
acela dolofan care-și tot face arcuri și-mi
fixează colțul stânga jos al cutiei toracice

în seara asta n-am chef nici de vogue lila
nici de cafea aștept doar să-mi vină inspirația
să o pun sub pernă lângă poemele astea
mototolite recent și să te visez în versuri
încerc să-mi ard conturul cu chibrituri ude
în pat picioarele confuze mi se topesc încet
atente la blue october și la mine pe acropole

azi iașul se vede ca prin ochelarii de eclipsă

vreau să te văd dincolo de balonul ăsta
portocaliu pe care scrie ceva cu v de care
îmi apropiu buzele zdrobite de câte ori vreau
să-ți vorbesc un cordon ombilical subțire și
fierbinte îmi fură gâtul din eșarfă îți place?
acum atâră de tine ca ultimul șir de spânzurați

mai nou stau cu mâinile la spate și cu spatele
la mine întoarsă înspre partea aceea de care

nu te-ai atins mi-e și frică de porumbii ăștia
tupești din față de la unirea să nu-mi înfigă
ciocul în ceafă să nu mi te smulgă dintre interșiții

îmi vine să-mi bag picioarele în ea de dragoste
idiotă că nu vine niciodată de mână cu cine
trebuie că-mi întoarce pe dos toate celulele
că rămân strivită și cu nucleii în ploaie

[de ce nu vîi să mă iei naibii de-aici?
și cere și tu o recompensă colosală să nu
trebuiească să mă mai întorc niciodată]

epistolă cu zoom

mă eschivez iar de la scris cu hurelul lui
nemernic buldozerul de sub fereastră
îmi apasă degetele îmi împinge mîntea
să-ți mai spună câte ceva despre mine
mă tot gândesc la ceva sferic gen
fericirea e cea mai contagioasă boală
toți ne molipsim frecvent devenim
bolnavi până în calciul oaselor
și terra un mare spital în carantină

când mă plimb celălalt eu își prelungeste
mâinile descărnate cuprinde trotuarul
cartierele marginase kalașnikovurile
ghețarii pentagonul armele nucleare navele
extraterestre și cântă în cor cu pacifiști

păcat că n-am câteva zeci de milioane
de dolari să-mi cumpăr și eu un costum
de astronaut și să m-arunc în cer
mai nou ascult cuvinte lipsă mai ales noaptea
când cutele cerșafului îmi răsucesc credința
de mă trezesc cu degetele înfipite în aer ca într-o
incizie pentru operație nu mint când spun
că-mi doresc implantul acela în pantece și puțină
binecuvântare mâinile se roagă mai mult pe furis
și-mi turtesc amprente în semn de penitență

știi încă am grijă de fetița care aproape țipă
în fața fotografiilor cu fetuși avortați
nu poate fi cum o vor ceilalți deși frecvent
face concesii după își reneagă mâinile și pielea
în care i se aciuiază toate gesturile dezertoare plus
zâmbetul neîntrerupt pe care uită să-l dezlipească
noaptea cand devine rânjet și începe să doară

în rest sunt bine aseară am visat ca aveam
trei copii și o vilă pe coasta de azur așa că
pe lângă poeme bune îmi mai doresc și
calități premonitorii parcă văd că se ia lumina
în tot cartierul și iar nu pot vedea mai
mult decât în mine în rest sunt

mie-mi place să-i spun letargie

și după-amiaza asta stau pe locul șoferului
de aer atâră pânze de păianjen de toamna
trecută când inspir se rup de timp și se
așează în crăpăturile din piele în care
vor locui toți copiii pe care n-o să-i nasc

mi-e lene să mă uit în oglinda retrovizoare
să văd o cascadă de forme cuminți puțin rupte
la capăt care vor să semene a om și-a mine
mai bine închid ochii și simt cum lumina
îmi arde ploapele și rămân cu două cavități
prin care mă văd lila ca-ntr-o poză de la avatar

fără prea multe ocolișuri mă recunosc sunt
copilul care se uită prin gaura cheii sunt
copiii care pândesc bomboanele de după gard
cu mâinile murdare de nisip cu golurile din ochi
mai mari decât cele din genunchii pantalonilor

același calm îmi anesteziază buricele degetelor
ca atunci când urc fereastra și fumez absolut
inutil din lipsă de mine și de ceilalți dacă
mai am sau nu vreun drept nu mi-o declară onu
nici tu nu mi-o spui așa cum îmi spui tot restul

și noaptea asta se rupe în aceeași cadență în care
îmi caut lista de principii și planurile de restabilire
a echilibrului pe plan intern rămân ca pumnul
care se încăpățânează să rămână închis pe ploaie

Popovici Ioana

Data nașterii: 24.12.1991, Piatra-
Neamț, județul Neamț. Locuiește în
Piatra Neamț.

- mențione la Concursul
Internațional de Creație Literară

„Veronica Micle”, ed. a XII-a, secțiunea poezie, 4-10.09.2008, Asociațiunea (Transilvană) pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român (ASTRA)-Despărțământul Mihail Kogălniceanu Iași - mențiune la Concursul Național de Creație Literară „Vasile Alecsandri”, Bacău, ediția a III -a, secțiunea poezie, 13.12.2008, apariția în antologia “Crai Nou”.

Filosofia unei unghii pătrate

Vai nu... iar ochiul lângă
foaie-a căzut,
Trăgând după el și interesul
aspirat de eforturi mamut...
Alerg tardiv prin cute de roz
în flori de cearșaf,
Sparg nociv vase-n mlaștina
de gânduri pilaf,
vine unghiera!
oftează scrumiera
lui
ce nu crede
în nimic
și nu mă vede
în mulțime.
tren deraiat
de orgoliu simulat
topește la lumânare
unghia...
Privește-n depărtare,
Din întuneric răsare
Cineva...

Inocent

sărută-mi șuvița
în întuneric...
ghicește-mi privirea
în întuneric...
citește-mi eticheta
în întuneric...
prinde zâmbetul
în întuneric...
se aprinde lumina răsuflărilor
în întuneric.
vorbesc timid nonsunetele
în întuneric.
și stau... și stai.
și stăm în întuneric.

Stai...

Motor... Acțiune!

mână verde pe tavan
hai să ne jucăm-n van!
tu-mi arunci o firimitură
eu, deschizându-mi a mea gură
voi vrea lacom tot ce ai
continuarea? **INDIGESTIE**
hai... hai să ne prefacem
măcar pentru cinci minute că ne potrivim... hai să clăpim.

Radu Iulian
Baba Ana, Prahova

Cetatea iubirii

Pe-un munte înalt,
Ferită de legile firii,
Ascunsă de tot ce e rău
Se află cetatea iubirii.

Nu-s porțile ei de argint
Dar toate-s cu zâmbet pavate,
Tristețea și toate-ale ei
Nici când n-au acces în cetate.
Și paznici sunt niște copii
Ce nu știu iubirea cea mare,
Au arme că sunt păzitori,
dar ei nu știu să omoare.
Ba câteodată, absurd,
Când unei iubiri i-e rea starea,
Copiii nu sunt nepăsători,
Ci cheamă pe dată salvarea.
Pe străzile ei delirând,
Se-aude o sirenă-n neștire
Răsună într-un microfon:
Plecăm să salvăm o iubire.
Le sunt asistenți gândul bun
Ce trece zâmbind peste piedici,
Iar târgile-s de îmbrățișări,
Iertările toate sunt medici.
Iubito, să plecăm amândoi,
Dar nu vom ajunge vreodată,
De nu suntem sinceri cu noi,
De nu ni-e iubirea curată.
Nu spune cuiva: ne iubim,
Ca ne-ar dojeni pământeni
Și nu ne-ar lăsa să plecăm
Decât peste zece decenii.
Vom lua lăcrămioare, de vrei,
Până-n pragul înserării
Iubito, te rog să te-ncații
Cu îmbrăcămintea tăcerii
Că drumul spre gară-i ușor,
Se poate parcurge într-o doară
Dar vai, peronul e gol
Și-i trenul plecat și din gară,
Nu-i nimeni aici, am strigat
C-o voce abia tremurândă,
Atunci impieगतu' a oftat:
Ați întârziat o secundă!
De vrei în cetate s-ajungi,
Drumul e plin de primejdii,
Grăbește-te, trenul e-acum,
Acolo, în halta nădejzii.
Rămas, ridic îndelung,
Plecându-mă, statura înaltă
Dar până cu gândul s-ajung
E trenul plecat și din halță!
O cale-ar mai fi de făcut
Dar drumul e greu și stâncos,
Întreb cu sufletul rupt:
Să plec în cetate, pe jos?

Infidelitate

Norii toară potop de zăpadă
La căldura se-ascund cei mai mulți
Hai iubito să mergem în stradă
S-alergăm prin zăpadă desculți.

Vreau să fie duminica noastră,
Deși rar se-ntâmplă minuni,
Să nu-ți pese că lumea din stradă
O să creadă că suntem nebuni

Dintr-o dată să strig către tine
Nemișcată să-ți cer să rămâi
Să salvăm fulgul mic de zăpadă
Pe care altfel îl striveai sub călcâi
Să privesc o femeie ușoară
La mezat în bătrânul bordel
Să o mângâi prin sticla ferestrei
Prima oară să-ți fiu infidel.

Tu în joacă, mimând gelozia,
Să mă ameninți că sari de pe o schelă
Ori să-l săruți pătimaș pe bătrânul
Care aprinde gunoaie-n pubelă.

Și, ca niște copii ce se joacă,
Vinovatul să-l găsim dând cu banul.
Să jurăm pe trei sloiuri de gheață
Că vom fi infideli și la anul.

Poemul trandafirului

Azi am adus cadou iubitei
Știu, o vei bucura o zi.
Parfumul dulce din petale
Fulgerător s-o risipi
Mă iartă, rogu-te, mă iartă
Că din iubire te-am ucis.
Înfigeți spini până-n sânge
Și n-o să am ceva de zis.

De-o să mă doară până-n suflet
Și-o să mă zbat de dulce chin
Voi pune strajă gurii mele
Cu moartea ta eu mor puțin.

Richter Patricia

Colegiul Național „Ștefan cel Mare”, Tg. Neamț, jud Neamț

El, Poetul

Am găsit în palmă o Stea
Mireasma ei mă amețește.
Simțeam c-am s-o pierd în neant,

Dar ea s-a ascuns și plutește
Într-un cânt.

Mi-a căzut în plete o Stea
Mă urmează rece, tristă.
Viața ei mă răscolește,
Clipele-i curg zbuciumate
În mintea mea ...

Am simțit în suflet o Stea
Care-mi tremura privirea.
Respir farmec în codrul de vis
Și-n nemuritorul paradis,
Stă el, Poetul!

O clepsidră

Sărutul tău trist a vrut pe crin să-l rupă.
Dar minunile nu țin pân' la sfârșit
De chipul tău drag mi-am amintit,
Cu gândul pierdut doar o clipă,
În sufletul meu chinuit,
Suspina dulce și lin
Parfumul ei vrăjtit.
O floare de crin
Am iubit.
Ah!
Am iubit
O floare de crin.
Parfumul ei vrăjtit
Suspina dulce și lin
În sufletul meu chinuit.
Cu gândul pierdut doar o clipă,
De chipul tău drag mi-am amintit,
Dar minunile nu țin pân' la sfârșit.
Sărutul tău trist a vrut pe crin să-l rupă.

Am vrut

Am vrut să pictez cerul
Cu o rază de soare.
Dar era prea ascuțită
Și cerul a sângerat.

Am vrut să desenez o floare
Cu o rază de lună.
Dar era prea ascuțită
Și floarea a lăcrimat.

Am vrut să scriu o poezie
Cu un țurțure de gheață.
Dar era prea ascuțit
Și poezia a țipat.

Atunci m-am oprit
Și-am renunțat.

Romanică Jenica

Liceul Teoretic Ion LUCA, Vatra-Dornei, Jud. SUCEAVA
Volum publicat: " **Fragmetarium în clepsidra**" (2008)

Premiul I, Concursul Național de creație literară "Eusebiu CAMILAR- Magda ISANOS" (2008; Reportaj- Nostalgii pentru un drum de țară; colaborează - Revista Bucovineană. Coordonează volumul- "**Confesiuni adolescente**" (2007)

Cultura timpului

*Cultura e bună și mustul ne-mbată
pe dealuri răzlețe când coardele curg
din boabe de miere legende ne-nvață
că suntem aici de tare demult*

*Pe când se-mpletea al corzilor vis
în nopțile calde de vară
tu sufletul frunză ți l-ai desprins
așezându-l gingaș și tainic în palmă.*

*Și dealul șagalnic cu boabe în pârg
sub razele calde de lună
îți mângâie tomatic al gândului șir
și-adoarme cu tine-mpreună.*

*Tu omule, frate al gândului bun
nu rupe a vrăjii plăcere
și cată în toate de vezi ce e drum
citește în must și în miere.*

De Bobotează

*În apa răului aghiazma pătrunde,
Și unda miroase duios a sfințit
Iar cânilor în mâna bătătorită
Se-ndreaptă spre casă, smerenie împrăștiind.
Căci azi norodul la apă-și aduce
sufletul gol să-și primenească
și poate Cel de Sus spre ei să adaste
chiar mâna pe creștetul lor să-și oprească.*

Femeie iubită

*Tu – soție și mamă, cioplită de-a pururi
din clipă în clipă
oriunde mă aflu,
pe-un colț de planetă, ție îți scriu.
Truditelor mâini sfințenie le-aduc
și dau fericire năvală
copilul din fașă, gânguritul adânc
la sânul de mamă.
Tu drumul cucernic din poartă-l arăți
și ține-l tot drept mai copile –
căci zilele curg
se-adună în vieți
pe care frumos le răsfeți
ținându-ți cuvântul de bine.
Tu, dragă,
iubită în veacuri de veci,
fereastră de strajă uitării
femeie, liantul de urme-n poteci
eu ție mă-nclin
în genunchii de privesc,
cuvântul ți-l sorb
și știu că-ntr-un colț
să semnez
Bărbatu de veacuri,
în veci*

Roșioru Dumitrița

*Data nașterii: 13 12.1992,
Suceava .Laureată: "Tinere
Condeie", "Uniunea Latină"
membră a Cenaclului
"Săgetătorul", poezii în
revista "Luceafărul"*

Caniculă

*De măturat de pe stradă
vorbe repetate.*

Ba te iubesc, ba nu te iubesc.

*De iubit pașii.
Ba te iubesc. De împrăștiat norii.*

Ba nu te iubesc. De citit în frunze.

*De inspirat aerul tare.
Cu fața aprinsă.*

*Ba te iubesc. De rupt petale întregi
din flori.*

*De făcut iarba să țipe. Ba nu te iubesc.
De pus geamul de la parter.*

*De șters ploaia. De înflorit
caisul vecinei.
Ba te iubesc, ba nu te iubesc.*

*De strigat să nu plece în soarele
dogoritor.*

De mână la teatru

*18.00
Lavinia. Victor.
Hai la teatru. E cu păpuși. Hai.*

*19.30
Se țin de mână.
Pe scenă au păpușile rupte.
Lavinia: Sunt scoase din ladă.
Victor: Sunt second-hand.*

*19.50
Au corp din ceară topită.
Se bătaie și se rup.
Se lipsesc apoi pe măsură.*

*20.02
Lavinia zice: Chipul lor va prinde culoare.
Victor zice: Parcă au rugină pe chip.
Sunt și stele pe scenă.
Păpușile-stele.*

*20.18
Cărucioarele au oprit
în grădina cu mere de aur.*

*20.20
Lavinia zice: Ce-i cu merele-astea?*

Victor zice: Sunt fulgerate.

Post scriptum.

*Le vom peria pletele. Degeaba.
Le vom strivi privirea. Degeaba.*

Iată ce visez să-ți scriu când pleci

*Poate am să te mai gălesc
vreodată.*

*Pe sârmă. Unde stau lăstunii.
Păzindu-i de rele. Sau aici.
În bătaia vântului.
Cum crești creangă nouă
în plină iarnă.*

*Dovadă.
Răsufierea pierdută
prin hainele groase.*

*Alte semne.
Carioca neagră desenând ba pomi, ba draci.
Draci în pomi - cu numele tău pe coadă.*

*Balta aceea dezghețată.
De ziceai că-i (culmea!) miere gri.*

*Când rămăseserăm strânși.
Când trecuseră roți mari
peste degete.*

*Unghiile înfipite în gentuța
Forever.*

*Stai așa.
Cineva aprinde stele în gară.*

Mai stai.

Scladan Silvia

*Născută pe: 27.03.1970, în
Calafindești, jud.Suceava. Locuiește
în Suceava.*

Repere:

*Poezii publicate în: Antologia
'Mirajele vieții', editura Lindana,
Suceava;*

*Antologia 'Freamăt de timp-Ce enigmatică esti femeie',
Editura 3D-Drobeta Turnu-Severin; colaborări cu
revistele: 'Visul', 'Glas comun', 'Nordlitera'.*

Am căzut

*Noi am căzut din Paradisul iubirii înmugurit,
Cu prima lacrimă ce pe obraz, ni s-a rostogolit,
Am rămas prinsă între două lumi, de mine străine,
Trăiesc doar pentru o clipă, de dragoste cu tine.*

*Simt cum trecutul se-ntoarce-n ochii mei,
Îți mai aduci aminte iubire tu de ei,
Simt doar adierea sărutului lăsat pe buze,
Și-ți caut parfumul iar printre flori și frunze.*

*Ne-am rătăcit prin gânduri și destine,
Și ochii mei te caută, prin vieți străine,
Cu buzele deschise, ating din nou petale,
De dorul tău mi-e inima, doar plâns și jală.*

*Te caut mereu prin fiecare floare,
Prin valurile mării și zări unduitoare,
Să te întorci la mine cu-n răsărit de soare
Iar viață să-mi redai, căci sufletul mă doare.*

*Să fim din nou eternul... întregul infinit,
Din două jumătăți, ce viața le-a unit,
Să ne simțim destinul, din nou împlinit,
Te-aștept ca-n vis, de la apus la răsărit.*

*Aș vrea, pe plaja udă și pe nisipul gol,
Să ne iubim năvalnic într-un iureș domol,
Să simt cum te topești iar, de plăcere-n mine,
Prin tandre îmbrățișări, să mă unești cu tine.*

Miracolul iubirii

*Din miracolul iubirii
Mi-am hrănit spiritul însetat.
Fiecare perlă de rouă a curs
Prin filtrul sinelui liniștit,
Îmbogățindu-l.*

*Fiecare petală ofilită a reînviat
În grădinile sufletului meu.
Fiecare scânteie de luceafăr,
A ascultat cântecul inimii mele
Înmugurind a iubire.*

*Am cules fiorul vântului!
Lacrima cerului,
Cristalul de rouă
Mi-a atins sufletul,
Mângâindu-l.*

Te voi iubi mereu

*Te voi iubi mereu și-am să revin,
Prin stele înspre dimineți senine,
Îmi vei simți parfumul când mă-nclin,
Să-ți dau sărutul buzelor divine.*

*O să încerc să te-nsoțesc mereu,
Prin iarbă sau prin razele de soare,
Să-ți fiu alături de îți va fi greu,
Ca să-ți șoptesc cuvinte de-alinare.*

*Să-mi lași gând bun pe unde treci,
Mereu să-mi fii ferică printre stele,
Cu-a ta iubire dă-mi veșnice poteci,
Tu, suflet pereche al viselor mele.*

*Mă voi întoarce infinit la tine,
Și-n astă viață și în alte vieți,
Căci vorba-ți caldă știe să aline,
Iar gândul meu doar tu poți să-l răsfăți.*

Stan Mihaela

Data nașterii: 31. VIII. 1992, Râmnicu Vâlcea. Locuiește în Băile Govora.

Repere :

- revista cenaclului școlii "Constelații literare"

premiul I la Concursul Național „Marin Sorescu”, Rm. Vâlcea (secțiunea: poezie)

mențiune I la Concursul Interjudețean „Brâncoveanu, pecete pe cer”, Horezu (poezie) premiul I la Concursul Național de la Seminarul Teologic (poezie laică) mențiune la Concursul Național de la Alba Iulia "Dascălul între Domnul Trandafir și Rostogan" - poezie

din priviri

Te uiți la mine cu albeața grețoasă din jurul irisului maroniu domestic.

Eu mă prefac că-ți admir privirea bovină

Afară ninge. sau plouă. mai contează?

Te uiți la mine și crezi minciuna ambalată frumos cu fundiță roșie plasticooasă

– semn de iubire –

într-o hârtie care sparge imaginea de curcubeu – prost gust, evidență

- Ha! Ha! - al treilea (să fie cu noroc – dar și cu o țără de magie) l-am înghițit;

cu „h” mi-am spart dintele din față – semnul instabilității, ca să mă exprim elegant,

să nu frizez vulgul!

cu „a” mi-am rănit cerul gurii – nu mai e negru. Sângerează!

Auzi, să mă automutilez?! Rîdicol. Și de ce?

gura strâmbă de durere mă face să cred că nu are rost.

Ochiul golit de sentimente lăcrimează. – milă? Ai înțeles!

și ți-ai întors privirea cu albeața grețoasă din jurul irisului maroniu domesticit fără vină.

Era odată ...

Era odată un bărbat.

Demult ...

acum vreo trei secunde ...

și m-am pierdut în privirea lui adâncă.

Era odată o femeie.

Demult ...

vreme de trei iubiri

și două doine aruncate.

Am băut coca-cola

m-am îndulcit

cu E-uri te-am îmbrățișat cu dragoste,

cofeina mi-a ridicat tensiunea

și te-am sărutat pasional, ridicându-mi grațios piciorul stâng, într-un balans stângaci.

Era odată o iluzie,

a fost odată o iubire.

un miros al aducerilor aminte ...

ce mă oprea să tac.

Fusese odată,

demult,

un bărbat și o femeie.

Nu are rost!

Te uiți la mine ...

Eu

îți admir privirea tâmpă ...

Și mă-ntreb

cum Dumnezeuul meu,

cum Dumnezeuul tău ...

... poate să greșească ...

sau poate nu ...

Afară - soare

Sau - lună

mai contează?

Te uiți la mine ...

și crezi

în fericire

sau

gura strâmbă de durere

te face

să crezi

că nu are rost

o lacrimă rece

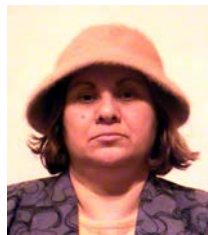
se desprinde

de ochiul

golit de sentimente ...

ți-ai întors privirea.

Stanciu Gigi

Data nașterii: 22 01 1964, Constanta, Debut editorial cu placheta de versuri „Expoziție de gânduri”, București, 2008. Premiul special-poezie, 2006, concursul „Vara visurilor mele”.

Apă și foc

Hai să ne jucăm un joc:

apă și foc,

eu să îmi ascund sentimentele,

tu să mi le cauți,

când ești aproape să zici foc,

când ești departe să zici apă;

tu să îți ascunzi sentimentele,

eu să ți le caut,

să zic întotdeauna foc.

Hai să ne jucăm un joc,

să țină cât

toată viața

și

toată moartea

la un loc:

apă și foc,

foc, foc ...

Crochiuri

Portocalul alb

acoperit de floare,

surâsul de nea.

Marea spre seară,

albastru de sepie,

crepuscul solar..

Lacrimi de dor,

fire de nisip auriu

pe unda lunii...

Cum să te fac, iubite, să-nțelegi!

Ce vid cumplit în creier, ce paloare!
Îmi caut printre gânduri felinare
O licărire de idee de-nceput,
Cuvântul creator ce ne-a făcut!

Cum să te fac, iubite, să-nțelegi
Că noi refacem drumul lumii-ntregi
De la acel inițial atom
Ce s-a-ntrupat în floare, pom și om?

Că noi și Dumnezeu ne-am pus de-acord
Să aninăm în brazi pulsari și cord,
Să rostuiim planetele pe cer,
Să preschimbăm granitul în eter...

Cum să te fac, iubite, să mă crezi
Că-n stele și în iris timpul vezi,
Că-s ancestrală, tânără și nouă,
Că-n mintea mea se-ncurcă vânt și rouă?

Ce vid cumplit în creier, ce paloare!
Aceleași scânteieri în fiecare,
Căci lumea pentru toți s-a întrupat
Din ochi dumnezeiesc străluminat...

Stanciu Iulia

Născută la data de 16. 07. 1990, în Brașov, jud. Brașov. Locuiește în Brașov.

-Redactor-șef „Revista Revistelor”, publicație a Colegiul Național „Andrei Șaguna” Brașov, editată în limbile română, engleză și germană

- Premiul II - EX AEQUO, în cadrul

concursului de poezie „Andrei Mureșanu”, organizat de Consiliul Județean Brașov, Muzeul “Casa Mureșenilor”(13 iunie 2006)

-Publicarea poeziei „Spărgătorul de versuri” în revista de cultură „ȚARA BĂRSEI”, editată de Muzeul “Casa Mureșenilor” Brașov (ediția 2006)

-Premiul I, în cadrul concursului literar „Liviu Rebreanu”, organizat de Colegiul Național de Informatică „Grigore Moisil” Brașov (noiembrie 2006)

-Premiul I, în cadrul concursului de poezie „Andrei Mureșanu”, organizat de Consiliul Județean Brașov, Muzeul “Casa Mureșenilor” (12 iunie 2007)

- Membră a trupei de teatru în limba franceză „Graffiti”, a Colegiului Național „Andrei Șaguna” Brașov, condusă de prof. Ioana Jipa. Participarea în cadrul spectacolelor:

- „Aventure dans l'irréalité immédiate”, prezentat în cadrul festivalului internațional „Coup de théâtre”, desfășurat la Huesca, Spania, în perioada 28 martie-2 aprilie 2006

- „Lettre aux arbres et aux nuages”, adaptare după Matei Vișniec, prezentat în cadrul festivalelor internaționale de teatru francofon : “Amifran”, desfășurat la Arad, România, în perioada 21- 27 octombrie 2006 și “Festivadlo”, desfășurat la Brno, Cehia, în perioada 2007

Mă tem de cuvinte

Sunt amărâtă azi căci mâine va pleca;

Iubirea noastră se transformă în preludiul despărțirii.
Mă caut în adâncurile mele ca să mă vindec pe mine însămi,
Dar nu găsesc decât o anodină stare de mine ce nu suportă leac.

E-o fire neplecată la concesii,
O simt chiar și atunci când doar mă-mbrățișez cu amintirea lui.
În zori îmi va spune în grabă:
“Adio! Vită-mi iubirea în trecut”.

Mă tem de cuvinte aruncate în mine, spre mine, din mine, în van.

Mă tem de iubiți ce-și omoară iubirea.
Nu-i cer decât o minimă adeziune la dragostea noastră;
De nu..., îl va încerca sentimentul ratării liber consimțite.

Nu aștept zorii, dar vreau ca soarele să strălucească pentru mine!

Spărgătorul de versuri

Tu cititorule,
Ești doar un amator psihanalist.
În esență nu pricepi nimic din rescrierile fanteziste ale gândurilor mele.
Vizualizezi, ascuți, protestezi, te scufunzi într-o pură plăcere estetică.

Atât...

Eu pot fi tu atunci când îi citesc pe alții,
Dar tu nu poți fi niciodată eu, căci eu mă ridic deasupra pulsului autohton,
Mă-mpiedic de-o trăire și rămân în domeniul creației triumfale.
La mine, cuvântul e doar forma ciopârțită pe care o adoptă structura-mi sufletească.

E sclavul simțirii.

La tine, slova e însăși unealta cunoașterii.

Vezi, asta-i diferența dintre mine și tine.

Eu aș vrea să îți permit să mă otrăvești cu realismul și nepăsarea ta,

Dar mi-e imposibil.

Mi-aș dori ca de fiecare dată când îmi citești câte-un rând, să evadezi pe tărâmul meu,

Poate că și tu ai vrea dar știi că-n realitate n-ai rezista mai mult de o milă secundă acolo...

Dar știi de ce ?!

Pentru că acolo n-ai să găsești poemul ce s-ar chema pretextul ideal al:

Mini-nostalgiei, mini-solitudinii, mini-lașității, mini-neîncrederii, mini-mini tale.

Acolo abandonezi această latură juvenil-visătoare a lectorului spărgător de versuri,

Acolo ai să mă găsești pe mine, poetul-om, suspendat pe arterele unui simpozion jubiliar al propriei conștiințe.

Acolo sunt eu, cel ce nu poartă smockingul accesoriizat cu aripi de vers,

Acolo sunt eu în nud, biciuit de propriile emoții, priviri ori gânduri,

Trecând printr-o fază din procesul creației...

Acolo sunt chimuit de mine însumi. Aici sunteți voi, cei ce mă torturați prin criticile voastre.

Și totuși.. sunteți voi uniciii destinatari ai produsului final al creației,

Sunteți voi, spărgătorii mei de versuri.

...tandrețea unui nud

Oglindirea s-ar cuveni să fie dezgolită,
să te desparți de veșmânt ori de câte ori privești spre tine,
să-ți simți pielea cum începe a însori de senzualitate,
să te lași atins și frânt de mirosul tău.

În zadar te-ai străduit
să percepi
chipul,
o imagine,
sinele
-fără de tine.

Haina te fură,
dă corpului o formă vizibilă,
rânind ochiul cu vulgaritatea modelor.

Fii tu!
Poartă-te în nud..
Măcar în fața propriei oglinzi!

State Crenguța-Gabriela

Data nașterii: 26.05.1985,
Mioveni, județul: Argeș.
Locuiește în Mioveni.

Declarație de iubire

Vorbește-mi ca ploaia
și lasă-mă să te ascult!
Pictează-mă ca toamna
și învață-mă să te admir!
Ciripește-mi ca rânduica
și lasă-mă să zbor!
Mângâie-mă ca soarele
și învață-mă să te privesc!
Înmiresmează-mă ca trandafirii
și lasă-mă să te simt!
Cântă-mi ca viața
și învață-mă să te iubesc!

Nu știi

nu știi dacă te-am visat
sau dacă doar te-am gândit
îmi plîmbam mâinile
prin spuma din tine
nu era mai mult de 3 dimineața
dar și atunci mă iubeai

miroși a liniște, a pace
și ai gust de aer, de apă
ți-e sete continuu de mine
și mi-e nesabuită foame de noi

nu știi dacă te-am gândit
sau dacă doar te-am visat
flămândă de fructe,

jumătățile noastre de portocală
s-au atras reciproc,
parcă influențate de un magnet
când într-un final s-au regăsit
te-am pictat pe pânza sufletului meu
și ți-am intitulat tabloul « Veșnicie »
nu știu
nu era mai mult de 3 dimineața
de te-am visat
de te-am gândit
îți plîmbai fința
prin mine...

Noi 2

Când se lasă seara, măștile cad
Ne-ascundem de lume și ne refugiem în noi.
Ca niște infractori condamnați la moarte,
expunem dorințe ce nu vor mai fi îndeplinite
Ne furăm săruturi și îmbrățișări,
lacomi de iubire și de-un timp
care nu mai e al nostru
Reșcriem istorii și inventăm cuvinte,
altele decât cele care descriu ce am putea simte

Pașii noștri prin trecut sunt tot mai tăcuți,
Urmele lor se pierd prin noroaie
Cufarul cu amintiri se-nchide mereu,
promițând aievea că nu se va mai deschide nicicând
Chipurile ne rămân întipărite în palme,
Mâinile țin cu greu diamantele verzi.
Rostogolite din suflete,
le șlefuiim continuu prin umbre de dor

Când luna răsare printre salcâmi,
ștergem dovezi c-am fost și vom fi,
ne mințim surâzând că nu, nu noi suntem hoții
și-aceasta e ultima întâlnire-ntre mâine și ieri

Ne-ascundem de noi și ne refugiem în lume
Serile se scurg și măștile nu mai cad
În sala de judecată suntem singurii condamnați
a ne ispăși zâmbitori propria pedeapsă-
aceea de-a ne mai aparține încă,
deși ne desparte-o lume-ntreagă...

Stroe Mihăiță

Data nașterii: 15.06.1991 în Buzău

Apă sărată

Așteaptă-mi zâmbetul acolo unde-ai
fugit și l-ai lăsat,
E spart de-atâtea vorbe care... trecând
indiferente l-au brăzdat.

Și e uitat sub stele care l-au măcinat când l-au privit;
Zâmbetu-mi plînge și dispăre, în rău de lacrimi s-a topit.

În apa răului ce curge, am aruncat atâtea flori
O floare măcar de-ar ajunge, la tine, vis de muritori!

E mai sărată decât marea;

Nu știu de unde izvorăște
Plutesc petale...duse-n calea
Celei pe care o iubește.

Bibelouri sparte

În lumea bibelourilor sparte de porțelan
Tu ești partea care tuturor lipsește
Și lumea asta toată se ciobește
Lipește-mi sufletul sărman.
Te-am căutat și m-ai găsit
Așează-mi mâinile pe piept!
Mă simt atât de obosit...
Dar am putut să te aștept...
Întins, ușor voi adormi
Umbrit... și voi visa.
Tu vei veghea. Mă voi trezi
Visând la umbra ta.

M-am obișnuit

M-am obișnuit să cred că poezia mea
are proprietatea de a mă descărca
Încet, ca un pistol cu amortizor.
Mi-e frică de cugetul ăsta trădător
Care scoate la iveală tot ce simt
Și doar pe mine mă lasă să mă mint
Că pot schimbă lumea într-un moment
Și nu se poate... fiindcă permanent
Se nasc și mor eroi,
Mulți trăiesc printre noi,
Mulți se îngroapă în foi
Pe care nimeni nu le citește...
Oare de ce trăiește
Cu visele puse la uscat în vânt?
Pentru o floare pe mormânt?
Care nu va crește niciodată
Dacă nu e udată
De lacrimi adevărate...
De ce te iubesc
Dacă îmi cresc
Buruieni pe suflet și flori în cuget?
Sentimentele astea trăiesc albe
În cele mai calme simțiri
Scufundate în amintiri de mine
Bine plantate în sine
Destine depline și pline de tine,
O minte care nu se poate abține
Să-ți spună cât ține la tine.

Suditu Alexandru

Data nașterii: 2.04.1992 în comuna
Vadu Pașii, județul Buzău

Mi-e dor...

Mi-e dor de ochii ei senini,
Ce mă priveau neîncetat,
Mi-e dor de strângerea de mâini,
Și de sărutul alintat.

Mi-e dor de zilele împreună,
În care ne-am alăturat.

Mi-e dor de strângerea la piept,
Mi-e dor și de-ar fi să aștept,
Aștept doar sufletul pe care,
Eu îl iubesc și nu regret,
Niciun moment de așteptare.
Noaptea...

În liniștea nopții ei stau cuprinși,
Și-și spun în șoaptă cuvinte de dor,
De razele lunii fiind atinși,
Se arată dragostea în ochii lor.

Un înger din cer coboară în taină,
Și sufletul lor se-nalță spre culmi,
Stau îmbrăcați cu o singură haină
Lumina iubirii a acestei lumi.

Poveste de dragoste

În inima pădurii,
În mijlocul pădurii,
Se întâlnește-ndată,
Un băiat și-o fată.

Erau la început,
Și totul părea mut,
Până-n momentu-n care,
Se duce la culcare,
Un astru ce a vrut,
Să lase înnoptare ,
Pe cei ce s-au văzut.

Acum s-au cunoscut,

Și totul parcă-i viu.
Venea primul sărut,
Într-un întreg pustiu.

Erau doar ei în brațe,
Și aveau mari speranțe,
Că-n inima pădurii,
În mijlocul naturii,
Vor spune da, iubirii.

Toader Ionuț

În voia sorții

Dacă sufletul ne-ar cere
Să-l însoțim dincolo de trup,
Ne-am cufunda în amorțirea eternului,
A clipeilor care au trecut.

Dacă dorul ți-ar cere
Să-i alegi o zi eternă
Care să-l însoțească în văzduhu-mi mărginit,
Aș renunța la visele-mi fidele !

Dacă speranța mi-ar cere
Să te vând iluziilor ce-mi însoțesc norocul sec
M-aș reîntoarce cu zborul
Spre glasurile sentimentelor ce trăirea ne-o ard.

De dincolo, între pereții unui suflet și
Înălțimea dorinței noastre
Se afla zborul!

Între acoperișul unui cer deschis
Și umbra unei amintiri verzi
Se afla dorul ce zboară.
Sub aripile noastre.

Între goana vântului pieritor
Și legea umilă a timpului
Se află uitarea sub lacătul
Inimii noastre.

În noaptea sumbra,
Ce și-a lăsat pasul
Amar, în miezul beznei
Ce ne-a posedat simțirea.

Pulberi argintii ce protejează singurătatea
noastră lină,
Se lupta să încolțească,
În ceața frământată
Ce se scaldă în ruine....
și ne aduc zboruri noi

În curând vor zăbovi visele uscate,
Ale căror spini
Vor spinteca armonia
Spiritului blând,
Dar cu visarea noastră caldă,
Vom otrăvi asprimea
Prin dorințe.....

În voia sorții,....de dincolo,
Încrâncenarea șoptelor aprinse
Se vor răscula în fruntea
Iluziilor,
Părtașe păcatului
Ce-și vor căuta împlinirea prin oameni
arși de focul propriului
vis stins.....

Din clipa ce-mi aparține

Sub cer senin ,
În lumini colosale,
Pe culmi ireale,
Privesc în uitare,
Ca la niste zări adânci ,
Întunecate.

Admir a lacrimii candoare,
Beau a împlinirii licoare
Văd aripile-n zbor
Si mă adăpostesc de
Negru, sub culoarea amintirilor
Line.

De-mi voi ancora
Încrederea în dorința rece,
Voi colinda frământările,
Ce au însetat chipul milei

Cu lăcomie și voi răsplăti
Privirea dornică de
Lumină

Timp...
esti leacul trăirilor
Ce-si resping tăios
bezna...

Ceas...
Lași uitarea să ne
Spele tâmpile amorțite
de miile de gânduri trecătoare,...
Seci....

În adâncă muștrare
A sorții doar răbdarea îmi va fi
hotar.
In miez de
noapte, buzele-mi vor rătăci glasul
Ce s-a trezit la poalele reveriei si
împreună cu amintirea
Vor înmormânta vorbele rostite, în
promisiuni.

O joacă de-o viață

Ne-am pus încrederea
la adăpost și armonia sentimentelor ne-a
Curățat ființa
ce s-a scaldat în balta neșansei.

Am călcat peste
cuvinte mari ce au încins suflarea Învățaților,
Și ne-am fript degetele și călcăiul
În roua stelelor arse
de atâta dor, ce-a căzut peste cenușa
Lacrimilor reci și bolnave
care au ars obrazul crăpat, de muritor
Pentru tânjitul Pământ...

Când s-au dărâmat vremurile prizoniere,
peste dorințele cărunte,
S-au rupt sigiliile gândurilor neîmpărtașite
Și vocea dorului firav,
a strălucit peste regatul viselor abandonate.

Am fost fugari cu clipa
Și-am slujit amintirea,
am tot cărat în spate vorbele grele care
Se adânceau în povara,
am mângâiat tâmpile pustiului
și i-am cunoscut singurătatea... plină.

Ascultam în lumină tăcerea
Și ne lepădam de asprimea iernii, a timpului
Alb, scurt și rece dar trecător și mult.
trecător, trecători ne vom aduce aminte ....

Vom păși prin jocul vieții.

O joacă de-o viață

Ne-am pus încrederea
la adăpost și armonia sentimentelor ne-a
Curățat fința
ce s-a scaldat în balta neșansei.

Am călcat peste
cuvinte mari ce au încins suflarea Învățaților,
Și ne-am fript degetele și călcâiul
În roua stelelor arse
de atâta dor, ce-a căzut peste cenușa
Lacrimilor reci și bolnave
care au ars obrazul crăpat, de muritor
Pentru tânjitul Pământ...

Când s-au dărâmat vremurile prizoniere,
peste dorințele cărunte,
S-au rupt sigiliile gândurilor neîmpărtașite
Și vocea dorului firav,
a strălucit peste regatul viselor abandonate.

Am fost fugari cu clipa
Și-am slujit amintirea,
am tot cărat în spate vorbele grele care
Se adânceau în povara,
am mângâiat tâmplele pustiului
și i-am cunoscut singurătatea... plină.

Ascultam în lumină tăcerea
Și ne lepădam de asprimea iernii, a timpului
Alb, scurt și rece dar trecător și mult.
trecător, trecători ne vom aduce aminte ....

Vom pași prin jocul vieții.

Toma Teodora

Data nașterii: 16 ianuarie 1992,
Râmnicu Vâlcea. Locuiește în
Râmnicu Vâlcea.
Revista cenaclului școlii:
"Constelații literare"
premii: -mențiune la Concursul
Național „Marin Sorescu”, Rm.
Vâlcea (proză); premiul II la
Concursul Interjudețean

„Brâncoveanu, Pecete pe cer”, Horezu (poezie);
mențiune la Concursul Interjudețean „Ex libris”, Rm.
Vâlcea, Colegiul Tehnic Energetic (poezie); premiul III
la Concursul Național de Creație, de la Seminarul
Teologic Sfântului Nicolae, Rm. Vâlcea (poezie laică);
premiul I la Concursul „Virgil Ierunca”, C.N.
„Alexandru Lahovari”, Rm. Vâlcea; premiul I la
Concursul Județean „Vâlcea Artistică”

sus

vii, îmi zâmbești și mă chinui ușor.
mă amețești când mă-nvârți cu capul în jos și m-arunci pe scări.
mă topești și-mi mesteci prea lent fiecare părticică din corp.
te apropii rapid și-mi furi tot.
mă scufunzi greșit pentru că nu mă sufoc. și-mi muști din gânduri;
apoi le lași în garaj și le ocolești atent când ieși cu mașina.

mă spânzuri de tavan cu-n elastic crem-murdar și-mi spui din
fotoliu că vrei să te joci.
mă legi la ochi pentru că e mai ușor să mă lovesc.
te încălți cu papucii de pluș și mă calci în picioare.
ai uitat
că-mi place să-mi beau ceaiul
pe covor?
și vreau să știu unde ești
când ne plimbăm pe acoperiș, când mă ții de mână
și-ai grijă să ajung lângă horn, să n-alunec pe țigla ruginită,
când stăm lângă streșină și numărăm picăturile mari de rouă.
vreau să știu unde ești
când ne-agățăm de cablul electric de pe lângă burlan și ne
exersăm echilibrul,
când stăm incomod, întinși, cu vârful degetelor de la picioare
abia atingând marginea streșinii care nu se desprinde niciodată.
când scrijelim cu-o sârmă groasă caricaturi pe geamul de la pod,
când râdem de cei de pe stradă și tu arunci cu o cărămidă în ei.
vreau să știu unde ești
- sus.

ca tine / eu și cu mine ca tine

Perfecțiunea mea e alcătuită din lucruri imperfecte.
Fusta mea de în e mereu șifonată și cererea ta am pătat-o cu
cerneală.
Ieri m-am îmbătat pentru prima oară și am vomitat pe covorul
meu pufos.
Dacă privești parchetul, e zgâriat de mobila pe care o mut zilnic
dacă vremea răbufnește.
Pereții albi put de la fumul de țigară. – periculos viciu!
Perna miroase a parfum ieftin, de târfă și eu nu m-am înșelat
niciodată.
E noapte. pe cer doar stele și luna pe jumătate. Copiii cumînți
dorm.
Am spart ceașca de cafea. – a știut ghicitoarea.
Covorul ars, în colț, un scaun rupt și o sfoară - te-am dezlegat
de multă vreme
Eram obișnuiți să ne lovim cu bucăți de tablă ruginită -
periculoasă obișnuință!
Te găseam în fiecare sertar cu cuțite. eram dependenți.
Ai uitat?

eu și cu mine

geam opac. – păcat!
sticle colorate pe masă, sub scaun și în colț. – interesant!
în stânga tablou pictat de tine în zilele în care râzi fals și mă
chemi în casă:
vrei doar să mă privești pe canapea, citind aceeași carte despre
altcineva.
eu nu aud, sunt pe stradă. nu te văd, geam opac. - păcat!
decorul e altfel din afară.
aștept să ieși și să sari. pe trotuar, exact sub geam e o saltea de
plajă.
viața mea o vezi fragmentată.
nu vezi lacrimile, nu vezi când cad în apa rece, nu vezi când
orbesc sau când te strig cu sfială.
nu vezi nimic pentru că-s oarbă!
pentru tine,
viața mea miroase a dulceață de căpșune.

circumstanțe

când trebuie să născocesc o circumstanțială de timp,
ronțăie un biscuie fără cremă și bea limonadă ca să-și antreneze
papilele.

când el cade într-o groapă cu ceai, miroase a tei dulce și nările ei
obosesc și transpiră.

când îi urlă răgușit știe că vrea jumătate de șansă.

când o privire murdară e de ajuns într-o stație de autobuz se spune
că un pasaj subteran face diferența.

când alunecă în prăvălii prăfuite și obscure, el râncezește și ea ... e
pățită.

când se trezește subit că doarme ca el, e timpul să renunțe la
somniafere.

se clatină pe dimineți șovăitoare; „ne vedem la prânz” - nu a sunat
niciodată mai sălbatic.

iubire sună a rebut; dragoste ... e prea puțin adânc;
sentimente placide lenevesc pe o plăjă ... sau două.

când trimite un balaur să-l schimbe în ce vrea ea,
el face salată de pădărie, rucola și alte verzituri grețoase.
când știe că în viața reală, are fizica ei și minus cu minus dă
nongravitație,
plus cu plus o face să-și dezintegreze franchețea în derizoriu.
când adulmecă multe călătorii iluzorii cu trenuri futuriste,
care dacă le spui „1500” te duc lângă castelul Bánffy,
poate să jure că baronul îi sărută mâna, face o plecăciune și
îi aruncă o privire renascentistă care o intimidează atât de jalnic și
delicios.

Atunci nu e cu nicio unitate mai puțin reală decât pare.

Urs Alexandra

Născută pe 3.10.1991, în localitatea
Aleșd, județul Bihor. Locuiește în
Aleșd.

Am publicat în revista școlii, iar în
ianuarie îmi va apărea o poezie în
revista „Adolescent” (Cluj-Napoca)

Alb și negru

Eu sunt apa, tu ești focul,
Eu sunt munte, tu ești totul.
Apa curge printre pietre,
Focul arde, totul piere.

Eu sunt înger, tu ești demon,
Eu sunt binele, tu răul,
Dar în lume noi trăim
Rău cu bine ne unim.

Eu sunt ziua, tu ești noaptea,
Eu lumina, tu-nserarea.
Eu sunt Sfântul Răsărit,
Tu Apusul cel cumplit.

Eu sunt albul, eu purific,
Tu ispita, negrul veșnic.
Alb cu negru se unește,
Plumbul azi te stăpânește.

O altă ordine de anotimpuri

E toamnă acum în sufletul meu
Cu ploi abundente ș-ntunecate cărări –
E-o toamnă târzie cu un contrast cenușiu
Ce mă ține închisă și mă pune să-ți scriu.

Dimineța devreme când mă trezesc
Te privesc în ceață și-aș vrea să-ți vorbesc!
Când ceața dispare – și tu odată cu ea,
Lacrimi șiroaie îmi inundă inima.

Stau neclintită o clipă, două, trei ...
Stau cu inima rănită și din nou te chem,
Te chem în zadar, dar cu-atâta speranță ...
Te simt pretutindeni și te strig iar din ceață.

Noaptea târziu, când încerc să adorm
Un vânt puternic mă trezește din somn;
E vântul ce rupe și totul distruge,
Îmi ia și speranța și departe o duce.

În fiecare zi la fel mă trezesc
Și cu teama în mine noaptea nu pot să visez.
Aș vrea să plec departe, în drum să întâlnesc
Un semn spre o destinație: „Primăvara mă numesc!”

Cu zâmbetul pe buze, încet, la drum pornesc,
Cu o speranță în suflet și cu pași repezi;
Nu pot, nu vreau în urmă eu să mai primesc
La toamnă pustie cu reci dimineți.

În suflet încet florile-nfloresc,
Tot mai aproape spre tine pășesc,
Păsărele mă-ndeamnă să nu mă opresc
Căci voi ajunge curând din nou să iubesc.

Primăvara încet culoare în suflet mi-a dat,
Iar cântecul păsărelelor de toamnă s-a-ndepărtat.
Cerule albastru cu raze argintii
Mi-aduce în suflet o mie de bucurii.

O rază de soare în suflet pătrunde
Și-mi deschide cărarea spre o altă lume,
E-o lume deschisă cu-nsorite dimineți,
Cu nopți înstelate ce te-ndeamnă să visezi.

Cu ochii închiși și fără nicio teamă,
Aștept al tău glas care spre tine mă cheamă.
Un glas tremurând de departe se-aude –
Mă opresc, pentru o clipă, și mă-ntreb de unde vine.

Un vânt prietenos îmi iese în cale,
Îmi dă „Bună ziua!” și merge mai departe,
Făcând pas cu pas în drum mă-ntâlnesc
Cu un pom fructifer și mulți alții lângă el.

O mireasmă plăcută în suflet îmi pătrunde
Și-o voce senină o poveste îmi spune,
Mă așez pentru o clipă pe verdele infinit
Începe o poveste care parcă nu are sfârșit.

Fără să știu că-n drum am întâlnit
O vară senină ce-acum a luat sfârșit.

*Pășesc pe un drum de oglindă acoperit,
Un drum amuțit și nimic la răsărit.*

*E iarna groasă! E timpul să uit!
Îngheț cu totul și nu te aud,
Mă sting pas cu pas, tot mai tare mă sting ...
Lumina se stinge și ochii mi-i închid.*

Un dor și-o lacrimă

*Glasul tău din depărtare
Se aude azi strigând,
Dar distanța este mare
Și nu pot să îți răspund.*

*Ne desparte-o apă mare,
Un misterios trecut;
Viitorul pare sumbru
Și prezentu' atât de scurt.*

*Viața-i plină de surprize,
De erori și reușite,
Da-n minutul care vine
Sper să fiu din nou cu tine.*

*Nu e ceas să ne despartă,
Nu e vânt să mi te ia,
Căci în suflet nu există
Apă să-mi stingă flacăra.*

*O descriere ți-aș face,
Dar te aseamăn cu un prînt.
N-am trăit ca-ntr-o poveste
Ci-am trăit în propriul vis.*

*Oare te gîndești la mine?
Nu simți că te prăbușești?
Pentru tot ce-a fost atunci
Chiar nimic nu mai regreți?*

*Te iubesc numai pe tine
Iartă-mă de ți-am greșit!
Te păstrez în amintire
Și te aștept la nesfârșit.*

*În o mie de cuvinte
Eu aș vrea să te descriu ...
Dintre sutele de vise
Doar din zece să mă strigi !*

Ursu Dumitru

*Scriitor, profesor pensionar, Buzău. Locuiește în Buzău.
Ultimul; volum apărut: "Jurnal Apostol demartirizat",
Editura Omega Buzău, 2008*

Aprindeți torțele vieții

*Aprinde, copile, făclia în deal, sus, la troiță
și prindeți urechea de glie, s-ascuți prohodirea
în cântec de clopot ce-a prins, ca o taină, sfințirea
poruncii de care-a pierit căprarul Gruțuță;*

Aprinde, măicuță, lămpașul, s-ajungă până-n Ponoare

*și puneți broboada cernită peste sprâncene,
să simți și noaptea cea hîdă ce crâncene
au fost peste salbe rupestre cătușe-n prinsoare;*

*Aprinde, bunico, lumina la candela de sub icoane
și scaldă în lacrimi ștergarul cu fundă,
să spere bunicul că plută pe-o undă
cu îngerii, pe valul cu sânge, de sub Străoane;*

*Aprinde, Părinte, îndat' policandru, să fie lumină,
în ritm de Tropare să dănțuie Scripetele sorții,
să-nvingă viața, de-a pururea, cenușile morții
iar crucea-mplinirii prin veacuri domină;*

*Aprinde, o, Doamne, măcar pentru o clipă, tot cerul,
revarsă în stele lumina Treimii celeste,
să soarbă copilul, măicuța, bunica și-aceste
brăzdare-n credință și-n tot ce "Strigat-a Îngerul"!*

Rondel pe caniculă

*E vara-n care simt că mă topesc încetișor...
De-ar rezulta din spuza mea măcar un anapest,
nici Dante, când s-a-nscris "Divin", nu a găsit ușor
sonetele ce-l-nobilau, în culmi, spre Everest;*

*Mă simt, pe lângă tot ce-a fost Ovidiu, un trișor,
el e-n "Metamorfoze"-un sol intempestiv, celést,
e vara-n care simt că mă topesc încetișor,
de-ar rezulta, din spuza mea, măcar un anapest;*

*Nu pot să gust din fastul depresiv de prințisor,
în ritul meu s-ar adăuna ca un incest,
prefer gradația ex-nobilă de "binișor",
căci n-am să dau, la nimenea, nici sumă și nici rest;*

E vara-n care simt că mă topesc încetișor!

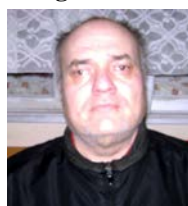
Sonetul poeziei

*Să arzi în poezie-i ideal suprem:
miresmă, sbucium, scâncet în sufletul meu,
clepsidre-n derivă sub stins curcubeu,
e-n sfoara de vise taifulum extrem;
Cu mine-n penumbră se scaldă un zeu,
culoarea-n scânteie-i nuanță de crem,
meduzele-n cor cu-acvile se-ntrem',
iar versu-i de-un senar epicureu;*

*Și curge agale, pe-al iambulului joc,
talanga-nserării, în pas de sonet,
suspină troheul pe-altarul de foc;*

*În zare-i o strană pe-un rug de poet,
și-acolo, în spuză, poeme se coc,
să curgă în clocot cântări în duet!*

Vanghele Ion

*Data nașterii: 11 septembrie 1948,
Ploiești. Locuiește în Ploiești.
Scriu hermeneutica miturilor, și
sunt la cartea a treia. Titlul,
secundar poate fi și acela de basme*

sau folclor comentat. Am mai scris câteva articole de mitologie într-un ziar local. Premiul I pentru o povestire fantastică la Nemira, intitulată "Arthur regele Camalothului." Premiul I la un concurs, cu un eseu despre "Miorița." Scriu poezie pe Netlog Agonia, pe blogul de poezie la OTV, etc.

Cad

Cad zăpezi încovoiate,
Prin tăceri, cu pas posac,
Vântul rupe disperate,
Sunete, gemând prin parc.

Nopti pe case se așează,
Din lulea fumînd tăcut,
Fumul către cer visează,
Vremile de început.

Pașii scârțâie în pleava,
Stelelor ce s-au prelîns,
Când plângând căzut-a slava,
Peste dragoste, și-a nins...

Sună toaca în pădure,
Undeva la răsărit,
Ca tăcerile să fure,
Cerbii-n cetini s-au pornit.

Și-am rămas doar două umbre,
Sărutându-ne cu dor,
Când iubirea se ascunde,
În desenul din covor,

Și-am rămas doar două păsări,
Trecând cerul fără glas,
Cu aripi arzând în flăcări,
Toate clipele din ceas.

Când plângi...

Când plângi, în lacrimi se adună,
O lume-ntreagă de petale,
De-amurguri ce se sting stinghere,
Plângând în cerul violet,
De flori ce mor când vine toamna,
În camerele tale goale,
Suspine ce își tânguie soarta,
Bătând cu aripile-n piept.
Când plângi, ne plângem toți tristețea,
Eternului ce ne îngroapă,
Când veșnicia ne mângâie,
Cu frunze de Eucalipt,
Strivindu-ne în clipe moarte,
Ce trec prin glezne ca o apă,
Și ne sărută tâmpla oarbă,
Cu nopți și stele de argint.
Când plângi, plâng dorurile toate,
În cupa marelui cristal,
Din care soarbem nebunia,
Tăcerii toamnelor bolnave,
Și foșnetele ne aruncă cu sunetele
Căzând grave,
În întunericul ce-ntinde,

Iluminate săli de bal.
Și gura ta, udă de lacrimi,
Boboc de purpură regală,
În colțul tainicei coloane,
A lunii ce a apărut,
Tu dăruiește-mi-o prea plină,
De doruri și aprinse patimi,
La poarta viselor ce zboară,
Să-i gust tăcerea în sărut.

Să-ți sărut gurița

Să-ți sărut gurița, prinsă-n amintire,
Zilele cu îngeri ce-au bătut în geam,
Te țineam în brațe și erai cu mine,
Până inserarea se-așeza pe ram.

Pașii printre umbre ni-i purtam aiurea,
Gura ta, fierbinte, avea buze moi,
În aroma verii tremura pădurea
Și, de doruri multe, tremuram și noi,

Azi e altă lume.Tremură uitată
Amintirea dulce, înger ce-a trecut,
Cade-n mine toamna, frunza să o bată
Pe aleea goală ca la început.

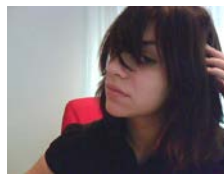
Parcuri despuiate, vă visez pe toate,
Brațele ei albe, buzele ei moi,
Când tăcerea plouă, lacrimând în noapte,
Și mai țipă păsări, zburând peste noi.

Undeva pierdută, o păstrezi sub pleoape,
Albă ca un înger cu cerceii vechi,
Și ne poartă apa, călători pe ape,
Îngeri care zboară, către cer perechi.

Chiar de bate vântul și este furtună
Și mă-mpinge valul stelelor etern,
Mi-au umplut fînța razele de lună,
Și te-aștept la poartă, ziua când aștern,

Să uităm tristețea, care-acuma tace,
Înflorind străină, floare de argint,
Și din depărtare, fremătând te-ntoarce,
Dragoste fierbinte, zâmbet și alint.

Vasilii Raluca

Data nașterii: 28 ianuarie 1984,
Iași. Locuiește în Iași.

Întâiul meu iubit

Întâiul meu iubit întâmpina ploaia cu târșăituri de bocanci
I-am întâlnit când soarele stătea să apună,
formând un culoar pe un culoar de cămin studențesc murdar de scum
și I-am iubit odată cu zorile sau poate chiar din acel prim minut.
se emoționa când era sărutat, căci ascundea copilării în privirea-

i opacă
de vodcă.
spârgeam întotdeauna sticlele goale
și uneori simțeam nevoia de confetti și cartofi prăjiți cu piper.

Întâiul meu iubit m-a învățat cum să-mi ascund palma
între degetele lui palide cu unghii lungi_
întotdeauna mai lungi decât ale mele.
l-am cunoscut târziu când deja eram a lui(...)
nu știa să mă ajungă cu trupu-i măsliniu
iar nopțile noastre au fost puține și tremurate.
avea o pisică obeză
și o colecție de brichete pe un raft prăfuit.

Întâiul meu iubit îmi apărea în cărți și în vise
semn rău
căci pe vremea aceea nu știam să descânt.
privea un televizor acoperit de abțibilduri cu personaje din desene
animate;
s-a născut la 6 dimineața în anotimpul nimănu.
credea în dumnezei fără majusculă
și în canapele extensibile nedesfăcute;
în pături multe, muzică și cer bun de fotografiat.

Întâiul meu iubit a învățat că-mi plac ochiurile
prăjite pe ambele părți
și că e singurul bărbat cu care pot fi la fel de eu.
îmi aducea tristeți nerostite
iar desprinderea nu a fost vreodată deplină
nici nu va fi, căci...

Întâiul meu iubit e sufleur în lumea mea colorată_
când mă îndrăgostesc de un actor
se ascunde după cortină, în spatele scenei
unde-mi joc zbuciumul
îmi îndură regretele și nestatornicia,
nu se arată nici măcar când plâng;
căci are credința porților, începutului și finalului
și simte că ador diminețile în doi iar uneori pielea cu miros de
castane.

Întâiul meu iubit locuiește într-un bloc,
cu inscripția „cizăria lui Gică” și e doar un punct
după cuvintele mele.

Lui

Hăd, îmi zâmbești cu dinții strepezii..
arcuindu-ți hoitul;
dăios, mă cuprinzi-
Bărbate!

De-mi juri iubire,
uită blestemul calmelor unduirii;
Frumos mi-e spiritul golit de carne
Și lacom îmi e somnul
de morți
prelung
e plin
Iar chipu-mi strânge-n buze spaima...
Bărbate!
A ta eu sunt!

Noi doi

De când mi s-au încurcat în orbite;
fluturii tăi
nu mai pot să văd;
de zbor
Azi mi-am închipuit că mă inundă
ploaia dimineților cuvântului,
unui Petre Got.
Iar tu fumai iarbă
și ascultai Beatles
citindu-mi poemele despre moarte,
întrebându-mă despre săruturile învechite
și aștenutul mototolit.
Am sfârșit prin a ne iubi
atei și invocând tăcerea
unor versuri din Paraziții;
Ca două potăi care au
uitat că mai devreme-și
lătrau dorințele acelu
unic Cer, crud acum;
lipsit de fluturii tăi
sau orbitele mele.

Voica Alina

Născută la data de 25.06.1993, în
Pitești

Amintiri

Candela vieții mele
Se apropie de amurg
Și prin norii gri de ploaie,
Văd trecutul înviind.

Suntete ce azi prind viață
Și iluzii, și idei
Toate adormite-n mine
Se trezesc după ani gri.

Lin coboară amintirea
Chipuri dragi ne înconjoară,
Simt mirosul, văd lumina
Ce din neanturi mă-nfioară.

Din abisul ființei mele
Recreez dureri tăcute
Prind în mâna suferința
Și-o sărut cu buze mute.

Și copilăria toată
Îmi apare înaintea
Răsete de mult uitate
Prind contur – le-ascund în mine.

Crud trosnește amintirea
Mă închin dăios la ea
Stă deasupra veșnicia.
Ce tăcut s-a stins pe-o stea.

Răsufierea gheții

Ce căutați voi?! Oare ce caut eu?!
Există oare noi?! Există Dumnezeu!
Într-un abis de aripi pierdute și răstignit
Ce căutați voi, oamenii?!
Plini sunteți de ... ură, cruzime și mahnire
Eu caut calea dreaptă, nu cred în nemurire
Și de trecut-a șoptă a visului plâpând
Eu nu mă tem!
Dar voi... voi o priviți răsând!
Ating mormântul alb și mâna mea e rece
Îl iau în brațe suspinând.
Prin gol eu simt un cald venit din rece și din rece
Privesc o lume moartă și iarăși timpul mi se duce, dar de trecut nu trece...
E liniștea ploii ce sugrumă cuvântul,
Închide acum ochii și încet ascultă vântul.
Privesc cerul în noapte și luna mă veghează
Ea luminează stele moarte... pe tine te visează
Și gândul tău suflat de lacrimă, s-a transformat în piatră
Ș-al meu cu al său reîmbată!
Văd ceață în privirea ta, dar tu nu vezi nimic
Caut ceva... ce?! Nu pot să îmi explic;
Nu mă cunoști, nu te-am găsit!
Apoi, deodată, în fața mea-i un zid
Ce mă coboară în raiul, de tine părăsit.
Ce e iubirea? Ce înseamnă ura?
Ceva!... Ce nu poți întreba doar deschizându-ți gura
Răspunsuri multe, cu toții căutăm
Și întrebări pierdute într-un parfum de somn,
Iubirea-i împlinită sau poate-i veșnicie...
Din frunzele de toamnă am scris o poezie.
Ceva, sau poate altceva
Ce nimeni vreodată sau altădată n-o să știe...
Vino la mine! Te caut și te chem...
Primește-mă la tine în lumea de basm.
Ia-mă cu tine, acolo tu, oricine ai fi, demon angelic
Cu aripile frânte, într-o lumină de întuneric
Ia viața mea și încet cheam-o aparte
Ia-mi inima și dăruiește-i moarte!
Limpezește-mi sufletul pierdut, vărsat și scurs în noapte
Stau ziua lângă pomul trist
Și mintea mi-e departe.
Și iar visez la tine, stins... aici, atât de aproape
De clișit, nici nu clișesc
Dar știu totuși că-i soare
Pierdută-n abisul nefiresc,
Din nou cuprinsă de visare.
Stau neclintită, meditez, mă întreb cum
Aș fi dacă m-aș arunca mâine în cer
Și m-aș trezi în mare.
Și norii iar se plimbă și ploaia cade iară
Și fulgerul m-atinge, dar tunetul nu zbiară.
Ce dulce e amărăciunea vieții legată strâns c-un șir de zale!
Cât dor! de răsufierea gheții răpus de vlagă și ardoare!
Aștept să vii, să te iubesc precum un trandafir ce plânge cu petale
Miresma fără gust și-o dăruiesc
Dar spinii mei te-nțepă!
Bine ai venit, adio deocamdată!

Trăirea moartă

Am scris atâtea rânduri goale,

Încât cu firea m-am pierdut
Apropiindu-te în depărtare de mine tot mai mult;
N-ai dat crezare dialogului format dintr-un cuvânt.
Ai venit, m-ai întrebat: de ce?
Eu te-am privit prin mine și-ncet am suspinat.
Tu iarăși ai venit, m-ai întrebat: de ce?
Apoi, eu lungi cuvinte am clișit.
Nu știu ce-aveai de gând
Când, din privire, din nou m-ai întrebat: de ce?
Am suspinat a mia oară răspunsul amorțit; pierdut
În coaja lumii de suflet topit
Aș vrea să știu și eu de ce...
Când luna plânge cu sclipiri de stele-nconjurată
Ea pare vie în trei firi, în realitate e doar moartă;
Fără aluzii și priviri, coroana-i înceată
Voi o vedeți măreață, neatinsă, tronând în depărtare
Iar din sugrumul de uimiri, nu știți!
Că este luminată !
Ca o persoană vie ce umblă beată de crezare,
Dar singură să fie oare?!
Când crezi că știi, greșesti!
Când spui că nu primești ceea ce dai!
Între tine și trupul tău, între cerul meu, pământul tău,
Nimic nu e al nostru!
Oricât de mult tu ai fi eu, oricât de-albastru ar fi
Pământul,
Știu bine, sau nu știu de unde vine gândul.
Ce-nseamnă timpul?! E infinit...
Noi toți greșim binevoit!
Când totul e în fața noastră, mai căutăm visări aiurea;
Ochii privesc doar obiecte!
Fără folo și fără sens
Concrete și incerte.
De ce tot întrebați de ce?
Nu știți că e greșit?!
Adam și Eva au aflat cum e să fii neodihnit,
Sfârșind doar într-o groapă, una lipsită de... sfârșit
Dar, la finalul scrumului de speranță părăsit,
Se află încă o poartă.
Viața e oare un blestem de dor?!
Sau un dar blestemat
Ne sfășie cu dinții, apoi ne-mpinge spre păcat.
Destinul nu există decât dacă îl crezi!
Înconjurat de margini, încearcă să-l crezi.
Există bine, există rău,
Există-ntotdeauna două căi;
Există lucruri anormale definite de normal
Voi toți, treziți-vă!
E doar un vis,
De certitudini nedescrise, unite, deșirate de suflet,
Apoi prinse într-un banal pocăl.

Voicu Nicoleta Camelia

Data nașterii: 29.08.1976, Focșani.
Locuiește în Focșani.

Inima argintie

Tu ești seara și ai luat cu tine
O inimă argintie.
Privește fără să zărești ceva
Și mă vei simți.
Căci tu ești departe

În noapte!

În cerul senin, albastru ca smaraldul

În luna aurie ce-acoperă înaltul,
În fiecare oază de albastru purpuriu,
Ți-am dăruit ce nimănui n-am dăruit vreodată
Iubirea mea închisă într-o inimă argintie....
Poate-n lumea ta
Își va găsi uitarea.
Să-mi pui dragostea-napoi în suflet...
Să nu mă sting ca focul în zăpadă,
Să nu mă pierd în păduri întunecate.
Să nu crezi că te-am pierdut printr-o uitare
Prin întunericul prea dens te-mbrac în soare
Și gândind că dormi, îți sărut ochii închiși
Până surâzi, cum râde visul într-o inimă-ngrădită.
Nimeni în noapte nu mă simte
Iar sufletu-mi se pierde
Și alunecă printre sărutari de veșnicie.
Îmi caut în fiecare noapte,
Iubirea ce-a plecat cu o inimă argintie.
O inimă ce-mi păstrează și astăzi
Sufletul ingenunchiat de tristețe
Ce arde de durere printre zări nețarmurite.
Renunț, revin și uite așa
Simt că îmi e totuna
Mai ține-mă-n viață
Păstrându-mi sufletul
Ca să pot trăi într-o inimă argintie.
Lumea amintirilor

Cobor în miez de noapte
Fluturi albi mă poartă în lumea amintirilor,
Unde este iubirea.
Fiecare gând, fiecare vis
Mă aduce în acest loc,
În lumea amintirilor.
Trăiești într-o poveste,
Scrisă de mine.
Te-am închis într-o lume,
Unde pot să ajung la tine de câte ori te caut.
O lume în care suntem numai noi doi
Te păstrez așa un timp, o viață....
Nu știu....
Mă reîntorc în lumea amintirilor.
Vântul mă duce la tine,
Pe un drum cu aromă de camelii.
Fiecare lacrimă îmi atinge tăcerea sufletului,
Dorul meu te strigă.
Ești prins aici,
În ramurile inimii mele.
Pentru că nu te mai întorci
Te las să trăiești în lumea amintirilor.
Rămâi în povestea mea,
În care îți dăruiesc iubirea.
Aici nu ești un străin;
Ești îmbrățișarea pierdută,
Ești sărutul ascuns în noapte,
Ești apusul tristeții mele.
Rămâi în povestea mea
În care noaptea mă cheamă
Să-ți caut privirea
Să-ți las o urma în suflet
Ca să mă găsești în povestea ta....

Noaptea voi fi totdeauna

Noaptea e una și noaptea voi fi totdeauna!
În dansul meu cu luna,
stele reci îmi luminează pașii
pe potecile înghețate.
Vântul reînviat aduce parfumul crinilor sălbatici,
parfumul trandafirilor albi,
parfumul ce ne-a făcut fericiți.
Prin grădină licuricii fredonează refrenul melodiei noastre
și magia cântecului nostru
plutește pe aripile nopții albastre.
Raza lunii se odihnește pe umbra unei lacrimi
și ar vrea să doarmă cu noaptea...
în grădina dintre cer și pământ.
Să nu lași noaptea să se sfârșească!
Nu mă face să plâng!
Nu spune adio!
Hai să ne prefacem
că te-am zărit așa...întâmplător,
parcă văd dorința neatinsă
și privirea ta ce îmi adâncește neliniștea.
Vreau să-mi amintesc
că ne-am atins sufletele cândva,
că m-ai iubit, că m-ai dorit nebunește
când noaptea a fost una
și de acum noaptea voi fi pentru totdeauna.

GEORGE RANETTI - MĂRTURII ȘI IMAGINI INEDITE

Caragiale, Tocilescu, Ranetti, Ion Brătianu și Mizilul

Vasile Ranetti și Elena Ioachimescu
Ranetti, părinții scriitorului

Vă oferim în această pagină, pe lângă un cunoscut portret biobibliografic, imagini ale lui George Ranetti, publicate pentru prima oară. În ciuda numelui său cu aspect grecesc, G. Ranetti era român din Mizil, de origine țărănească, spunea el modest, în vreme ce generalul Năsturel îl credea coborător din paharnicul Hranite și jupâneasa Safta, făcători de danii la mănăstirea domnească Râmnicu de Jos. Un act de la 1819 hărăzea fraților Stavăr și Ranete, fii ai unui Dimitrie Capitanu, privilegiile fiscale de boiernași mazili. Bunicul lui G. Ranetti era negustor la Fefelei (Fefelei este un cartier al Mizilului). Tatăl, Vasile, căsătorit cu Lina Ioachimescu, avocat la Mizil.

G. Ranetti, trăind într-o lungă căsnicie nelegitimă cu Cleopatra-Cleo Iamandi (m.1932) a urmat școala primară în urbea natală, liceul la Ploiești și a frecventat puțin Facultatea de drept. Prin 1896/1897 era funcționar la Poștă. A scris la **Lupta** lui G. Panu, la **Epoca**. Debutează cu volumul **De inimă albastră. Dom` Paladu**. După ucenicia de la **Moftul român**, reeditează **Moș Teacă**, scoate **Zeflemeaua** – 1901-1904 și **Furnica**, începând cu 1904.

În timpul războiului **Furnica** apare la Iași, sub titlul **Greierul**, fiind, după 1917 în declin. Colaborează la **Epoca**, **Lupta**, **Pagini literare**, **Povestea vorbei** și **România**. Publică **Fabule** – 1907, versuri **D-atunci și d-acolo** – 1921, comedii **Romeo și Julieta la Mizil**. **Săracu Dumitrescu** – 1907 și romanul **Miau** – 1926. S-a bucurat de succes parodia **Romeo și Julieta la Mizil**, cu situații shakespeareiene traduse în condițiile urbei Mizil, cu disensiuni

între conservatori și liberali definite de Conu Naie: *Reprezentăm partiuri ce se combat sans cesse, Eu sunt pentru tradiții, et vous pentru progres.*

O euforie continuă stăpânește viața acestui spirit jovial. De la Constanța, la 1 august 1909, trimite la berăria Gambirinus un mesaj lui Ulpiu Hodo: "Tze mai fatzi? Ego sinto bine. Guvidele ke kefali de la Chrisicos sinto asemenea. Kalimera. Korikopolo."

În 1917 la Iași, în refugiu, capătă în calitate de redactor al ziarului **România** voia de a cumpăra zilnic, de la orice debit de băuturi spirtoase, doi litri de vin." (G. Călinescu, *Istoria literaturii române*, Ed. II, Editura Minerva, București, 1985).

poaică. Și ce 'și-or fi zis în sinea lor scumpii noștri „fratelli” dela Roma? Dacă acești doi întemeietori ai Romei au supt numai dela o lupă, de ce adică niște „mascalfoni” ca Istrati și Diamandy n'ar suge dintr'o singură cupă?!

Jorj Delamizil

A semnat cu pseudonimele **Romeo**, **Tarascon**, **Gh.Biciușcă**, **Jorj Delamizil**, **Chiriac-Năpădârjan**, **Contele de Tekirghiol**, **Prințul Ghiță**, **Coco**, **Cyrano sau Ghiță Delagambirinus**. Spirit independent, cu o ținută democratică și consecventă, Ranetti face publicistică militantă de-a lungul a aproape trei decenii.

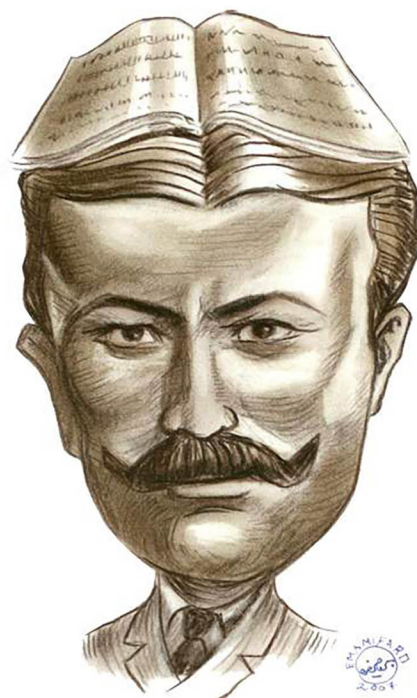
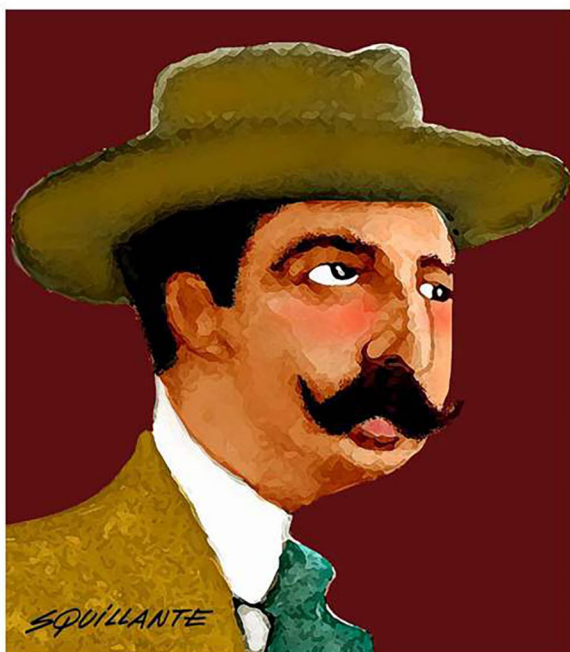
Revista **Furnica**, scrisă în cea mai mare parte de el, critica guvernul, curtea regală, oamenii politici, moravurile și instituțiile timpului. *Ranetti se autodefiniște ca umorist de profesie. Discipol al lui Caragiale, poetul practic un misticism voios, rememorând personajele scriitorului [...]. Improviză cu o rară ușurință, obține prin extravaganța imaginii și rimele sale efecte insolite. Scriitor prolific, scrie enorm, în grabă, ajungând la o facilitate ce frizează neglijența și superficialitatea. Tehnica sa, întemeiată pe glumă și o mare ușurință de a carica limbajul, nu atestă o conștiință artistică pe măsura fanteziei sale comice.* (Zaciu, Mircea; Papahagi, Marian; Sasu, Aurel: **Dicționarul scriitorilor români**, lit.R-Z, 2002.)

Agatha Grigorescu Bacovia, născută și ea la Mizil, soția poetului Bacovia, scrie că, la Mizil, a existat o inedită și efemeră revistă, numită **Ciurda literară**: *Apăruse, prin 1898, o revistă literară botezată de Caragiale "Ciurda literară". Grigore Tocilescu, George Ranetti, Ion Brătianu și Caragiale făceau parte din conducerea revistei, fiind și colaboratori. [...] Împreună cu Leonida Condeescu se ducea și tata la ședințele revistei, care se țipărea în Fefelei, locul de naștere al lui Grigore Tocilescu, unde era moșia lui Vasile Mareș, cu care Tocilescu era cumnat.*

Ranetti a murit sărac, la 25 mai 1928, la București. Ca să i se asigure un mijloc de trai văduvei sale s-a făcut subscripție publică. "Deși Prinț (*Prințul Ghiță*) ori Conte (*Contele de Techirghiol*) George Ranetti a murit ca un *Kiriac Napadarjan*. Mai ales n'a pas d'argent!"

Mari Personalitati Romanesti In Grafica Mondiala

Un proiect cultural organizat si finantat de Nicolae Ioniță

<http://www.caricatura.ro>

<https://biblioteca-digitala.ro>

Ediția precedentă între impresii și imagini

În amintirea entuziastei
lausări a unei opere de ambuzare
culturală a hieului Grigore Tocilescu
din Muzil:

Concursul Național plin
de spirit: „Romani și julietă”
la Muzil

© Muzile lui

Adaptat de ~~Grigore Tocilescu~~ ^{Mihaila Pop}
30 ianuarie 2008 - de ziua lui Caragiale

Reflecție asupra prezentei noastre

Lumea e-n pierdere către progres
de propriul ei interes:

Ce-i rău se amacă, ce-i bun se alege,

Succesul transformă-ntămplarea în lege;

Selecția-nscuță e-n coduri profunde,
Iar lumea va merge-nainte, ... deci unde?

Chesed, 30.01.08

Murmur! da a iona ethe a
Zildor Scalii, cadutele de rețete și elevilor
cu convingerea că a pe coru zboru
tute găzeli, dar pe furtauă unu culturii...
M. Satic

